

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้าง
ของกิจการกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

THE RELATIONSHIP BETWEEN OPERATING EFFICIENCY AND
ACCOUNTING ACCRUALS OF SERVICE INDUSTRY GROUP
AT REGISTERED IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

สุทัสนีย์ แก้วพนม
SUTASNEE KAEWPHANOM

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้าง
ของกิจการกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

THE RELATIONSHIP BETWEEN OPERATING EFFICIENCY AND
ACCOUNTING ACCRUALS OF SERVICE INDUSTRY GROUP
AT REGISTERED IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

สุทัสนีย์ แก้วพนม
SUTASNEE KAEWPHANOM

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

THE RELATIONSHIP BETWEEN OPERATING EFFICIENCY AND
ACCOUNTING ACCRUALS OF SERVICE INDUSTRY GROUP
AT REGISTERED IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

SUTASNEE KAEWPHANOM

INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ACCOUNTANCY SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2020
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน
กับรายการคงค้างของกิจการกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ
ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
THE RELATIONSHIP BETWEEN OPERATING
EFFICIENCY AND ACCOUNTING ACCRUALS OF
SERVICE INDUSTRY GROUP AT REGISTERED IN
THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

นักศึกษา

สุทัศน์ย์ แก้วพนม รหัส 63500401

หลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะ

บัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ดร.เบญจพร โมกขะเวส

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สาระพัต)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรรยาศักดิ์)

.....กรรมการ
(ดร.เบญจพร โมกขะเวส)

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้นับการศึกษาค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณบดีคณะบัญชี

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรรยาศักดิ์)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน กับรายการคงค้างของกิจการกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
คำสำคัญ	ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน / รายการคงค้างของกิจการ/คุณภาพกำไร
นักศึกษา	สุทัศน์ย์ แก้วพนม รหัส 63500401
อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ดร.เบญจพร โมกชะเวส
หลักสูตร	บัญชีมหาบัณฑิต
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 72 บริษัท รวมทั้งหมด 216 ตัวอย่าง โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) ได้แก่อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ขณะที่ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) กลับไม่พบความสัมพันธ์ สำหรับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ (NOA) ได้แก่ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) กับระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อย่างไรก็ตามผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) กลับไม่พบความสัมพันธ์

TITLE	THE RELATIONSHIP BETWEEN OPERATING EFFICIENCY AND ACCOUNTING ACCRUALS OF SERVICE INDUSTRY GROUP AT REGISTERED IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND
KEYWORD	OPERATING EFFICIENCY / ACCOUNTING ACCRUALS / EARNINGS OF QUALITY
STUDENT	SUTASNEE KAEWPHANOM 63500401
ADVISOR	BENJAPORN MOKKHAVESA, Ph.D.
LEVEL OF STUDY	MASTER OF ACCOUNTING
FACULTY	ACCOUNTING SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2020

ABSTRACT

The Objectives of this study are to study relationship between Operating Efficiency and Accounting Accruals of Service industry group at Registered in the Stock Exchange of Thailand. The data comprised of 72 listed companies. Total of 216 samples. Using descriptive statistics, correlation coefficient analysis and multiple linear regression analysis with the significance levels of 0.01 and 0.05.

The result from the study showed that the variables that relationship Working Capital Accruals (WCA) in positive were Debt to Equity ratio (DER) the significance levels of 0.05 and Correlations between firm earnings (COR) the significance levels of 0.01. While the variables were not significantly correlated was Net Profit Margin (NPM), Return on Assets (ROA) and Return on Equity (ROE). The variables that relationship Net Operation Accruals (NOA) in positive were Return on Equity (ROE) the significance levels of 0.05. Meanwhile, the variables that relationship in negative were Return on Assets (ROA) the significance levels of 0.05, Debt to Equity ratio (DER) and Correlations between firm earnings (COR) the significance levels of 0.01. While the variables were not significantly correlated was Net Profit Margin (NPM).

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรรยาศักดิ์ คณบดีคณะบัญชี และ ดร.เบญจพร โหมกขเวส อาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ท่านได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะ รวมถึงตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินงานวิจัยออกมาได้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สารพัด ประธานกรรมการค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ รูปแบบแนวทางการแก้ไข และการปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ จนส่งผลให้งานวิจัยฉบับนี้มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ และเป็นแนวทางเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการตัดสินใจของนักลงทุนต่อไปในอนาคต และผู้วิจัยขอขอบพระคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุน การศึกษาและเป็นกำลังใจที่สำคัญอย่างยิ่ง และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ รวมทั้งเพื่อน ๆ คณะบัญชี รุ่นที่ 16 ทุกท่าน ที่คอยให้คำปรึกษา ให้กำลังใจซึ่งกันและกันเสมอ และความช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่า และประโยชน์อันเกิดจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ วงการการศึกษา ตลอดจนบิดามารดา คณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ความรู้ คำชี้แนะแนวทาง และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งให้แก่ข้าพเจ้า ส่วนความผิดพลาดและข้อบกพร่องใด ๆ ที่เกิดจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอน้อมรับและต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สุทัศน์ีย์ แก้วพนม

สิงหาคม 2564

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VII

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
3. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
4. สมมติฐานการวิจัย.....	6
5. ขอบเขตของการวิจัย.....	7
6. ประโยชน์ที่ได้รับ.....	8
7. นิยามศัพท์.....	9
2 แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
1. แนวคิดที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน.....	11
2. แนวคิดเกี่ยวกับรายการคงค้างของกิจการ.....	24
3. ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory).....	39
4. ทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Market Hypothesis).....	40
5. ทฤษฎีคุณค่าข้อมูล (Value relevance).....	43
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีการดำเนินงานวิจัย..... 58
	1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 59
	2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 60
	3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 63
	4. การเก็บรวบรวมข้อมูล 69
	5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 74
4	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 77
	1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) 77
	2. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)..... 79
	3. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis)82
5	สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 92
	1. สรุปผลการศึกษา 92
	2. อภิปรายผลการศึกษา 100
	3. ข้อจำกัดของการศึกษา..... 105
	4. ข้อเสนอแนะ 105
	บรรณานุกรม 108
	ภาคผนวก 116
	ภาคผนวก ก..... 117
	ภาคผนวก ข..... 122
	ประวัติผู้วิจัย 130

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	สรุปตัววัดด้านประสิทธิภาพในการดำเนินงาน..... 21
2	สรุปตัววัดด้านรายการคงค้างของกิจการ..... 38
3	สรุปการสังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย..... 55
4	ประชากรที่นำมาใช้ในการศึกษา..... 60
5	แสดงค่าสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปร กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ..... 78
6	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ..... 80
7	การวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้าง ของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน..... 83
8	การวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้าง ของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ..... 87
9	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน..... 90

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	6
2 แสดงการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน.....	15
3 แสดงการวัดรายการคงค้างของกิจการ.....	35

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เศรษฐกิจโลกปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวภายหลังจากการลดลงอย่างรุนแรงของเศรษฐกิจในช่วงปี 2563 จากสถานการณ์การระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยมีปัจจัยสนับสนุนหลักมาจากการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการใช้จ่ายภายในประเทศ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยจากความคืบหน้าของการอนุมัติและการกระจายวัคซีนให้กับประชาชนในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลัก นับตั้งแต่ช่วงกลางเดือนธันวาคม 2563 เป็นต้นมา ประกอบกับผลจากการดำเนินมาตรการผ่อนคลายทางเศรษฐกิจเพิ่มเติม ทางด้านการเงินและการคลังอย่างต่อเนื่อง อาทิ การประกาศใช้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจของยูโรโซน และญี่ปุ่น รวมทั้งการพิจารณาแผนกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มเติมของสหรัฐอเมริกา ขณะเดียวกันการขยายตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลกมีแนวโน้มที่จะช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวเศรษฐกิจประเทศกำลังพัฒนาและตลาดเกิดใหม่ โดยเฉพาะประเทศที่พึ่งพิงรายได้จากการส่งออกเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยเสี่ยงที่อาจทำให้เศรษฐกิจและประมาณการการค้าโลกขยายตัวต่ำกว่าลวงกว่าที่คาดการณ์ไว้ ประกอบไปด้วย (1) ความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของการระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระลอกใหม่ที่อาจมีความรุนแรงและยืดเยื้อมากกว่าที่คาดไว้ จนทำให้ประเทศต่าง ๆ ต้องกลับมาดำเนินมาตรการควบคุมการระบาดอย่างเข้มงวด ส่งผลต่อการจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศ (2) ประสิทธิภาพของวัคซีนและการเข้าถึงวัคซีนของประเทศต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง รวมทั้งหากเกิดการกลายพันธุ์ของเชื้อไวรัสโคโรนาจนส่งผลทำให้วัคซีนที่ผลิตออกมาไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะป้องกันและควบคุมการระบาดได้หรือการขยายกำลังของการผลิตวัคซีนเป็นไปอย่างล่าช้าจนไม่เพียงพอที่จะกระจายให้กับประเทศต่าง ๆ (3) ความผันผวนของเศรษฐกิจและระบบการเงินโลก ซึ่งขึ้นอยู่กับทิศทางการเปลี่ยนแปลงนโยบายเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกาภายใต้การดำเนินงานของประธานาธิบดีคนใหม่ ความผันผวนของเงินลงทุนระหว่างประเทศภายใต้ความไม่แน่นอนของสถานการณ์การระบาดซึ่งจะส่งผลต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์และเสถียรภาพทางการเมือง (4) ผลกระทบจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้กระทบต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจโดยเฉพาะฐานะทางการเงินของภาคธุรกิจและครัวเรือนที่อ่อนแอลงจนทำให้หนี้สินอยู่ในระดับสูงขึ้น ควบคู่ไปกับตลาดแรงงานที่ยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่และอัตราการ

ว่างงานสูง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศรวมถึงช่องว่างทางนโยบาย (Policy Space) ของแต่ละประเทศลดลงจากการดำเนินนโยบายผ่อนคลายทางเศรษฐกิจ เพื่อรองรับการแพร่ระบาดในช่วงที่ผ่านมาซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดสำคัญของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไป (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564 :ออนไลน์)

เศรษฐกิจในประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องโดยมีปัจจัยสำคัญมาจาก (1) แนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกซึ่งมีปัจจัยสนับสนุนมาจากความคืบหน้าของการอนุมัติและการกระจายวัคซีนให้กับประชาชนในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลัก ประกอบกับผลการดำเนินมาตรการผ่อนคลายทางเศรษฐกิจเพิ่มเติมทางด้านการเงินและการคลังที่มีอย่างต่อเนื่อง (2) แรงขับเคลื่อนจากภาครัฐทั้งการเบิกจ่ายภายใต้กรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบลงทุนรัฐวิสาหกิจตามความคืบหน้าของโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญและงบประมาณภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเยียวยาและฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 (3) การกลับมาขยายตัวอย่างช้า ๆ ของอุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศ ทั้งการบริโภคและการลงทุนรวม จากการฟื้นตัวของฐานรายได้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่ฟื้นตัวตามการส่งออกและการผลิตภาคอุตสาหกรรม (4) การปรับตัวตามฐานการขยายตัวที่ผิดปกติในปี 2563 ผลกระทบของการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้เศรษฐกิจในประเทศไทยในปี 2563 ลดลงร้อยละ 6.1 ซึ่งเป็นการถดถอยทางเศรษฐกิจครั้งแรกในรอบ 11 ปี เช่นเดียวกับเศรษฐกิจโลกที่ลดลงร้อยละ 3.5 ซึ่งเป็นระดับที่ต่ำที่สุดนับตั้งแต่สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 เงื่อนไขดังกล่าวจะเป็นปัจจัยให้เศรษฐกิจโลกและประเทศไทยกลับมาขยายตัวภายใต้การฟื้นตัวของการส่งออก การผลิต และอุปสงค์ภายในประเทศ อย่างไรก็ตามยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในปี 2564 ได้แก่ (1) ความไม่แน่นอนของสถานการณ์การแพร่ระบาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่อาจมีความรุนแรงและยืดเยื้อมากกว่าที่คาดจนนำไปสู่การดำเนินมาตรการควบคุมอย่างเข้มงวดมากขึ้น (2) แนวโน้มความล่าช้าในการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว จากการที่นักท่องเที่ยวค้ำึงถึงความปลอดภัยด้านการเดินทาง และมาตรการจำกัดควบคุมการเดินทางเข้ามาของนักท่องเที่ยวในประเทศไทย (3) เงื่อนไขด้านฐานะการเงินของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจท่ามกลางตลาดแรงงานและกิจกรรมทางธุรกิจที่ยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ ภาระหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (4) ความเสี่ยงจากสถานการณ์ภัยแล้ง จากปริมาณน้ำที่ใช้ได้จริงในเขื่อนและอ่างเก็บน้ำทั่วประเทศไม่เพียงพอต่อภาคการเกษตร (5) ความผันผวนของเศรษฐกิจและระบบการเงินโลก (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564 :ออนไลน์) สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลดีและผลเสียต่อกลุ่มอุตสาหกรรมบริการทั้งธุรกิจพาณิชย์ ธุรกิจการแพทย์ ธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ ธุรกิจบริการเฉพาะกิจ ธุรกิจการท่องเที่ยวและสันทนาการ และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ โดยการใช้จ่าย

เพื่อการอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้ายของเอกชน ขยายตัวร้อยละ 0.9 การลงทุนรวม ลดลงร้อยละ 2.5 การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคขั้นสุดท้ายของรัฐบาล ขยายตัวร้อยละ 1.9 สำหรับภาคต่างประเทศ การส่งออกและการนำเข้าสินค้าและบริการ ลดลงร้อยละ 21.4 และร้อยละ 7.0 ตามลำดับ ในด้านการผลิต ภาพรวมเศรษฐกิจไทย ปี 2563 ลดลงร้อยละ 6.1 เมื่อเทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 2.3 ในปี 2562 ด้านการผลิตในสาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ลดลงร้อยละ 3.1 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 6.1 ในไตรมาสที่ 3/2563 โดยการขายส่งและการขายปลีกปรับตัวดีขึ้น ตามการผลิตสินค้าเกษตร และสินค้าอุตสาหกรรม รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้ายของครัวเรือน และการนำเข้าสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภคที่ปรับตัวดีขึ้น ประกอบกับการขายยานยนต์และการซ่อมแซมยานยนต์ปรับตัวดีขึ้นเช่นกัน ด้านการผลิต ในสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ลดลงร้อยละ 21.1 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 22.2 ในไตรมาสที่ 3/2563 โดยบริการขนส่งลดลงร้อยละ 23.6 เป็นการลดลงในทุกประเภทการขนส่ง ทั้งการขนส่งทางบก การขนส่งทางน้ำ และการขนส่งทางอากาศ ผู้ใช้บริการขนส่งโดยเฉพาะในต่างประเทศอยู่ภายใต้มาตรการการควบคุม อย่างไรก็ตามการขนส่งสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมเริ่มปรับตัวดีขึ้น สำหรับกิจกรรมไปรษณีย์ และการรับส่งเอกสาร/สิ่งของยังคงขยายตัวได้ ด้านการบริการที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ลดลงร้อยละ 35.2 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 39.3 ในไตรมาสที่ 3/2563 โดยการให้บริการที่พักแรมลดลงร้อยละ 55.2 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 59.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากมาตรการสนับสนุนของภาครัฐ อาทิ โครงการเราเที่ยวด้วยกัน โครงการกำลังใจ และโครงการคนละครึ่ง ประกอบกับในไตรมาส 4/2563 นี้ มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนทั้งสิ้น 45.5 ล้านคนเพิ่มขึ้นจาก 32.7 ล้านคนในไตรมาสก่อนหน้า และชาวต่างชาติที่ได้รับการตรวจลงตรานักท่องเที่ยวประเภทพิเศษ (Special Tourist VISA : STV) ที่เดินทางเข้ามาในระยะยาว (Long Stay) เดินทางเข้าประเทศจำนวน 10,822 คน ด้านการผลิต สาขาศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ ลดลงร้อยละ 7.3 เป็นผลมาจากกิจกรรมการอำนวยความสะดวกทางการกีฬา และกิจกรรมด้านความบันเทิงและนันทนาการอื่น ๆ ลดลง (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564 : ออนไลน์)

งบการเงินเป็นเครื่องมือของผู้บริหาร นักลงทุน สถาบันการเงิน นักวิเคราะห์และผู้สนใจ โดยทั่วไป ในการจัดทำรายงานทางการเงินของทุกบริษัทมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลการเงินซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดหาทรัพยากรให้แก่กิจการ ให้ทราบถึงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัท เพื่อมุ่งหวังให้การลงทุนได้ผลประโยชน์ตอบแทนคุ้มค่าและทำให้การลงทุนมีความเสี่ยงต่ำได้รับผลตอบแทนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทไม่ควรให้ความสำคัญเพียงกำไรในงบกำไรขาดทุนเพียงอย่างเดียว แต่ควรต้องคำนึงถึงความสามารถในการทำกำไรด้านอื่นๆ ประกอบเพื่อให้การตัดสินใจลงทุนมีประสิทธิภาพ โดยการหา

ค่ารายการคงค้าง จะเป็นตัวปรับกำไรตามเกณฑ์คงค้างให้เป็นการเป็นกระแสเงินสด กรณีที่บริษัทมีรายการคงค้างสูงย่อมหมายความว่าบริษัทได้มีการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวังน้อยส่งผลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรต่ำ ในทางตรงข้ามถ้ามีรายการคงค้างที่มีค่าต่ำแสดงว่าบริษัทได้มีการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวังมากส่งผลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรสูง (ดารานาถพรหมอินทร์, 2560) โดยกำไรที่มีคุณภาพคือกำไรที่สะท้อนผลการดำเนินงานที่แท้จริง เป็นกำไรที่เกิดจากรายได้หลักมีความถี่สม่ำเสมอมีความผันผวนน้อยที่สุด ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานหรือความรับผิดชอบของผู้บริหารได้ เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินของบริษัทมีการกำหนดนโยบายบัญชีตามเกณฑ์คงค้าง ซึ่งไม่ได้สะท้อนถึงกระแสเงินสดที่แท้จริง ทำให้ผู้ใช้งบการเงินได้รับข้อมูลไม่เพียงพอต่อการตัดสินใจ ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือ กล่าวคือผู้ใช้งบการเงินไม่สามารถอ่านสัญญาณที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวเลขทางการเงินได้หรือได้รับสัญญาณที่บิดเบือนจากรายงานในงบการเงิน ดังนั้น การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการจึงได้รับความสนใจจากนักวิชาการและนักวิจัย ซึ่งผลการวิจัยที่ค้นพบมีความแตกต่างกันในหลายประเทศ เช่น การศึกษาของ พรรณทิพย์ อย่างกลั่น (2558) พบว่า คุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานในระดับที่ค่อนข้างสูงและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับ Park and Ro (2004) ได้กล่าวว่า กิจการที่ความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมสูงมีแนวโน้มที่ผู้บริหารจะมีการจัดการรายการคงค้างมากกว่ากิจการในลักษณะอื่น อีกทั้งจะมีการประกาศผลการดำเนินงานล่าช้ากว่ากิจการในลักษณะอื่นด้วย เช่นเดียวกับการศึกษาของ Banderlipo (2009) พบว่า การกำกับดูแลกิจการกับการจัดการกำไรกรณีศึกษาประเทศฟิลิปปินส์ พบความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาของ วิษณุ ภูมิพานิช (2553) พบว่า ปัจจัยด้านคุณภาพกำไร ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานด้วยเกณฑ์คงค้างในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ อรวรรณ เชื้อเมืองพาน (2558) พบว่า การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน และการวิเคราะห์นโยบายทางการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง เช่นเดียวกับการศึกษาของ AL-Fayoumi et al (2010) พบว่า โครงสร้างผู้ถือหุ้นและการจัดการกำไรกรณีศึกษาประเทศจอร์แดนไม่พบความสัมพันธ์เช่นกัน

จากเหตุผลข้างต้นจะเห็นได้ว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่ดีมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้มีการเติบโตอย่างยั่งยืน อีกทั้งเป็นเครื่องมือวัดรายการคงค้างของกิจการที่สามารถตรวจสอบได้ เพื่อการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หากบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่ดีและมีคุณภาพกำไรที่ยั่งยืน จะช่วยให้การดำเนินงานของบริษัทมีประสิทธิผลและประสิทธิผลมากขึ้น มีความสามารถในการแข่งขัน และเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ใช้งบการเงิน นำไปสู่ความมั่นคงก้าวหน้าของธุรกิจในระยะยาว ส่งผลให้ข้อมูลทางการเงินมี

ความน่าเชื่อถือ แต่ทั้งนี้การที่บริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่ดีในด้านผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม จะทำให้บริษัทมีรายการคงค้างของกิจการที่ดีตามไปด้วยหรือไม่ นั่น ผลการวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับด้านนี้ยังยืนยันผลไม่ค่อยชัดเจน ดังนั้นจึงเป็นที่มาของ “ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” เนื่องจากกลุ่มอุตสาหกรรมบริการเป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และกำลังกลับมาฟื้นตัวอีกครั้ง หากมีการวิเคราะห์อัตราส่วนความสามารถในการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ อาจทำให้สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้สนใจจะลงทุน ผลที่สุดจึงเป็นที่มาของการศึกษาเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยการศึกษาพิจารณาข้อมูลทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากเทคนิคการประเมินคุณภาพกำไรตามเกณฑ์คงค้าง ได้แก่ วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนและวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ซึ่งมีความสำคัญต่อการตัดสินใจ และสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารงาน เนื่องจากพบว่าผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการพัฒนาตัวแบบกันมาอย่างต่อเนื่อง สะท้อนว่าตัวแบบนี้เหมาะสมในการนำมาวัดค่ารายการคงค้างของกิจการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

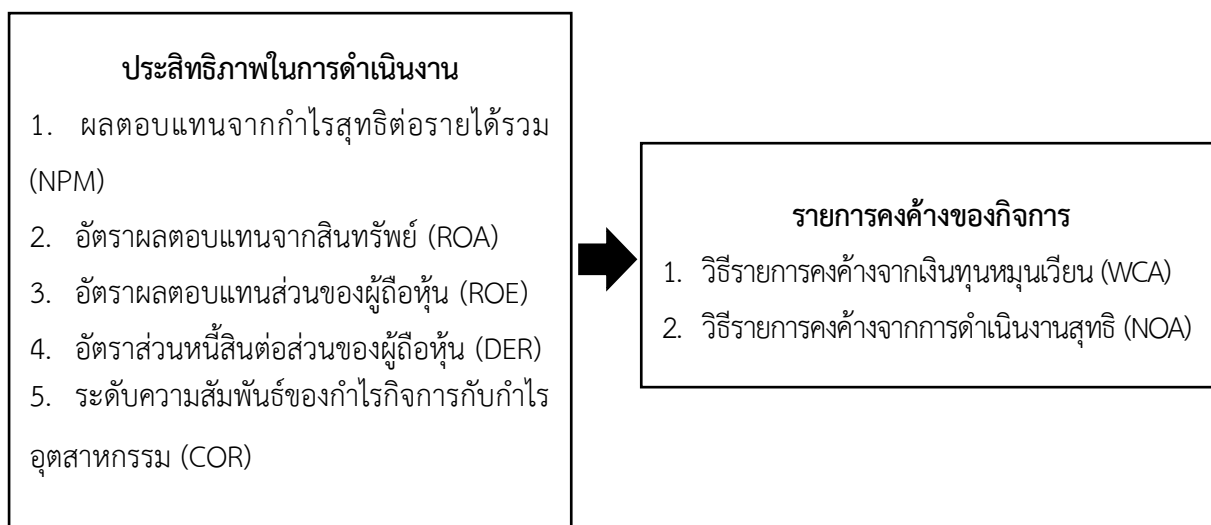
1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยซึ่งได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยสมมติฐานที่ 1 จะประกอบด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน

สมมติฐานที่ 1.2 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน

สมมติฐานที่ 1.3 อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน

สมมติฐานที่ 1.4 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน

สมมติฐานที่ 1.5 ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน

สมมติฐานที่ 2 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยสมมติฐานที่ 2 จะประกอบด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

สมมติฐานที่ 2.2 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

สมมติฐานที่ 2.3 อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

สมมติฐานที่ 2.4 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

สมมติฐานที่ 2.5 ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาและตัวแปร

การศึกษาวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ โดยที่ประสิทธิภาพในการดำเนินงานซึ่งได้จากหลักฐานการมีอยู่จริง ผู้วิจัยได้ทำการพิจารณาตัวแปรอิสระ ซึ่งประกอบด้วย ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินจากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยพิจารณาวัดค่าจากการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ที่ระดับนัยสำคัญ (Sig) คือ 0.05 ส่วนรายการคงค้างของกิจการวัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนและวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาวิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมจากฐานข้อมูลที่มีการเปิดเผยจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย <https://www.setsmart.com/> ประกอบด้วยรายงานทางการเงินในระหว่างปี พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563 รวมระยะเวลา 3 ปี

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย หมวดธุรกิจพาณิชย์ หมวดธุรกิจการแพทย์ หมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ หมวดธุรกิจบริการเฉพาะกิจ หมวดธุรกิจการท่องเที่ยวและสันทนาการ และหมวดธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ โดยมีจำนวน 72 บริษัท

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ประโยชน์ทางด้านวิชาการ

หากประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ จะเป็นสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนแนวคิดเรื่องคุณภาพกำไรตามเกณฑ์คงค้าง กล่าวคือ กิจการที่มีคุณภาพกำไรสูงย่อมมีความเสี่ยงน้อยกว่ากิจการที่มีคุณภาพกำไรต่ำเนื่องจากกิจการเหล่านี้จะจัดทำตัวเลขกำไรโดยใช้นโยบายบัญชีที่ยืดหลักความระมัดระวัง (ศิริมา แก้วเกิด, 2559) ดังนั้น ประสิทธิภาพในการดำเนินงานจึงเป็นกลไกสำคัญที่กิจการจะแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานที่แท้จริง และเพิ่มมูลค่าให้แก่กิจการ และเป็นสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) กับทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Market Hypothesis)

2. ประโยชน์จากการนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้

2.1 ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.2 ประโยชน์ต่อนักลงทุน ผู้ให้กู้ยืม และผู้ใช้งบการเงินทั่วไป สามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นประโยชน์ในประกอบการวิเคราะห์ตัดสินใจลงทุน และให้กู้ยืม ในธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงงานวิจัยนี้ช่วยสนับสนุนให้เห็นว่าตัวแปรใดบ้างที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพรายการคงค้างของกิจการให้ดีขึ้น

2.3 ประโยชน์ต่อภาครัฐกิจ สามารถนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการตัดสินใจและปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงานและรายการคงค้างของกิจการของบริษัท โดยให้ความสำคัญและตระหนักถึงการดำเนินกิจการอย่างยั่งยืน มีความสามารถในการแข่งขัน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานมากขึ้น เพื่อผลประโยชน์ที่ดีในระยะยาว

2.4 ประโยชน์ต่อภาครัฐและนักการวิเคราะห์ สามารถนำผลการศึกษาไปใช้พิจารณาวิเคราะห์แนวโน้มประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้าง สำหรับการวางแผนพัฒนาในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ

3. ประโยชน์ด้านอื่น ๆ เช่น สามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการทำวิจัย หรือนำฐานข้อมูลไปใช้ในการขยายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคตได้ และนอกจากประโยชน์ข้างต้น

ที่กล่าวมานี้ การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดทำงานวิจัย สำหรับผู้ที่มีความสนใจศึกษาวิจัยและใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์และใช้เป็นกรณีศึกษาเพื่อการพัฒนาด้านการศึกษาวิจัยสำหรับแนวทางดังกล่าวข้างต้นนี้ต่อไปในอนาคต

นิยามศัพท์

ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Operating Efficiency) หมายถึง กระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบเพื่อผลักดันให้ผลการดำเนินงานขององค์กรบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ผลจากผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR)

ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (Net Profit Margin : NPM) หมายถึง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานในการทำกำไร โดยพิจารณาหลังจากหักต้นทุนค่าใช้จ่ายและภาษีเงินได้ แสดงความสามารถในการทำกำไรสุทธิของกิจการมีกี่เปอร์เซ็นต์ต่อยอดขาย

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return On Assets : ROA) หมายถึง ประสิทธิภาพในการทำกำไรจากสินทรัพย์ทั้งหมดของกิจการ โดยพิจารณาเปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิ กับสินทรัพย์รวม

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return On Equity : ROE) หมายถึง ความสามารถในการสร้างผลตอบแทนจากเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นนำมาลงทุนให้ผลตอบแทนมากน้อยแค่ไหน

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity ratio : DER) หมายถึง ความเสี่ยงในด้านหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นอัตราที่บ่งบอกว่าหนี้สินคือแหล่งเงินทุนจากภายนอกที่กิจการต้องมีภาระผูกพันในการจ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าผลการดำเนินงานของกิจการจะเป็นเช่นไร

ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (Correlation : COR) หมายถึง กิจการที่มีลักษณะเป็นผู้นำของอุตสาหกรรมกล่าวคือมีระดับความสัมพันธ์ของกำไรสุทธิของกิจการกับกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมสูง ถึงแม้ว่าผลการดำเนินงานจะประสบภาวะขาดทุนหรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามภาวะของอุตสาหกรรมแล้วนั้นน่าจะมีแนวโน้มในการปรับปรุงรายการคงค้างเพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามภาวะอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น

รายการคงค้าง (Accruals) หมายถึง รายการหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทางบัญชีซึ่งเป็นรายการที่ยังไม่ได้รับหรือจ่ายเงินสดแต่กิจการจะต้องบันทึกไว้เป็นรายได้หรือค่าใช้จ่ายเมื่อรายการนั้นเข้าเกณฑ์การรับรู้ตามมาตรฐานการบัญชีรับรองทั่วไป การที่รายการคงค้างจะสะท้อนถึงฐานะการเงิน

และผลการดำเนินงานอย่างแท้จริงได้นั้น จะต้องไม่เกิดจากการจัดการกำไรของผู้บริหารจึงจะถือว่าเป็นกำไรที่มีคุณภาพ วิเคราะห์ผลจากวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) และ วิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ (NOA)

วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (Working capital accruals : WCA) หมายถึง รายการคงค้างโดยจะพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์หมุนเวียนที่เพิ่มขึ้นและหนี้สินหมุนเวียนที่ลดลง

วิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ (Total Net Operation accruals : NOA) หมายถึง รายการคงค้างที่เป็นตัวปรับกำไรตามเกณฑ์คงค้างให้เป็นกำไรที่เป็นกระแสเงินสด

กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ (SERVICE INDUSTRY GROUP) หมายถึง ธุรกิจในสาขาบริการต่างๆ ยกเว้นบริการทางการเงินและบริการด้านข้อมูลสารสนเทศหรือเทคโนโลยี หรือเป็นบริการที่ถูกจัดไว้ในกลุ่มอุตสาหกรรมหรือหมวดธุรกิจอื่นแล้ว ประกอบด้วย หมวดธุรกิจพาณิชย์ หมวดธุรกิจการแพทย์ หมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ หมวดธุรกิจบริการเฉพาะกิจ หมวดธุรกิจการท่องเที่ยวและสันทนาการ และหมวดธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นการศึกษาถึงผลกระทบของรายการที่แสดงในงบการเงินว่ามีผลต่อรายการคงค้างของกิจการบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร ตำรา วิชาการทางวิชาชีพบัญชี วารสารทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อค้นหาตัวแปรที่ดีที่สุด ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ที่คาดว่าจะมีผลต่อรายการคงค้างของกิจการ ซึ่งสามารถจำแนกและประมวลผลความรู้ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมตามแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ ดังนี้

1. แนวคิดที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน
2. แนวคิดที่เกี่ยวกับรายการคงค้างของกิจการ
3. ทฤษฎีตัวแทน
4. ทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2560) ได้กล่าวไว้ว่าการวัดผลการดำเนินงานโดยทั่วไปจะวัดจากกำไรเป็นเกณฑ์หรือมากใช้กำไรเป็นฐานสำหรับวัดผลอื่น ๆ เช่น ผลตอบแทนจากการลงทุน หรือกำไรต่อหุ้น องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัดกำไร คือ รายได้และค่าใช้จ่าย การรับรู้และวัดมูลค่ารายได้และค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับแนวคิดเรื่องทุนและการรักษาระดับทุนที่กิจการใช้ในการจัดทำงบการเงิน คำนิยามองค์ประกอบ ดังกล่าวกำหนดไว้ดังนี้

รายได้ (Revenues) หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปแบบกระแสเข้าหรือการเพิ่มค่าของสินทรัพย์ หรือการลดลงของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนในผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ

ค่าใช้จ่ายจ่าย (Expenses) หมายถึง การลดลงของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชี ในรูปกระแสออกหรือการลดค่าของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สินอันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของลดลง ทั้งนี้ไม่รวมถึงการแบ่งปันให้กับผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของอัตราส่วนเพื่อการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio) ใช้วัดความสามารถในการทำกำไรของกิจการกิจการที่มีกำไรสูงก็จะแสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้และตอบแทนผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ระยะยาวจะคำนึงถึงความสามารถในการชำระหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยและอัตราส่วนนี้ก็ยังคงใช้วัดความสามารถในการบริหารของฝ่ายบริหารด้วย

1. ความหมายของประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Operating Efficiency) เป็นกระบวนการดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อผลักดันให้องค์กรมีความสามารถในการสร้างรายได้ จากสินทรัพย์ที่กิจการมีอยู่ ซึ่งแต่ละองค์กรอาจจะแตกต่างกันไปตามเงื่อนไขและบริบท เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรที่แสดงถึงความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารและผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ดังนี้

รพี แก้วเจริญและทิตยา สุวรรณชฎ (2510) ได้อธิบายความหมายของคำว่าประสิทธิภาพ หมายถึงความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงานให้สำเร็จรู้อย่างไปได้ด้วยดี

ธงชัย สันติวงษ์ (2541) ความมีประสิทธิภาพหมายถึงการมีสมรรถนะที่สูงสามารถมีกระบวนการทำงานสร้างสมทรัพย์ากรและความมั่นคงมั่งคั่งเก็บไว้ภายในเพื่อการขยายธุรกิจต่อไป และมีไว้สำหรับรองรับสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นจากวิกฤตการณ์ที่คาดหมายไม่ได้ นอกจากนี้แล้วยังได้ให้ความหมายของประสิทธิผลขององค์กรและประสิทธิภาพขององค์กรไว้ว่าประสิทธิผลหมายถึงความสำเร็จในการที่จะสามารถดำเนินกิจการให้ก้าวหน้าไปและสามารถบรรลุเป้าหมายต่างๆที่องค์กรตั้งไว้ส่วนประสิทธิภาพหมายถึงการเปรียบเทียบทรัพยากรที่ใช้ไปกับผลที่จะได้จากการทำงานว่าดีขึ้นมากน้อยอย่างไร ในขณะที่กำลังทำงานตามเป้าหมายขององค์กร

กัลยาณี สนธิสุวรรณ (2542) ได้ให้ความหมายประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับของผลงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และมาตรฐานการปฏิบัติงานได้กำหนดไว้

วัชระ เลิศพงษ์พันธ์ (2543) กล่าวถึง ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่ได้รับการประเมินค่าจากความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย

พิจิตรา ไขเอกปัญญา (2551) กล่าวถึง ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดจากการทำงานเป็นประจำ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพประสิทธิภาพของบุคคลในการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

ภณิดา สมบัติชัย (2555) ความสามารถของผู้บริหารในการหาเงินสดจากการดำเนินงาน รวมถึงความสามารถในการดำเนินงานให้สำเร็จรู้อ่างตามเป้าหมายที่วางไว้

พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น (2558) ประสิทธิภาพหมายถึงความสามารถในการปฏิบัติงานหรือกิจการใดก็ได้แล้วแต่ให้ประสบผลสำเร็จตามที่ได้อ่างเป้าหมายเอาไว้

ศิริมา แก้วเกิด (2559) ประสิทธิภาพหมายถึงความสามารถในการดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้เกิดผลสำเร็จลู่อ่างไปด้วยดี

ลักขณา ดำชู (2563) ประสิทธิภาพในการดำเนินงานทำให้ทราบว่ากิจการได้มีการนำสินทรัพย์ทั้งหมดที่กิจการมีอยู่ทั้งสินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนมาใช้ในการดำเนินงานกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

Peterson & Plowman (1953) คำว่าประสิทธิภาพในการบริหารงานด้านทางธุรกิจให้ ความหมายอย่างแคบหมายถึง การลดต้นทุนในการผลิต และความหมายอย่างกว้างหมายถึง คุณภาพ การมีประสิทธิภาพและความสามารถในการผลิตและการดำเนินงานทางธุรกิจที่จะถือว่ามี ประสิทธิภาพสูงสุดก็เพื่อให้กิจการสามารถผลิตสินค้าหรือบริการในปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสม และใช้และต้นทุนน้อยที่สุดเพื่อค้ำึงถึงสถานการณ์และข้อผูกพันด้านการเงินที่มีอยู่

Simon (1960) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับประสิทธิภาพไว้ว่าถ้าจะพิจารณาว่างานใดจะมี ประสิทธิภาพสูงสูดนั้นให้ดูความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้ากับผลผลิตที่ได้รับ เพราะฉะนั้นตาม ความหมายนี้จึงหมายถึงผลผลิตลบด้วยปัจจัยนำเข้า และถ้าเป็นการบริหารราชการ องค์กรของรัฐ ให้ เพิ่มความพึงพอใจของผู้รับบริการเข้าไปด้วย

Yoder & Staubohar (1982) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผลของพฤติกรรมหรือการประเมิน พฤติกรรม ผลที่ได้อาจจะอยู่ในรูปของเชิงปริมาณ

Miller & Friesen (1982) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพหมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ประชาชนและได้รวมถึงผลกำไรจากการปฏิบัติงานนั้น (Human satisfaction and Benefit produced) ซึ่งความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจในการบริการ ให้กับประชาชนโดยพิจารณาจากการให้บริการอย่างเท่าเทียม การให้บริการอย่างรวดเร็วและทันเวลา การให้บริการอย่างเพียงพอ และการให้บริการอย่างก้าวหน้า

Chung & Pruitt (1994) ได้กล่าวว่า การวัดผลการดำเนินงานทางการเงิน ประกอบด้วย สภาพคล่องทางการเงิน มูลค่าหนี้สิน และมูลค่าของสินทรัพย์ขององค์กร

Chun & Pereira (2008) กล่าวถึง ประสิทธิภาพการดำเนินงาน หมายถึง การกำหนด ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความได้เปรียบจากผลิตภัณฑ์ ทรัพยากร ความเป็นสากลขององค์กร ฐานะทางการเงิน การเรียนรู้ทางสังคม การเรียนรู้ทางเทคโนโลยี การเรียนรู้ทางการตลาด การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงทางการตลาด

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบเพื่อผลักดันให้ผลการดำเนินงานขององค์กรบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

สมพงษ์ เกษมสิน (2521) ได้กล่าวถึงแนวคิดของ Harring Emerson แนวความคิดเกี่ยวกับหลักการทำงานให้มีประสิทธิภาพในหนังสือ “The twelve Principiles of Efficiency” ซึ่งได้รับยกย่องและกล่าวขานกันมากมีหลักใจความอยู่ 12 ประการดังนี้

1. ทำความเข้าใจและกำหนดแนวความคิดในการทำงานให้กระจ่าง
2. ใช้หลักสามัญสำนึกในการพิจารณาความน่าจะเป็นไปของงาน
3. คำปรึกษาแนะนำต้องสมบูรณ์และถูกต้อง
4. รักษาระเบียบวินัยในการทำงาน
5. ปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรม
6. การทำงานต้องเชื่อถือได้มีความฉับพลันมีสมรรถภาพและมีการลงทะเบียนไว้เป็น

หลักฐาน

7. งานควรมีลักษณะแจ้งให้ทราบถึงการดำเนินงานอย่างทั่วถึง
8. งานเสร็จทันเวลา
9. ผลงานได้มาตรฐาน
10. การดำเนินงานสามารถยึดเป็นมาตรฐานได้
11. กำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสอนงาน
12. ให้บำเหน็จรางวัลแก่งานที่ดี

สมยศ นาวิการ (2529) กล่าวถึงแนวความคิดของ Thomas J. Peters เสนอปัจจัย 7 ประการ (7-S) ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในองค์กรคือ

1. กลยุทธ์ (Strategy) กลยุทธ์เกี่ยวกับการกำหนดภารกิจพิจารณาจุดอ่อนและจุดแข็งภายในองค์กรโอกาสและอุปสรรคภายนอก

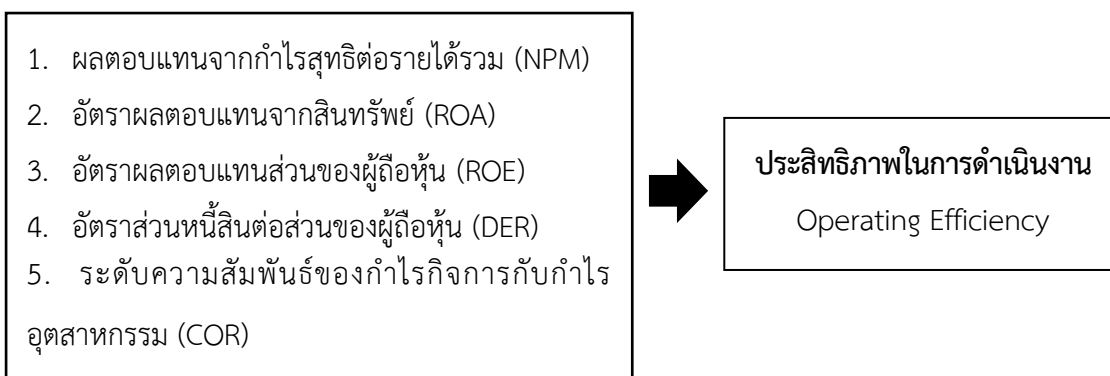
2. โครงสร้าง (Structure) โครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสมจะช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ

3. ระบบ (Systems) ระบบขององค์กรที่จะบรรลุเป้าหมาย
4. แบบ (Styles) แบบของการบริหารของผู้บริหารเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร
5. บุคลากร (Staff) ผู้ร่วมองค์กร
6. ความสามารถ (Skill) ความสามารถในด้านที่จะประสบผลสำเร็จของงาน
7. ค่านิยม (Shared Values) ค่านิยมร่วมกันของคนในองค์กร

สรุปได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ต้องประกอบไปด้วยการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมกับเป้าประสงค์ของกิจการ ทั้งนี้ต้องมีโครงสร้างและบุคลากรเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้เกิดผลการดำเนินงานที่ดี รวมทั้งมีการพัฒนา ปรับปรุง และติดตามอย่างต่อเนื่อง

3. การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

จากการทบทวนวรรณกรรมตามแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานนั้น มีนักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาจึงสามารถสรุปได้ว่าการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ เพื่อให้ได้ข้อมูลการวิเคราะห์ผลการวิจัยที่สะท้อนถึงผลการดำเนินงานที่แท้จริง ทั้งหมด 6 ด้าน คือ (1) ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (2) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (3) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (4) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (5) ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม

ภาพประกอบที่ 2 แสดงการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

1. ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (Net Profit Margin : NPM) สามารถคำนวณได้จาก

$$\text{ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ยอดขาย}}$$

ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) หมายถึง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานในการทำกำไร โดยพิจารณาหลังจากหักต้นทุนค่าใช้จ่ายและภาษีเงินได้ แสดงความสามารถในการทำกำไรสุทธิของกิจการมีเปอร์เซ็นต์ต่อยอดขาย ถ้าอัตราส่วนที่ได้มีค่าสูงย่อมแสดงถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการว่ามีกำไรสุทธิเป็นจำนวนมาก (ลักษณะ ตำชู, 2563) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร NPM ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ จากผลการศึกษาของ โสภณ บุญถนอมวงศ์

(2558) พบว่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วยและผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้ อย่างไรก็ตาม การศึกษาของ สุดารัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) พบว่าผลการดำเนินงานทางการเงิน คือ ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการ เป็นไปในทิศทางเดียวกับการศึกษาของ ลักษณ์า ตำชู (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลับพบว่าผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ สอดคล้องกับการศึกษาของ อรวรรณ เชื้อเมืองพาน (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และนโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร พบว่า ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง

2. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return On Assets : ROA) สามารถคำนวณได้จาก

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) หมายถึง ประสิทธิภาพในการทำกำไรจากสินทรัพย์ทั้งหมดของกิจการ โดยพิจารณาเปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิ กับ สินทรัพย์รวมซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ ยิ่งมีค่ามากเท่าไร ยิ่งแสดงว่า กิจการสามารถใช้สินทรัพย์ได้อย่างคุ้มค่าเท่านั้น กล่าวคือ ยิ่งมากยิ่งขึ้น ยิ่งดี ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร ROA ในลักษณะนี้ มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ จากผลการศึกษาของ ณัฐชรัตน์ สินธุชัย (2559) ผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรประกอบด้วย อัตราส่วนราคาต่อหุ้นกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ผลการศึกษาพบว่าอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์สัมพันธ์กับการศึกษาของ พิศมัย โภมลศรี (2561) ศึกษาความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง และสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับ ความสามารถในการทำกำไรในอนาคตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรม

อาหาร พบว่า รายการคงค้างมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสามารถในการทำกำไร ประกอบไปด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ในอนาคตและอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราวุธ สร้อยทอง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัท กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีความสัมพันธ์กับการประเมินมูลค่าหุ้นด้านราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีโดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทำนองเดียวกันผลการวิจัยของ ลักขณา คำชู (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม พบว่าอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางบวกกับมูลค่ากิจการ เป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการศึกษาของ ปาริฉัตร ศิลปะเทศ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร ของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือทิศทางตรงข้ามกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจของฝ่ายบริหารตามแบบจำลอง Modified Jones (1995) กรณีทดสอบการจัดการกำไรทั้ง 2 กลุ่มบริษัท อย่างไรก็ตามงานวิจัยของ สุดารัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) พบว่าผลการดำเนินงานทางการเงิน คือ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ พรทิวา ชาวสอาด (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการจัดการกำไร: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ผลการดำเนินงาน ซึ่งวัดจากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับระดับการจัดการกำไร

3. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return On Equity : ROE) สามารถคำนวณได้จาก

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) หมายถึง ความสามารถในการสร้างผลตอบแทนจากเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นนำมาลงทุนให้ผลตอบแทนมากน้อยแค่ไหน หากมีค่ายิ่งมากหมายความว่า กิจการใช้เงินลงทุนจากผู้ถือหุ้นไปสร้างกำไรได้มาก ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร ROE ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ จากผล

การศึกษาของ ณัฐชรัตน์ สิ้นรัชชัย (2559) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรประกอบด้วย อัตราส่วนราคาต่อหุ้นกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริมา แก้วเกิด (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน นอกจากนี้อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพกำไรอย่างมีนัยสำคัญ ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ผลการศึกษาพบว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์สัมพันธ์กับการศึกษาของ พิศมัย โภมลศรี (2561) ศึกษาความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง และสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับ ความสามารถในการทำกำไรในอนาคตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร พบว่า รายการคงค้างมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสามารถในการทำกำไร ประกอบไปด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ในอนาคตและอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นในอนาคต อย่างไรก็ตามการศึกษาของ สุดารัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) พบว่าผลการดำเนินงานทางการเงิน คือ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรารุช สร้อยทอง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัท กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลับพบว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับการประเมินมูลค่าหุ้นด้านราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี ในทำนองเดียวกันผลการวิจัยของ ลักขณา คำชู (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม พบว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ

4 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity ratio : DER) สามารถคำนวณได้จาก

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER)} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) หมายถึง ความเสี่ยงในด้านหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นอัตราที่บ่งบอกว่าหนี้สินคือแหล่งเงินทุนจากภายนอกที่กิจการต้องมีภาระผูกพันในการจ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าผลการดำเนินงานของกิจการจะเป็นเช่นไร หากอัตราส่วนนี้มีค่าสูงย่อมแสดงให้เห็นว่ากิจการมีความเสี่ยงจากการกู้ยืมเงินมาใช้ในการดำเนินงานซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพกำไรของกิจการ (ณัฐชรัตน์ สิ้นรัชชัย, 2559) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร (DER) ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ของ ณัฐชรัตน์ สิ้นรัชชัย (2559) ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน สัมพันธ์กับงานวิจัยของ ปฐมชัย กรเลิศ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนวิเคราะห์นโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการจัดการกำไรตามแนวคิด Kothari et al (2005) เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ พิมพ์ชนก ตันตะนา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการกำไรผ่านรายการพึงรับพึงจ่ายของบริษัทที่เสนอขายหุ้นใหม่แก่สาธารณชนเป็นครั้งแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ช่วงหลังการเสนอขาย IPOs อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการจัดการกำไร สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กฤษณา กัมปนาทโกศล (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การตกแต่งกำไรกับสัดส่วนการก่อหนี้ พบว่า การตกแต่งกำไรตามแบบจำลอง Jones (1991) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับสัดส่วนการก่อหนี้วัดจากอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอยู่ในระดับสูง เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ นาริรัตน์ เทียมรัตน์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับการจัดการกำไร: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า หนี้สินในโครงสร้างเงินทุนวัดจากอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารหรือการจัดการกำไร ในขณะที่ ช่อทิพ โกกิม (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างของคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ไม่มีอิทธิพลต่อความแตกต่างของคุณภาพกำไร สัมพันธ์กับงานวิจัยของ ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างรวม เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ยศพัฒน์ พัฒนปัญญาวัฒน์ (2562) ศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลทางการเงิน บัญชีกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนีหลักทรัพย์ SET CLMV พบว่าคุณภาพกำไรตามตัวแบบ Modified Jones (1995) ไม่มีความสัมพันธ์กับ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

5. ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (Correlation : COR) สามารถคำนวณได้จาก

$$\text{ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการ} = \frac{\text{กำไรสุทธิของกิจการ} \times 100}{\text{กำไรสุทธิของอุตสาหกรรม}}$$

กับกำไรอุตสาหกรรม (COR)

ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) หมายถึง กิจการที่มีลักษณะเป็นผู้นำของอุตสาหกรรมกล่าวคือมีระดับความสัมพันธ์ของกำไรสุทธิของกิจการกับกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมสูง ถึงแม้ว่าผลการดำเนินงานจะประสบภาวะขาดทุนหรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามภาวะของอุตสาหกรรมแล้วนั้นน่าจะมีแนวโน้มในการปรับปรุงรายการคงค้างเพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามภาวะอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อรักษาความเป็นผู้นำของตลาดและประโยชน์ต่อราคาหลักทรัพย์ของกิจการ (จิริบุช สันโดษ, 2548) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร COR ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดอิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างกำไรกิจการ กำไรอุตสาหกรรม ระยะเวลาการประกาศผลการดำเนินงานของกิจการและรายการคงค้างที่ผู้บริหารควบคุมได้ ของ Park and Ro (2004) พบว่าระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับรายการคงค้างของกิจการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิริบุช สันโดษ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินและรายการคงค้างของกิจการ ผลการศึกษาพบว่า ระดับความสัมพันธ์ของกำไรสุทธิของกิจการกับของอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้างของกิจการ

ตารางที่ 1 สรุปตัววัดด้านประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ลำดับ	นักวิจัย และนักวิชาการ	กำไรจาก การ ดำเนินงาน	อัตรา กำไร ขั้นต้น	ผลตอบแทน จากกำไรสุทธิ ต่อรายได้รวม	อัตรา ผลตอบแทน จากสินทรัพย์	อัตรา ผลตอบแทน ส่วนของ ผู้ถือหุ้น	อัตรา ผลตอบแทน จากการ ดำเนินงาน	กำไรจากการ ดำเนินงานก่อนหัก ต้นทุนทางการเงิน ภาษีเงินได้ ค่าเสื่อม ราคาและค่าใช้จ่าย ตัดบัญชี	อัตราส่วน เงินสดต่อ การต่อกร ทำกำไร
1	โสภณ บุญถนอมวงศ์ - 2558	✓	✓	✓					
2	สุภารัตน์ หอมกลิ่น - 2558	✓	✓	✓	✓	✓			
3	ดารานาถ พรหมอินทร์ - 2560				✓	✓		✓	✓
4	พิศมัย โกมลศรี - 2561				✓	✓			
5	ศราวุธ สร้อยทอง - 2562				✓	✓		✓	✓
6	ยศพัฒน์ พัฒนปัญญาวัฒน์ - 2562							✓	
7	ลักขณา คำชู - 2563		✓	✓	✓	✓	✓		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัย และนักวิชาการ	อัตรา ผลตอบแทน จากสิทธิ์	อัตรา ผลตอบแทน ส่วนของผู้ถือหุ้น	อัตรา ผลตอบแทน จากการ ดำเนินงาน	อัตราส่วน หนี้สินต่อส่วน ของผู้ถือหุ้น	อัตราส่วน เงินสดต่อ การต่อกร ทำกำไร	อัตรา ผลตอบแทน จากการลงทุน	อัตราส่วนวัด ผลตอบแทนที่ เป็นเงินสดต่อ สิทธิ์รวม	ขนาด กิจการ
8	ชอทิพ โกกิม - 2547								✓
9	จิรบุษ สันโดษ - 2548								✓
10	ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ - 2559				✓				✓
11	ศิริมา แก้วเกิด - 2559	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
12	ณัฐชรัตน์ สินธุชัย - 2559	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
13	ยศพัฒน์ พัฒนปัญญาวัฒน์ - 2562				✓				✓
14	Park and Ro - 2004								✓

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัย และนักวิชาการ	กระแสเงินสด จากการ ดำเนินงาน	กำไรต่อหุ้น	กำไรสุทธิ	ระดับ ความสัมพันธ์ ของกำไรกิจการ กับกำไร อุตสาหกรรม	ระยะเวลาใน การแสดงความ คิดเห็นของ ผู้สอบบัญชี	อัตราการ เติบโต ของ ยอดขาย	ดัชนีกระแส เงินสดจาก การ ดำเนินงาน	กำไรก่อนหัก ดอกเบี้ยจ่าย และภาษีเงินได้
15	จิรบุษ สันโดษ - 2548	✓		✓	✓	✓			
16	สุदारตน์ หอมกลิ่น - 2558	✓	✓						
17	ยศพัฒน์ พัฒนปัญญาวัฒน์ - 2562	✓	✓				✓	✓	✓
18	Park and Ro - 2004	✓		✓	✓	✓			

จากการทบทวนวรรณกรรมตามแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานนั้นมีนักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาจึงสามารถสรุปได้ว่าการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ เพื่อให้ได้ข้อมูลการวิเคราะห์ผลการวิจัยที่สะท้อนถึงผลการดำเนินงานที่แท้จริง ทั้งหมด 5 ด้าน คือ (1) ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (2) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (3) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (4) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (5) ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับรายการคงค้างของกิจการ

1. ความหมายของรายการคงค้าง

รายการคงค้าง (Accruals) นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ดังนี้

ภคสุนาท จิตมั่นชัยธรรม (2546) รายการคงค้าง หมายถึง ผลจากการบันทึกรายการทางบัญชีรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตามเกณฑ์คงค้าง ซึ่งกิจการต้องบันทึกรายการดังกล่าวเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีรับรองทั่วไป ถึงแม้ว่าจะยังไม่เกิดรายการหรือได้รับเงินสดเข้ามาหรือจ่ายออกไปก็ตาม ทั้งนี้จะกระทบต่อกระแสเงินสดของกิจการในอนาคตสามารถคำนวณได้จากสมการ

$$\text{Accruals} = \text{Earnings} - \text{Cash Flow from Operation}$$

นาตยา อภิปัญญาโสภณ (2553) ให้ทัศนะเกี่ยวกับรายการคงค้าง หมายถึง รายการและเหตุการณ์ทางบัญชีที่จะรับรู้เมื่อเกิดขึ้นแต่ไม่ใช่เมื่อมีการรับหรือการจ่ายเงินสด ทั้งนี้ เพื่อให้รายการและเหตุการณ์ทางบัญชีที่เกิดขึ้นถูกบันทึกบัญชีและแสดงในงบการเงินตามงวดที่เกี่ยวข้อง จะสะท้อนให้เห็นถึงฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานอย่างแท้จริง ส่วนเกณฑ์คงค้างทำให้กิจการต้องรับรู้รายได้และบันทึกค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์รับรู้เกี่ยวพันโดยตรงระหว่างต้นทุนที่เกิดขึ้นกับรายได้ที่ได้มาจากรายการเดียวกัน เรียกเกณฑ์นี้ว่า การจับคู่รายได้และค่าใช้จ่าย ซึ่งกำหนดให้กิจการรับรู้รายได้กับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ทางบัญชีเดียวกัน

ดาวเรือง แสงคำและจอมใจ แซมเพชร (2560) คุณภาพของรายการคงค้างหมายถึงความสามารถของรายการคงค้างที่จะสะท้อนกระแสเงินสดในอดีตปัจจุบันและอนาคตได้และไม่ได้เกิดจากการตกแต่งกำไรของผู้บริหาร

พิศมัย โกมลศรี (2561) รายการคงค้างหมายถึงรายการที่ยังไม่ได้รับหรือจ่ายเงินสดแต่กิจการจะต้องบันทึกเป็นรายได้และค่าใช้จ่ายเมื่อไรหรือการดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นและเข้าเงื่อนไขการรับรู้รายการตามเกณฑ์คงค้าง

สรุปได้ว่า รายการคงค้าง หมายถึง รายการหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทางบัญชีซึ่งเป็นรายการที่ยังไม่ได้รับหรือจ่ายเงินสดแต่กิจการจะต้องบันทึกไว้เป็นรายได้หรือค่าใช้จ่ายเมื่อรายการนั้นเข้าเกณฑ์การรับรู้ตามมาตรฐานการบัญชีรับรองทั่วไป การที่รายการคงค้างจะสะท้อนถึงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานอย่างแท้จริงได้นั้น จะต้องไม่เกิดจากการจัดการกำไรของผู้บริหารจึงจะถือว่าเป็นกำไรที่มีคุณภาพ

2. ตัวแบบรายการคงค้าง

ตัวแบบรายการคงค้างถูกพัฒนาขึ้นเพื่อวิเคราะห์คุณภาพกำไร (Quality of Earnings) Graham and Dodd (1934) ถือได้ว่าเป็นผู้ริเริ่มใช้คุณภาพกำไรในการวิเคราะห์หลักทรัพย์จากการสร้างแบบจำลองประเมินราคาหลักทรัพย์ในตลาดหุ้นวอลล์สตรีทของสหรัฐอเมริกา และเขียนลงในหนังสือ Security Analysis ว่ากำไรต่อหุ้นเป็นสัมประสิทธิ์ของคุณภาพ (Coefficient of Quality)

ที่ช่วยสะท้อนถึงนโยบายการจ่ายเงินปันผล ลักษณะเฉพาะของบริษัท ธรรมชาติของการดำเนินงาน บริษัท และปัจจัยมหภาคทางเศรษฐกิจ ต่อมา O'Glove (1987) ได้แนะนำนักลงทุนว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบของกำไรจะทำให้ผู้วิเคราะห์สามารถประเมินเสถียรภาพของกำไร (Earnings Sustainability) ได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังมีงานศึกษาอื่นๆ ที่ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไร เช่น กำไรที่มีคุณภาพสูงควรเป็นกำไรที่ยั่งยืน (Sustainable Earnings) คุณภาพกำไรที่สูงกว่าจะต้องรับรู้ผลขาดทุนได้ทันเวลา (Timely loss recognition) เพราะการรับรู้ผลขาดทุนที่จะช่วยสะท้อนปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลกระทบต่อบริษัทได้มากกว่า

คุณภาพกำไรจึงมีความหมายแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้ศึกษาโดยบางคนมองว่า คุณภาพกำไรสามารถวัดได้จากความยั่งยืนหรือความมีเสถียรภาพของกำไร (Earnings Persistence) ที่เกิดขึ้น โดยกำไรที่มีคุณภาพจะสะท้อนให้เห็นได้จากกำไรที่เกิดขึ้นเป็นระยะเวลายาวนานและต่อเนื่อง หรืออาจมองว่า คุณภาพของกำไรสามารถอธิบายโดยใช้ความสัมพันธ์ระหว่างกำไรกับผลตอบแทน ยังมีความสัมพันธ์ระหว่างกำไรและผลตอบแทนไปในทิศทางเดียวกันมากเท่าไร ก็แสดงว่ากำไรยิ่งมีคุณภาพมากขึ้นเท่านั้น ในขณะที่ FASB (The Financial Accounting Standard Board) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไรไว้ใน FASB's Discussion Memorandum on Materiality ว่ากำไรที่แท้จริง (Real Earnings) หรือกำไรที่มีคุณภาพควรเป็นกำไรที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามปกติของกิจการ และสามารถนำมาเปลี่ยนเป็นเงินสดที่เพียงพอต่อ การเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์ที่เสื่อมค่าได้ และเป็นกำไรที่ได้มาจากรายได้ที่เกิดขึ้นเป็นประจำรวมถึงกิจกรรมที่มีนัยสำคัญที่ก่อให้เกิดกำไรได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้นจากความหมายนี้ คุณภาพกำไรหรือกำไรที่แท้จริงจึงเป็นจำนวนที่อยู่ระหว่างกำไรสุทธิทางบัญชีกับกระแสเงินสดสุทธิจากการกิจกรรมดำเนินงาน นอกจากนี้คุณภาพของกำไรยังเป็นตัวชี้วัดสุขภาพทางการเงินของบริษัท โดยบ่งบอกถึงความสามารถในการสะท้อนกำไรที่แท้จริงในปัจจุบันของบริษัท รวมถึงความสามารถในการทำนายกำไรที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของรายงานทางการเงินของบริษัท Penman (2003) และบ่งชี้ความแตกต่างของกำไรสุทธิที่ได้เปิดเผยในรายงานทางการเงินกับผลประกอบการที่แท้จริงของบริษัท Pratt (2000) ตลอดจนบ่งบอกถึงความมีเสถียรภาพของรายงานทางการเงินของบริษัท Bellovary et al. (2005) ในบางครั้งคุณภาพกำไรอาจนำมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อค้นหาสัญญาณเตือนภัยของตัวเลขทางบัญชีที่กิจการจัดทำขึ้น ซึ่งสัญญาณเตือนภัยดังกล่าวอาจเป็นตัวบ่งชี้ว่าลักษณะโครงสร้างของกิจการอาจกำลังเปลี่ยนไปจากเดิมหรือเป็นตัวบ่งชี้ว่าตัวเลขต่างๆ ที่ปรากฏในงบการเงินอาจทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผิดได้ สัญญาณดังกล่าวจะเป็นเครื่องเตือนใจให้ผู้ใช้งบการเงินใช้ความระมัดระวังในการวิเคราะห์งบการเงินให้มากขึ้น วรศักดิ์ ทุมมานนท์ (2543)

ต่อมาได้มีผู้ที่พยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับคุณภาพกำไรและวิธีการวัดคุณภาพกำไร นั่นคือ Dechow et al. (2010) และได้ให้คำนิยามคุณภาพกำไรไว้ว่ากิจการที่มีคุณภาพกำไรสูงจะให้

ข้อมูลลักษณะสำคัญที่เกี่ยวกับผลการดำเนินงานของบริษัทและเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่ากิจการที่มีคุณภาพกำไรต่ำ โดยได้ให้ลักษณะสำคัญของคุณภาพกำไรไว้ 3 ประการ ได้แก่

1. คุณภาพกำไรขึ้นอยู่กับข้อมูลว่าข้อมูลนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือไม่ จากความหมายนี้ คุณภาพกำไรจึงถูกนิยามขึ้นมาเพื่อใช้ในบริบทของแบบจำลองที่ใช้ในการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ ดังนั้น คุณภาพกำไรจึงไม่มีความหมาย

2. คุณภาพกำไร คือ คุณภาพของตัวเลขกำไรที่ปรากฏอยู่ในรายงานซึ่งขึ้นอยู่กับว่าตัวเลขดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานเชิงการเงินของบริษัทหรือไม่ ทำให้เราไม่สามารถสังเกตเห็นคุณภาพกำไรได้

3. คุณภาพกำไร คือ สิ่งที่ใช้ประกอบการตัดสินใจโดยต้องมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของบริษัทที่สนใจและความสามารถของระบบบัญชีที่ใช้วัดผลการดำเนินงาน

แม้ว่างานวิจัยส่วนใหญ่จะใช้คุณภาพกำไรในการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์เพื่อใช้ตัดสินใจลงทุน แต่คุณภาพกำไรยังสามารถใช้ในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานทางการเงินได้อีกด้วย

โดยรวมแล้ว คุณภาพกำไรจึงเป็นสิ่งที่แสดงถึงตัวเลขกำไรที่บริษัทรายงานโดยเป็นกำไรจากการดำเนินงานของบริษัทอย่างแท้จริงและเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และเป็นกำไรที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เพียงพอต่อความต้องการในการดำเนินงานของบริษัท

จากแนวคิดของการวัดคุณภาพกำไร ทำให้คุณภาพกำไรถูกใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการ เนื่องจากผู้บริหารบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีแนวโน้มที่จะสร้างผลกำไรเกินจริง เพื่อให้กำไรต่อหุ้นเพิ่มขึ้นและส่งผลให้ราคาหุ้นของบริษัทตอบสนองในทิศทางบวก ผู้บริหารจึงนำหลักการบัญชีเข้ามาเป็นเครื่องมือในการสร้างข้อมูลที่เป็นเท็จ เช่น การเลือกใช้วิธีการบัญชีที่แสดงกำไรเร็วขึ้น การดำเนินการโดยการสร้างรายการทางธุรกิจ บันทึกรายได้ล่วงหน้า การสร้างรายได้หรือกำไรเทียม การสร้างกำไรที่ไม่ได้เกิดจากผลการดำเนินงาน (Non-Core Operating profit) การปิดบังหนี้สินผ่านงบแสดงฐานะทางการเงิน ซึ่งถือเป็นการลดคุณภาพของกำไร ดังนั้น งบการเงินจึงมีความสำคัญต่อผู้บริหาร นักวิเคราะห์ สถาบันการเงิน และผู้ลงทุนทั่วไป เพราะเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินของกิจการ ผู้ใช้งบการเงินจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานทางด้านบัญชี มิใช่ดูเพียงตัวเลขกำไรอย่างเดียว ดังนั้น เราจึงสามารถใช้การวิเคราะห์คุณภาพกำไรในการประเมินความเสี่ยงของหลักทรัพย์ หรือค้นหาสัญญาณเตือนภัยของตัวเลขทางบัญชี เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินมีความระมัดระวังในการใช้งบการเงินมากขึ้น

ในงานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพกำไรจะใช้ตัววัดคุณภาพกำไรทั้งตัววัดคุณภาพกำไรที่ใช้ข้อมูลทางด้านบัญชี (Accounting-based Earnings Attribute Measures) ละตัววัดคุณภาพกำไรที่ใช้

ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์ (Market-based Earnings Attribute Measures) หรืออย่างใดอย่างหนึ่ง ณัฐชานนท์ โภมพิพิงค์ (2557) แต่ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการใช้คุณภาพกำไรของกิจการเป็นตัวแทนของความถูกต้องของรายงานทางการเงิน จึงเลือกใช้เกณฑ์คงค้างเป็นตัววัดคุณภาพกำไร เนื่องจากเกณฑ์คงค้างถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในงานวิจัยและเป็นตัววัดคุณภาพกำไรที่สามารถบ่งบอกได้ถึง การตกแต่งตัวเลขของผู้บริหาร โดยนอกจากเกณฑ์คงค้างจะสะท้อนการเลือกใช้นโยบายบัญชีแล้ว ยังสะท้อนเวลาในการรับรู้รายได้ค่าใช้จ่าย การตีราคาสินทรัพย์ และการเปลี่ยนแปลงประมาณการของผู้บริหารอีกด้วย DuCharme et al (2000)

เกณฑ์คงค้างหรือรายการคงค้าง (Accruals) คือ รายการที่ถูกบันทึกให้อยู่ในงวดบัญชีที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์คงค้าง โดยค้ำึงถึงรายได้และค่าใช้จ่ายที่ควรรับรู้ในงวดบัญชีนั้น เพื่อให้งบการเงินที่จัดทำขึ้นสามารถสะท้อนผลการดำเนินงานในงวดนั้นๆ ได้อย่างเหมาะสม แม้ว่ารายการที่ถูกบันทึกในงวดบัญชีนั้นอาจยังไม่มีกรรับหรือจ่ายเงินเกิดขึ้นจริงก็ตาม ดังนั้น มูลค่าของรายการคงค้างรวม จึงเท่ากับ ผลต่างระหว่างกำไรและกระแสเงินสดจากการดำเนินงานซึ่งเรียกว่า Cash Flow Statement Approach ดังสมการต่อไปนี้

$$TA_{i,t} = Earnings_{i,t} - CFO_{i,t}$$

โดยที่

$TA_{i,t}$ = รายการคงค้างรวมของบริษัท i ในงวดที่ t

$Earnings_{i,t}$ = ผลกำไรของบริษัท i ในงวดที่ t

$CFO_{i,t}$ = กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานของบริษัท i ในปี t

รายการคงค้างสามารถแบ่งรายการคงค้างได้เป็น 2 ลักษณะ คือ (ดาวเรือง แสงดำและจอมใจ แซมเพชร, 2560)

1. แบ่งตามระยะเวลา สามารถแบ่งรายการคงค้างได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 รายการคงค้างระยะสั้น (Current Accruals) เป็นรายการคงค้างที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์และหนี้สินหมุนเวียน เช่น การรับรู้รายได้ที่ให้บริการแล้วแต่ยังไม่ได้รับชำระเป็นเงินสด หรือ การรับรู้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้จ่ายจริง เป็นต้น อาจเรียกอีกอย่างว่ารายการคงค้างที่เกี่ยวข้องกับเงินทุนหมุนเวียน (Working Capital Accruals)

1.2 รายการคงค้างระยะยาว (Long-Term Accruals) เป็นรายการคงค้างที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์และหนี้สินระยะยาว เช่น การชะลอการตัดค่าเสื่อมราคา

2. แบ่งตามการควบคุมของผู้บริหาร สามารถแบ่งรายการคงค้างได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 รายการคงค้างจากการดำเนินงานตามปกติ (Non-Discretionary Accruals) เป็นรายการคงค้างที่เกิดขึ้นตามการดำเนินธุรกิจตามปกติของกิจการ ซึ่งเป็นรายการคงค้างที่กิจการไม่สามารถควบคุมได้ เช่น รายการลูกหนี้การค้า ซึ่งยอดลูกหนี้การค้าจะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจและลักษณะของอุตสาหกรรม

2.2 รายการคงค้างที่เกิดจากดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary accruals) เป็นรายการคงค้างที่เกิดจากดุลยพินิจในการตกแต่งตัวเลขของผู้บริหาร เช่น การเลือกใช้วิธีตัดค่าเสื่อมราคาหรือเปลี่ยนแปลงประมาณการอายุการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์เพื่อลดหรือเพิ่มค่าใช้จ่าย และทำให้กำไรมีการเติบโตที่มั่นคง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้เกณฑ์คงค้างเป็นตัววัดคุณภาพกำไร เริ่มแรก De Angelo (1986) ใช้รายการคงค้างรวม (Total Accruals) เป็นตัวการตกแต่งกำไร ซึ่งไม่เหมาะสมเนื่องจากรายการคงค้างรวมควรเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ต่อมา จึงมีตัวแบบที่แยกรายการคงค้างเป็น Discretionary Accruals และ Non-Discretionary Accruals โดยใช้ Discretionary Accruals เป็นตัวแทนสะท้อนการตกแต่งกำไรของกิจการ เช่น งานวิจัยของ Jones (1991) โดยที่ Jones มองว่า Non-Discretionary Accruals จะคงที่เสมอในกิจการหนึ่งๆ เนื่องจาก Non-Discretionary Accruals เป็นเสมือนตัวแทนของรายการคงค้างที่เกิดขึ้นตามการดำเนินธุรกิจตามปกติของกิจการ ดังนั้น จึงมีการควบคุมผลกระทบที่ส่งผลต่อ Non-Discretionary Accruals ซึ่งเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ต่างๆ ทางเศรษฐกิจ เช่น การเปลี่ยนแปลงของรายได้จากการขาย และมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จึงนำมาสู่แบบจำลองของ Jones (1991) ดังต่อไปนี้

$$\frac{NDA_{i,t}}{Asset_{i,t-1}} = \alpha_0 \left(\frac{1}{Asset_{i,t-1}} \right) + \beta_1 \left(\frac{\Delta Rev_{i,t}}{Asset_{i,t-1}} \right) + \beta_2 \left(\frac{PPE_{i,t}}{Asset_{i,t-1}} \right) + e_{i,t}$$

โดยที่

$NDA_{i,t}$ = รายการคงค้างจากการดำเนินงานตามปกติของบริษัท i ในงวดที่ t

$\Delta Rev_{i,t}$ = การเปลี่ยนแปลงของรายได้จากการขายของบริษัท i ในปีที่ t กล่าวคือ เป็นผลต่างระหว่างรายได้จากการขายของบริษัท i ในปีที่ t กับรายได้หลักของบริษัท i ในปีที่ $t-1$

$PPE_{i,t}$ = มูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมราคาของบริษัท i ในงวดที่ t

$Asset_{i,t-1}$ = สินทรัพย์รวมของบริษัท i ในงวดที่ t

$e_{i,t}$ = ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณการของบริษัท i ในปีที่ t

จากสมการข้างต้น เมื่อนำมาวิเคราะห์ความถดถอยจะได้ค่าสัมประสิทธิ์ จากนั้นเปลี่ยนสมการเดิมจาก $NDA_{i,t}$ ให้เป็น Total accruals ($TA_{i,t}$) เมื่อได้ค่า Non-Discretionary Accruals แล้วให้นำไปลบกับ Total Accruals จึงจะได้ค่า Discretionary Accruals ตามสมการต่อไปนี้

$$DA_{i,t} = TA_{i,t} - NDA_{i,t}$$

โดยที่

$TA_{i,t}$ = รายการคงค้างรวมของบริษัท i ในงวดที่ t

$DA_{i,t}$ = รายการคงค้างที่เกิดจากดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัท i ในงวดที่ t

$NDA_{i,t}$ = รายการคงค้างจากการดำเนินงานตามปกติของบริษัท i ในงวดที่ t

อย่างไรก็ตาม แบบจำลอง Jones (1991) ไม่สามารถตรวจจับการตกแต่งกำไรผ่านรายได้จากการขายซื้อได้ ทำให้ไม่สามารถหาค่า Discretionary Accruals ได้อย่างเหมาะสมอีกทั้งแบบจำลองนี้มีความสามารถในการอธิบายความผันผวนของรายการคงค้างได้ต่ำ และค่าความคลาดเคลื่อน ที่ได้จากแบบจำลองก็มีความสัมพันธ์กับ Total Accruals จึงทำให้แบบจำลองดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์ที่จะนำมาใช้ประมาณค่า

ในเวลาต่อมา Dechow et al. (1995) จึงได้ดัดแปลงแบบจำลองของ Jones เพื่อลดความผิดพลาดในการวัด Discretionary Accruals ด้วยการเพิ่มตัววัดการแทรกแซงของผู้บริหารผ่านรายได้จากการขาย โดยนำการเปลี่ยนแปลงของยอดลูกหนี้สุทธิ มาลบออกจากการเปลี่ยนแปลงของรายได้จากการขาย ทำให้ได้แบบจำลอง Modified Jones (1995) เป็นดังสมการต่อไปนี้

$$\frac{NDA_{i,t}}{Asset_{i,t-1}} = \alpha_0 \left(\frac{1}{Asset_{i,t-1}} \right) + \beta_1 \left(\frac{\Delta Rev_{i,t} - \Delta Rec_{i,t}}{Asset_{i,t-1}} \right) + \beta_2 \left(\frac{PPE_{i,t}}{Asset_{i,t-1}} \right) + e_{i,t}$$

โดยที่

$NDA_{i,t}$ = รายการคงค้างจากการดำเนินงานตามปกติของบริษัท i ในงวดที่ t

$\Delta Rev_{i,t}$ = การเปลี่ยนแปลงของรายได้จากการขายของบริษัท i ในปีที่ t กล่าวคือเป็นผลต่างระหว่างรายได้จากการขายของบริษัท i ในปีที่ t กับรายได้หลักของบริษัท i ในปีที่ $t-1$

$\Delta Rec_{i,t}$ = การเปลี่ยนแปลงของยอดลูกหนี้สุทธิของบริษัท i ในงวดที่ t เทียบกับงวดที่ $t-1$

$PPE_{i,t}$ = มูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมราคาของบริษัท i ในงวดที่ t

$Asset_{i,t-1}$ = สินทรัพย์รวมของบริษัท i ในงวดที่ t

$e_{i,t}$ = ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณการของบริษัท i ในปีที่ t

Dechow et al. (1995) ได้ นำตัวแบบ Modified Jones (1995) มาใช้ในการตรวจสอบการตกแต่งกำไรผ่านรายได้และหนี้สูญและพบว่ามีประสิทธิภาพดีกว่า Jones Model (1991) การศึกษาของ Xie (2001) ก็ให้ผลเช่นเดียวกัน โดยพบว่า Modified Jones (1995) มีความสามารถในการทำนายการทำกำไรในอนาคตของกิจการที่สูงกว่า Jones Model (1991) แม้งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตกแต่งกำไรส่วนใหญ่จะนิยมใช้ Modified Jones (1995) แต่ด้วยแนวคิดของตัวแบบนี้ที่มองว่าการเปลี่ยนแปลงของรายได้จากการขายเชื่อทั้งหมดมาจากการตกแต่งกำไรกลับทำให้ Discretionary Accruals ที่ประมาณได้นั้นเกินความเป็นจริง แบบจำลองนี้จึงยังไม่มีประสิทธิภาพในการวัด Discretionary Accruals เท่าที่ควร

ต่อมา Dechow and Dichev (2002) จึงเสนอวิธีหา Non-discretionary Accruals โดยมีแนวคิดว่ารายการคงค้างสามารถใช้เป็นตัวประมาณการกระแสเงินสดรับหรือจ่ายในอดีต ปัจจุบันและอนาคตได้ เนื่องจากการที่กิจการบันทึกรายการคงค้าง กิจการย่อมคาดหวังว่าจะได้รับหรือต้องจ่ายกระแสเงินสดในอนาคต ในทางตรงกันข้าม กิจการก็ต้องบันทึกรายการคงค้างหากมีการรับหรือจ่ายเงินสดล่วงหน้าด้วยเช่นกัน เพราะฉะนั้น กระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตจึงน่าจะมีความสัมพันธ์กับขนาดของรายการคงค้างแบบ Non-Discretionary Accruals นอกจากนี้ แบบจำลองของ Dechow and Dichev (2002) ยังมีค่า R^2 สูงกว่าแบบจำลอง Jones (1991) และ Modified Jones (1995) มาก ซึ่งแบบจำลอง Dechow and Dichev (2002) เป็นดังสมการต่อไปนี้

$$\Delta WC_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 CFO_{i,t-1} + \beta_2 CFO_{i,t} + \beta_3 CFO_{i,t+1} + e_{i,t}$$

โดยที่

$\Delta WC_{i,t}$ = รายการคงค้างหมุนเวียนรวม (Total current Accrual) ของบริษัท i ในงวดที่ t

$CFO_{i,t}$ = กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Cash Flow from Operation) ของบริษัท i ในปีที่ t

$e_{i,t}$ = ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณการของบริษัท i ในปีที่ t หรือเป็นรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารนั่นเอง (Discretionary Accruals) ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการได้รับหรือจ่ายกระแสเงินสด

อย่างไรก็ตาม แบบจำลองของ Dechow and Dichev (2002) สนใจเฉพาะรายการคงค้างที่เกี่ยวกับเงินทุนหมุนเวียนเท่านั้น และไม่ได้รวมปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจซึ่งส่งผลต่อ Non-Discretionary Accruals เข้าไปในแบบจำลอง McNichols (2002) จึงรวมปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเข้าไป ด้วยการเพิ่มปัจจัยสำคัญอีก 2 ปัจจัย ได้แก่ 1. การเปลี่ยนแปลงของรายได้จากการขาย เพื่อให้สะท้อนผลการดำเนินงาน และ 2 มูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งจะช่วยสะท้อนการตกแต่งกำไรผ่านบัญชีการด้อยค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และค่าความนิยม เมื่อรวมทั้ง 2 ตัวแปรนี้ในแบบจำลอง ทำให้ความสามารถในการอธิบายรายการหมุนเวียนคงค้างเพิ่มขึ้นและลดความผิดพลาดในการประมาณการ ซึ่งเมื่อนำแบบจำลองดังกล่าวมาทดสอบ ก็พบว่าแบบจำลองที่ McNichols (2002) ปรับปรุง สามารถอธิบายได้ดีกว่าแบบจำลอง Dechow and Dichev (2002)

นอกจากนี้ Francis et al. (2005) ได้นำแบบจำลองที่ McNichols (2002) เสนอ แก่ไขมาใช้ในการศึกษาของเขาโดยใช้ข้อมูลทางบัญชีในอดีตย้อนหลัง 10 ปีจากงบการเงินของแต่ละกิจการ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์และค่าความผิดพลาดจากการประมาณการณ โดยใช้เทคนิคสมการถดถอยเชิงพหุ (Multivariate Regression Analysis) ซึ่ง Francis et al. (2005) มองว่าตัวแปรควบคุม ที่เพิ่มเข้ามา จะช่วยเพิ่มความสามารถในการประมาณ Discretionary Accruals ทั้งส่วนที่เป็นระยะสั้นและระยะยาวและยังเป็นการขจัดข้อจำกัดในแบบจำลองของ Dechow and Dichev (2002) ได้ด้วยแบบจำลองของ McNichols (2002) เป็นดังสมการต่อไปนี้

$$\frac{TCA_{i,t}}{AA_{i,t}} = \theta_{0,i} + \theta_{1,i} \left(\frac{CFO_{i,t-1}}{AA_{i,t}} \right) + \theta_{2,i} \left(\frac{CFO_{i,t}}{AA_{i,t}} \right) + \theta_{3,i} \left(\frac{CFO_{i,t+1}}{AA_{i,t}} \right) + \theta_{4,i} \left(\frac{\Delta Rev_{i,t}}{AA_{i,t}} \right) + \theta_{5,i} \left(\frac{PPE_{i,t}}{AA_{i,t}} \right) + e_{i,t}$$

โดยที่

$TCA_{i,t}$ = รายการคงค้างหมุนเวียนรวม (Total current Accrual) ของบริษัท i ในปีที่ t

$AA_{i,t}$ = สินทรัพย์รวมเฉลี่ยของ (Average Total Assets) บริษัท i ในปีที่ t โดยเฉลี่ยระหว่างปีที่ t และปีที่ t-1

$CFO_{i,t}$ = กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Cash Flow from Operation) ของบริษัท i ในปีที่ t

$\Delta Rev_{i,t}$	=	การเปลี่ยนแปลงของรายได้จากการขายของบริษัท i ในปี t กล่าวคือ เป็นผลต่างระหว่างรายได้จากการขายของบริษัท i ในปี t กับรายได้หลักของบริษัท i ในปี $t-1$
$PPE_{i,t}$	=	มูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมราคาของบริษัท i ในงวดที่ t
$e_{i,t}$	=	ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณการของบริษัท i ในปี t

นภพวรรณ ลิ้มตั้ง (2558) การวัดคุณภาพของรายการคงค้างจากแบบจำลองนี้จะใช้ค่าประมาณของค่าความคลาดเคลื่อน ซึ่งเป็นค่าความผิดพลาดจากการประมาณของแบบจำลอง โดยจะนำค่าที่ประมาณได้ในแต่ละปีมาใส่ค่าสัมประสิทธิ์เพื่อให้ได้ขนาดรายการคงค้างที่เกิดจากการตกแต่งกำไรของผู้บริหาร ซึ่งในการศึกษาจะไม่สนใจทิศทางของการตกแต่งกำไร เพราะรายการคงค้างสามารถถูกปรับให้สูงขึ้นหรือลดลงก็ได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร หากมีค่าสูง ย่อมหมายถึงคุณภาพกำไรที่ต่ำ เพราะมีความผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนมาก สำหรับการคำนวณรายการคงค้างหมุนเวียนรวม (TCA) สามารถคำนวณได้ตามสูตรต่อไปนี้

$$TCA_{i,t} = \Delta CA_{i,t} - \Delta CL_{i,t} - \Delta Cash_{i,t} + \Delta STDEBT_{i,t}$$

โดยที่

$TCA_{i,t}$	=	รายการคงค้างหมุนเวียนรวม (Total current Accrual) ของบริษัท i ในปี t
$\Delta CA_{i,t}$	=	การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์ของบริษัท i ในปี t เทียบกับปีที่ $t-1$
$\Delta CL_{i,t}$	=	การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินหมุนเวียนของบริษัท i ในปี t เทียบกับปีที่ $t-1$
$\Delta Cash_{i,t}$	=	การเปลี่ยนแปลงในเงินสดของบริษัท i ในปี t เทียบกับปีที่ $t-1$
$\Delta STDEBT_{i,t}$	=	การเปลี่ยนแปลงในเงินกู้ยืมหมุนเวียนของบริษัท i ในปี t เทียบกับปีที่ $t-1$

สำหรับสมการที่ใช้ในการคำนวณรายการคงค้างหมุนเวียนรวม ข้างต้น คำนวณจากการเปลี่ยนแปลงในเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ (Working Capital) โดยการคำนวณดังกล่าวจะพิจารณาเฉพาะการเปลี่ยนแปลงของรายการคงค้างที่สามารถตกแต่งโดยผู้บริหาร (Change in Discretionary

Accruals) เช่น การเปลี่ยนแปลงในลูกหนี้การค้า การเปลี่ยนแปลงในเจ้าหนี้การค้า เป็นต้น สมการนี้จึงไม่คำนึงถึงผลของการเปลี่ยนแปลงในเงินกู้ยืมหมุนเวียน ในการคำนวณการเปลี่ยนแปลงในทุนหมุนเวียนของกิจการ จึงบวกกลับการเปลี่ยนแปลงในเงินกู้ยืมหมุนเวียนของกิจการ เพื่อให้ได้การเปลี่ยนแปลงในทุนหมุนเวียนที่เกิดจากการตกแต่งโดยผู้บริหาร

สำหรับการคำนวณกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (CFO) สามารถคำนวณได้ตามสูตรต่อไปนี้

$$CFO_{i,t} = NI_{i,t} - TA_{i,t}$$

โดยที่

$CFO_{i,t}$ = เงินสดจากการดำเนินงานของบริษัท i ในปี t

$NI_{i,t}$ = กำไรสุทธิของบริษัท i ในปี t

$TA_{i,t}$ = รายการคงค้างรวม (Total Accruals) ของบริษัท i ในปี t

สำหรับการคำนวณรายการคงค้างรวม (Total Accruals) สามารถคำนวณได้ตามสูตรต่อไปนี้

$$TA_{i,t} = \Delta CA_{i,t} - \Delta CL_{i,t} - \Delta Cash_{i,t} + \Delta STDEBT_{i,t} - DEP_{i,t}$$

หรือ
$$TA_{i,t} = TCA_{i,t} - DEP_{i,t}$$

โดยที่

$TA_{i,t}$ = รายการคงค้างรวม (Total Accruals) ของบริษัท i ในปี t

$\Delta CA_{i,t}$ = การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์ของบริษัท i ในปี t เทียบกับปีที่ $t-1$

$\Delta CL_{i,t}$ = การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินหมุนเวียนของบริษัท i ในปี t เทียบกับปีที่ $t-1$

$\Delta Cash_{i,t}$ = การเปลี่ยนแปลงในเงินสดของบริษัท i ในปี t เทียบกับปีที่ $t-1$

$\Delta STDEBT_{i,t}$ = การเปลี่ยนแปลงในเงินกู้ยืมหมุนเวียนของบริษัท i ในปี t เทียบกับปีที่ $t-1$

$TCA_{i,t}$ = รายการคงค้างหมุนเวียนรวม (Total current Accrual) ของบริษัท i ในปี t

$DEP_{i,t}$ = ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่ายของบริษัท i ในปี t

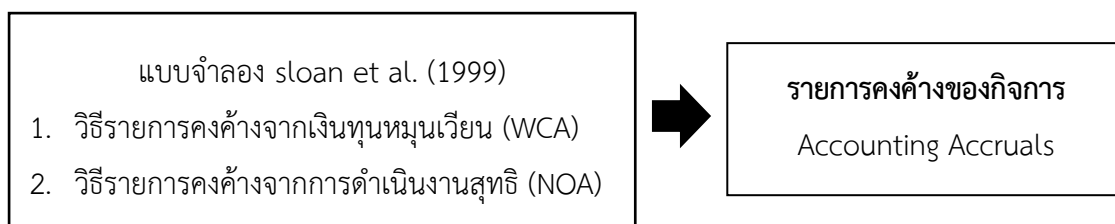
มีงานวิจัยหลายงานที่ใช้คุณภาพกำไร (Earnings Quality) ในการหาการตกแต่งกำไรของกิจการ โดยการตกแต่งกำไร (Earnings Management) หมายถึง การปรับแต่งผลการดำเนินงานด้วย

ความตั้งใจที่จะสร้างภาพลักษณ์ของผลการดำเนินงานให้เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการ Mulford and Comiskey (1996) โดยการที่ผู้บริหารเข้าแทรกแซงกระบวนการจัดทำรายงานทางการเงินที่จะเสนอต่อผู้ใช้งบการเงินภายนอกด้วยความตั้งใจโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นสำคัญ Schipper (1989) รวมถึงการประมาณการทางบัญชีต่างๆเพื่อบิดเบือนข้อมูลในงบการเงิน ทำให้งบการเงินไม่สะท้อนผลการดำเนินงานที่แท้จริง กฤษณา กัมปนาทโกศล (2550) โดยวิธีการตกแต่งกำไรแบ่งออกได้เป็น 3 วิธี คือ การเลือกใช้นโยบายบัญชี การตีราคาหรือการประมาณการตัวเลขทางบัญชีใหม่ และการเร่งรับรู้รายได้หรือการชะลอการรับรู้ค่าใช้จ่าย เช่น การเพิ่มกำไรในงวดปัจจุบันให้สูงขึ้นด้วยการรับรู้รายได้ให้เร็วขึ้นกว่าที่ควรจะเป็นหรือทำให้กำไรงวดปัจจุบันลดลง โดยการตั้งสำรองค่าเผื่อต่างๆ มากเกินไป ทำให้กำไรของบริษัทไม่สะท้อนผลการดำเนินงานที่แท้จริง DuCharme et al. (2000) ซึ่งการตีราคาหรือการประมาณการตัวเลขทางบัญชีใหม่ และการเร่งรับรู้รายได้หรือการชะลอการรับรู้ค่าใช้จ่ายนั้นเป็นการบริหารเกณฑ์คงค้าง แต่การจะเลือกใช้วิธีเหล่านี้ ก็ขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับตัวผู้บริหารเอง นอกจากนั้น ยังเป็นทางเลือกที่ผู้บริหารมักใช้ในการตกแต่งกำไร เนื่องจากไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมในหมายเหตุประกอบงบการเงิน Cormier and Magnan (1996) และการตกแต่งกำไรก็ไม่ผิดต่อมาตรฐานการบัญชีอีกด้วย ดังนั้น เพื่อผลประโยชน์ของตนเองผู้บริหารจึงอาจเลือกตกแต่งกำไรซึ่งการตกแต่งกำไรมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรในทิศทางตรงกันข้ามหากบริษัทมีการตกแต่งกำไรมาก ก็จะทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทมีแนวโน้มที่ลดลง

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้คำนึงถึงข้อจำกัดในการที่ผู้บริหารจะเลือกใช้นโยบายการบัญชีเป็นทางเลือกในการตกแต่งกำไร นั่นคือ บริษัทไม่สามารถเลือกเปลี่ยนนโยบายบัญชีได้ตามต้องการ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายบัญชีต้องผ่านการพิจารณากระบวนการทางบัญชีของบริษัทรวมถึงการรับรู้รายได้ตามมาตรฐานการบัญชี จึงทำให้ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการบริหารเกณฑ์คงค้างในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ

3. การวัดคุณภาพกำไรด้วยรายการคงค้างของกิจการ

จากการทบทวนวรรณกรรมตามแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการการวัดรายการคงค้างของกิจการนั้น มีนักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาจึงสามารถสรุปได้ว่าการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ เพื่อให้ได้ข้อมูลการวิเคราะห์ผลการวิจัยที่สะท้อนถึงคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้าง ทั้งหมด 2 ด้าน คือ (1) วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (2) วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ เนื่องจากพบว่าผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการพัฒนาตัวแบบกันมาอย่างต่อเนื่อง สะท้อนว่าตัวแบบนี้เหมาะสมในการนำมาวัดค่ารายการคงค้างของกิจการ

ภาพประกอบที่ 3 แสดงการวัดรายการคงค้างของกิจการ

1. วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (Working capital accruals : WCA) สามารถคำนวณได้จาก

$$\begin{array}{l}
 \text{วิธีรายการคงค้างจาก} \\
 \text{เงินทุนหมุนเวียน (WCA)}
 \end{array}
 =
 \begin{array}{l}
 \text{การเพิ่มขึ้นในบัญชีลูกหนี้} \\
 + \text{การเพิ่มขึ้นของสินค้าคงเหลือ} \\
 + \text{การลดลงในบัญชีเจ้าหนี้และค้างจ่าย} \\
 + \text{การลดลงในภาษีค้างจ่าย} \\
 + \text{การเพิ่มขึ้นในสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น ๆ} \\
 + \text{การลดลงหนี้สินหมุนเวียนอื่น ๆ}
 \end{array}
 \div
 \begin{array}{l}
 \text{สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย}
 \end{array}$$

วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) หมายถึง รายการคงค้างโดยจะพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์หมุนเวียนที่เพิ่มขึ้นและหนี้สินหมุนเวียนที่ (ศิริมา แก้วเกิด, 2559) ทั้งนี้สำหรับการวัดค่าตัวแปร WCA ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากผลการศึกษาของ อีสรี สุขสว่าง (2550) ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพกำไรทั้งสองวิธีให้ผลที่เหมือนกัน แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีคุณภาพกำไรอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาคุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานในระดับที่ค่อนข้างสูงและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ศิริมา แก้วเกิด (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านคุณภาพกำไร วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานสัมพันธ์กับงานวิจัยของ ณัฐชรัตน์ สินธุชัย (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่ง และโลจิสติกส์ ผลการศึกษาพบว่าอัตราส่วนราคาต่อหุ้นกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ดารานาด พรหมอินทร์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพกำไรวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอลลาร์สหรัฐ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับราคา อย่างไรก็ตามการศึกษาของ ธนวัฒน์ เงินลิ้ม (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ผลการศึกษาพบว่าการประเมินคุณภาพกำไรด้วยวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับการประเมินคุณภาพกำไรด้วยวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ เช่นเดียวกับการศึกษาของ ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไรเฉพาะการวัดคุณภาพกำไรจากความเพียงพอของกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน โดยไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรวัดด้วยวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน

2. วิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ (Total Net Operation accruals : NOA) สามารถคำนวณได้จาก

$$\text{วิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ (NOA)} = \frac{\text{กำไรก่อนรายการพิเศษ} - \text{กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน}}{\text{สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย}}$$

วิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ (NOA) หมายถึง องค์ประกอบที่ใช้ในการปรับปรุงกำไรก่อนรายการพิเศษที่จัดทำตามหลักเกณฑ์คงค้าง เพื่อคำนวณหากระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (ศิริมา แก้วเกิด, 2559) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร NOA ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากผลการศึกษาของ อิศรี สุขสว่าง (2550) ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพกำไรทั้งสองวิธีให้ผลที่เหมือนกัน แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีคุณภาพกำไรอยู่ในเกณฑ์ที่ดี สัมพันธ์กับงานวิจัยของ พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาคุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพใน

การดำเนินงานในระดับที่ค่อนข้างสูงและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ศิริมา แก้วเกิด (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านคุณภาพกำไร วิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน สัมพันธ์กับงานวิจัยของ ณัฐชรัตน์ สิ้นสุชัย (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ ผลการศึกษาพบว่าอัตราส่วนราคาต่อหุ้นกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพกำไรวิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอลลาร์สหรัฐ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับราคาหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตามการศึกษาของ ธนวัฒน์ เงินลิ้ม (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ผลการศึกษาพบว่าการประเมินคุณภาพกำไรด้วยวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับการประเมินคุณภาพกำไรด้วยวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ เช่นเดียวกับการศึกษาของ ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไรเฉพาะการวัดคุณภาพกำไรจากความเพียงพอของกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน โดยไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรวัดด้วยวิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ

การหาค่ารายการคงค้างเป็นตัวปรับกำไรตามเกณฑ์คงค้างให้เป็นกำไรที่เป็นกระแสเงินสด กรณีที่บริษัทมีรายการคงค้างสูงย่อมหมายความว่าบริษัทได้มีการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวังน้อยซึ่งแสดงว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรต่ำ ในทางตรงข้ามถ้ามีรายการคงค้างที่มีค่าต่ำแสดงว่าบริษัทได้มีการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวังมากแสดงว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรสูง (ดารานาถ พรหมอินทร์, 2560)

ตารางที่ 2 สรุปตัววัดด้านรายการคงค้างของกิจการ

ลำดับ	นักวิจัยและนักวิชาการ	วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) แบบจำลอง sloan et al. (1999)	วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ (NOA) แบบจำลอง sloan et al. (1999)
1	อิสรี สุขสว่าง - 2550	✓	✓
2	ธนวัฒน์ เงินลิ้ม - 2552	✓	✓
3	พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น - 2558	✓	✓
4	ณัฐชรัตน์ สินธุชัย - 2559	✓	✓
5	ศิริมา แก้วเกิด - 2559	✓	✓
6	ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ - 2559	✓	✓
7	คารานาถ พรหมอินทร์ - 2560	✓	✓

จากการทบทวนวรรณกรรมตามแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการวัดรายการคงค้างของกิจการนั้นมีนักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาจึงสามารถสรุปได้ว่าการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ เพื่อให้ได้ข้อมูลการวิเคราะห์ผลการวิจัยที่สะท้อนถึงคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้าง ทั้งหมด 2 ด้าน คือ (1) วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (2) วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ เนื่องจากพบว่าผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการพัฒนาตัวแบบกันมาอย่างต่อเนื่อง สะท้อนว่าตัวแบบนี้เหมาะสมในการนำมาวัดค่ารายการคงค้างของกิจการ

ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

Jensen and Meckling (1976) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) โดยอธิบายถึงความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่างตัวการ (Principal) นั่นคือ เจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น ผู้ที่ต้องการให้บริษัทมีกำไรและได้ผลประโยชน์สูงสุดเพื่อให้คุ้มค่ากับการลงทุน และตัวแทน (Agent) หรือผู้บริหารซึ่งเป็นบุคคลที่ถูกตัวการว่าจ้างให้เข้ามาบริหารงานเพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง ซึ่งตัวอย่างของความขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Conflict of Interest) ระหว่างตัวการกับตัวแทนที่ก่อให้เกิดปัญหาตัวแทน (Agency Problems) ตามมา เช่น ผู้ถือหุ้นให้ความสำคัญกับการเพิ่มขึ้นของมูลค่าของกิจการ และต้องการให้ผู้บริหารจัดการหรือตัดสินใจในเรื่องต่างๆ โดยให้เกิดมีผลประโยชน์สูงสุดกับผู้ถือหุ้น ในขณะที่ผู้บริหารจะได้ค่าตอบแทนเป็นเงินเดือนและไม่มีส่วนได้เสียกับกิจการ หรือ อาจมีความต้องการที่แตกต่างไปจากผู้ถือหุ้น จึงอาจใช้โอกาสดังกล่าว ในการแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองแทนที่จะเป็นผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ

ทฤษฎีนี้มองว่าทุกคนในองค์กรพยายามที่จะทำทุกอย่างเพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง ดังนั้นผู้บริหารจะพยายามสร้างมูลค่าสูงสุดให้กิจการก็ต่อเมื่อความพยายามนั้นทำให้ตนเองได้ผลประโยชน์ไปด้วย ภายใต้สมมติฐานของทฤษฎีตัวแทนที่ว่า ผู้ถือหุ้นกับผู้บริหารต่างมีความขัดแย้งด้านผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน โดยที่ผู้บริหารจะสร้างอรรถประโยชน์สูงสุดให้กับตัวเอง โดยไม่สนใจว่าการกระทำเช่นนั้นจะก่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ถือหุ้นหรือสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกิจการหรือไม่ จึงทำให้มีต้นทุนที่เกิดจากตัวแทน (Agency Cost) ขึ้น นอกจากนี้ ยังมีปัญหาความไม่สมมาตรในการเข้าถึงข้อมูลระหว่างเจ้าของและผู้บริหาร

นอกจากนี้ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Conflict of Interest) ยังผู้บริหารจัดการกำไร Healy and Wahlen (1999) กล่าวว่า ผู้บริหารซึ่งเป็นบุคคลภายในองค์กรจะจัดการกำไร โดยอาจลดค่าใช้จ่ายที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร หรือเลือกที่จะเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี เพื่อให้กิจการสามารถแสดงกำไรด้วยตัวเลขที่สูงขึ้น เพราะผู้ถือหุ้นและผู้บริหารมีความสนใจที่ขัดแย้งกัน โดยที่ความสนใจของผู้ถือหุ้นคือความมั่งคั่งจากมูลค่ากิจการที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ความสนใจของผู้บริหาร คือ เงินเดือนและค่าตอบแทนต่างๆ รวมถึงชื่อเสียงในหน้าที่การงานซึ่งมักผูกติดมากับกำไรของกิจการ ความขัดแย้งดังกล่าวทำให้ผู้บริหารมีการจัดการกำไรและบริหารงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จึงกลายเป็นต้นทุนการบริหารงานที่กิจการต้องแบกรับไว้ หรือที่เรียกว่า ต้นทุนที่เกิดจากตัวแทน (Agency Cost)

สรุปได้ว่า ทฤษฎีตัวแทน หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย คือ ตัวการ (Principal) ซึ่งเป็นผู้มอบอำนาจให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง คือ ตัวแทน (Agent) ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจในการบริหารงานแทน โดย ตัวแทน จะได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการ หากตัวแทนบริหารงานได้ดี เต็มความสามารถอย่าง

เต็มที่ ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ที่ควรเป็นของผู้ถือหุ้นมาเอาประโยชน์เข้าตนเองหรือพวกพ้องจะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้เกิดขึ้นกับกิจการ และถ้าหากบริหารงานไม่เต็มความสามารถเอาผลประโยชน์ของกิจการมาเป็นของตนหรือพวกพ้อง จะนำไปสู่ปัญหาความขัดแย้งผลประโยชน์มากที่สุด

ทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Market Hypothesis)

การวิเคราะห์ตามทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Market Hypothesis) เชื่อว่ามูลค่าที่ควรจะเป็นของหุ้นย่อมเท่ากับราคาตลาดเสมอ แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นไม่ว่า ณ เวลาใด จะเป็นข้อมูลที่สะท้อนข่าวสารที่มีอย่างสมบูรณ์ ราคาหุ้นจะปรับตัวสูงขึ้นหรือลดลงอย่างรวดเร็วเมื่อมีข่าวสารใหม่ ๆ เข้ามา ดังนั้น จึงไม่มีใครสามารถทำกำไรเกินปกติได้ ผลกำไรที่ได้รับจะเป็นกำไรในระดับปกติเท่านั้น กล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า การเปลี่ยนแปลงในราคาหุ้นจะสอดคล้องกับข่าวสารข้อมูลของการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันพื้นฐานของบริษัท จึงเรียกตลาดหุ้นที่มีลักษณะเช่นนี้ว่าตลาดที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ตลาดประเภทนี้เกิดขึ้นได้น้อยมาก ดังนั้น ทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพจึงตั้งอยู่บนสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. จำนวนผู้ซื้อและผู้ขายในตลาดมีมากมาย จนกระทั่งไม่มีบุคคลใดมีอำนาจในการกำหนดราคาหุ้นได้
2. นักลงทุนแต่ละคนมีพื้นฐานในการประเมินราคาหุ้นเหมือนกัน
3. ผู้ซื้อและผู้ขายในตลาดหลักทรัพย์ได้รับข่าวสารต่างๆ ของหุ้นอย่างสมบูรณ์
4. ผู้ลงทุนทุกคนเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในความเสี่ยงระดับหนึ่งที่ทำให้ผลตอบแทนสูงสุด

ตามทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพนั้นถือว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาจะเป็นอิสระต่อกันไม่มีความสัมพันธ์ต่อการ และเชื่อว่าราคาในปัจจุบัน คือราคาที่นักวิเคราะห์และนักลงทุนอาศัยข้อมูลข่าวสาร ที่เผยแพร่ต่อสาธารณชน เป็นเกณฑ์วิเคราะห์ ซึ่งราคาที่เกิดขึ้นถือว่าเป็นราคาที่มีแนวโน้มเข้าสู่ดุลยภาพ ก็คือ มูลค่าที่แท้จริงนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดตลาดที่มีประสิทธิภาพของ (Fama) ได้ให้นิยามตลาดการเงินที่มีประสิทธิภาพไว้ว่าเป็นตลาดที่มีราคาหลักทรัพย์ได้สะท้อนถึงสารสนเทศที่มีอยู่อย่างเต็มที่ มีนัยสำคัญว่ากลยุทธ์การซื้อขายที่อยู่บนพื้นฐานของสารสนเทศที่มีอยู่นั้น ไม่สามารถจะก่อให้เกิดผลตอบแทนส่วนเกินได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า นักลงทุนไม่ว่าจะเป็นนักลงทุนรายย่อยหรือกองทุน จะไม่สามารถเอาชนะตลาดได้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสารสนเทศทั้งหมดที่มีอยู่ได้สะท้อนราคาหลักทรัพย์อย่างเต็มที่ หรืออาจกล่าวได้ว่าราคาจะสะท้อนถึงคุณภาพ รวมถึงทิศทางและขนาด (Direction and Magnitude) ของการปรับตัวของราคาต่อสารสนเทศใหม่ที่เข้าสู่ตลาด ซึ่งภายใต้ทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพนี้ ราคาที่แท้จริงของหลักทรัพย์จะถูกกำหนดจากมูลค่าปัจจุบัน

ของกระแสผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับตลอดระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ ผลตอบแทนที่สำคัญคือเงินปันผล แบบจำลองส่วนลดของเงินปันผลแบบดั้งเดิม (Traditional Dividend Discount Model) กล่าวคือ ราคาหุ้นจะต้องเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของเงินปันผลในอนาคตที่คาดการณ์ไว้

ข่าวสารข้อมูลที่แพร่ไปยังผู้ลงทุน อาจจำแนกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ข้อมูลตลาด (Market information) หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับราคาและปริมาณซื้อขายหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นแล้ว

2. ข้อมูลสาธารณะทั่วไป (Public information) หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานของบริษัท เช่น ข้อมูลกำไร เงินปันผล การรวมกิจการ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ คุณภาพผู้บริหาร วิธีการปฏิบัติทางบัญชี การพยากรณ์กำไร เป็นต้น

3. ข้อมูลทุกประเภท (all information) หมายถึง ข้อมูลทั้งหมดที่เกิดขึ้น ทั้งข้อมูลสาธารณะและข้อมูลภายใน

ภายใต้แนวคิดนี้ ได้แบ่งความมีประสิทธิภาพของตลาดหลักทรัพย์ออกเป็น 3 ระดับ ตามหลักการทดสอบความมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วยนักทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพมักจะบอกเสมอว่า ณ เวลาใดเวลาหนึ่งราคาจะสะท้อนถึงสารสนเทศทั้งหมดที่มีอยู่ ทั้งนี้ภายใต้ข้อสมมติที่ว่า ไม่มีต้นทุนใด ๆ ในการซื้อขายและการได้มาซึ่งสารสนเทศ

ตลาดมีประสิทธิภาพในระดับอ่อน

ตลาดหลักทรัพย์ประเภทนี้ถือว่าราคามีการเคลื่อนไหวอย่างสุ่ม เนื่องจากทุกคนสามารถทราบข้อมูลด้านราคาเท่าเทียมกัน ไม่มีใครได้เปรียบหรือเสียเปรียบจากข้อมูลที่มีอยู่ ดังนั้นระดับความมีประสิทธิภาพในความหมายนี้จึงถือว่า ข้อมูลด้านราคาและปริมาณซื้อขายหลักทรัพย์ในอดีตไม่มีผลต่อการคาดการณ์หลักทรัพย์ในอนาคต ราคาคุณภาพจะเปลี่ยนแปลงเมื่ออุปสงค์หรืออุปทานของหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากการเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารใหม่ ราคาหลักทรัพย์จะปรับตัวใหม่เช่นกัน จนกระทั่งเกิดราคาคุณภาพใหม่ ซึ่งในช่วงระหว่างที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารนั้นผู้ลงทุนจะมีการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ใหม่ตลอดเวลา ซึ่งถือว่าการประเมินมูลค่าหุ้นพื้นฐาน ดังนั้นในตลาดหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพในระดับอ่อนนี้ พฤติกรรมการเคลื่อนไหวของราคาจะเป็นไปตามทฤษฎีการจรสุ่ม หมายถึงรูปแบบการเคลื่อนไหวของราคาจะดำเนินไปแบบสุ่ม เช่น ถ้ามีการคาดการณ์ว่าราคาหลักทรัพย์จะเพิ่มขึ้นภายในอาทิตย์หน้า นักลงทุนจะรีบซื้อหลักทรัพย์นั้น ทำให้ราคาหลักทรัพย์เพิ่มสูงขึ้นทันที แทนที่จะเพิ่มขึ้นในอาทิตย์หน้า ดังนั้น จึงไม่สามารถนำรูปแบบราคาที่ใช้ข้อมูลในอดีตมาใช้ในการคาดการณ์ราคาในอนาคตได้ การเปลี่ยนแปลงของราคาจึงมีรูปแบบที่ไม่แน่นอน ทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลราคาหรือปริมาณการซื้อขายในอดีตมาใช้ประโยชน์ได้ นักลงทุนต้องอาศัยข้อมูลอื่นมาใช้ในการวิเคราะห์ตัดสินใจแทน เช่น ราคาปัจจุบัน เนื่องจากราคาในปัจจุบันเป็นตัวสะท้อนข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่ทั้งหมด

ตลาดมีประสิทธิภาพในระดับค่อนข้างแข็งแกร่ง

ตลาดมีประสิทธิภาพในระดับค่อนข้างแข็งแกร่ง ตลาดหลักทรัพย์ประเภทนี้ จะเกิดขึ้นเมื่อราคาหลักทรัพย์เป็นตัวสะท้อนข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนทั่วไป ในตลาดแข่งขันสมบูรณ์หรือ (Efficient Market) ราคาตลาดจะปรับตัวเพื่อให้อุปสงค์เท่ากับอุปทานของหลักทรัพย์ ไม่เปลี่ยนแปลง จะเกิดราคาดุลยภาพ ซึ่งหมายความว่า มูลค่าที่แท้จริง (Intrinsic Value) โดยราคาดุลยภาพจะเปลี่ยนแปลง เมื่ออุปสงค์และอุปทานมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากมีข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ ราคาหลักทรัพย์จะปรับตัวจนกระทั่งเกิดราคาดุลยภาพใหม่ตลอดเวลา การประเมินมูลค่าใหม่นี้ ถือว่าเป็นการประเมินมูลค่าพื้นฐาน

ตลาดมีประสิทธิภาพในระดับแข็งแกร่ง

ตลาดมีประสิทธิภาพในระดับแข็งแกร่ง ตลาดหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพในระดับนี้ หมายความว่า ราคาหลักทรัพย์จะสะท้อนข้อมูลข่าวสารทุกชนิด ไม่เพียงแต่ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยต่อสาธารณะเท่านั้น แต่ยังรวมถึงข้อมูลที่ไม่เปิดเผย เช่น ข้อมูลภายใน ซึ่งหมายความว่า จะไม่มีผู้ใดมีอำนาจในการใช้ข้อมูลภายในนี้ ทฤษฎีนี้เชื่อว่า ราคาตลาดคือผลการวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนจากข้อมูลที่เปิดเผยและไม่เปิดเผย ซึ่งอาจเป็นข้อมูลที่รู้กันในวงจำกัด เช่น ในระดับของผู้บริหารระดับสูง เจ้าของกิจการ รวมถึงผู้ตรวจสอบบัญชี เป็นต้น ในกรณีนี้ ราคาหลักทรัพย์จะปรับตัวได้อย่างรวดเร็วมาก แม้กระทั่งผู้ที่รับข้อมูลภายในก็ไม่สามารถได้เปรียบผู้ลงทุนรายอื่น เมื่อมีข่าวสารข้อมูลใหม่ที่เกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์นั้นออกมา ราคาหลักทรัพย์จะปรับตัวตอบสนองทันที แสดงให้เห็นว่าตลาดหลักทรัพย์มีประสิทธิภาพมาก ทำให้ไม่มีใครได้กำไรเกินปกติ (Excess Profit) จากการซื้อขายหลักทรัพย์ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารทุกชนิด รวมถึงข้อมูลภายในจะกระจายไปถึงผู้ลงทุนรายอื่น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เราจะพบตลาดหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพระดับนี้น้อยมากหรือไม่พบเลย

สรุปตลาดที่มีประสิทธิภาพนั้น จะมีการเปลี่ยนแปลงของราคาที่เป็นอิสระต่อกันไม่มีความสัมพันธ์ต่อการ และเชื่อว่าราคาในปัจจุบัน คือราคาที่นักวิเคราะห์และนักลงทุนอาศัยข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ต่อสาธารณชน ซึ่งทุกคนมีข้อมูลข่าวสารที่เหมือนกัน ไม่มีใครได้เปรียบเสียเปรียบ ดังนั้น ราคาหลักทรัพย์จะถูกกำหนดจากอุปสงค์และอุปทานจากนักลงทุนที่ได้วิเคราะห์ข้อมูล แสดงราคาหลักทรัพย์ที่แท้จริง และสามารถเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามข่าวสารข้อมูลที่เผยแพร่ออกมาอย่างต่อเนื่อง

ทฤษฎีคุณค่าข้อมูล (Value relevance)

ทฤษฎีคุณค่าข้อมูล (Value relevance) ถือเป็นตัววัดคุณภาพของข้อมูลทางการบัญชีประเภทหนึ่ง ซึ่ง Francis, LaFond, Olsson, and Schipper (2004) ได้จัดความมีคุณค่าของข้อมูลให้เป็น Market-based measure เนื่องจากเป็นตัววัดที่ใช้ข้อมูลทางการตลาด เช่น ราคาหลักทรัพย์ หรือผลตอบแทน มาร่วมในการคำนวณด้วย ข้อมูลทางการบัญชีที่เปิดเผยอยู่ในงบการเงินของบริษัทนั้นจะมีคุณค่า (Value relevance) ก็ต่อเมื่อเป็นข้อมูลกำไรที่ให้คุณค่าแก่ผู้ลงทุน ข้อมูลทางการบัญชีนั้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัววัดมูลค่าของหลักทรัพย์ เช่น ราคาหลักทรัพย์ โดยสนใจที่จะหาว่าอะไรสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่ากิจการ Barth (2000) ข้อมูลกำไร เป็นเกณฑ์ทั่วไปที่ใช้วัดผลการดำเนินงาน หรือใช้เป็นฐานสำหรับการวัดผลแบบอื่น เช่น ผลตอบแทนจากการลงทุนหรือกำไรต่อหุ้น องค์กรประกอบที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัดกำไร คือ รายได้และค่าใช้จ่าย โดยกิจการอาจแสดงรายได้และค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนได้ในหลายลักษณะ เพื่อเป็นการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ เช่น การแยกรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติกับที่ไม่ได้เกิดจากการดำเนินงานตามปกติออกจากกันด้วยเหตุผลว่าแหล่งที่มาของรายการเกี่ยวข้องกับ การประเมินความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดในอนาคต ส่วน การใช้ผลตอบแทนของหลักทรัพย์นั้นสนใจที่จะหาว่าอะไรสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงมูลค่าหลักทรัพย์ตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่งโดยเฉพาะ ดังนั้น ผลตอบแทนของหลักทรัพย์จะเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่มีความทันต่อเวลา (timeliness) ซึ่งกำไรสุทธิเป็นข้อมูลกำไรที่มีความมีคุณค่าเชิงเปรียบเทียบและความมีคุณค่าส่วนเพิ่มมากที่สุด ทั้งนี้ ข้อมูลกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน โดย Lev and Zarowin (1999) กล่าวว่า ข้อมูลกระแสเงินสดจากการดำเนินงานมักจะถูกอ้างว่าสามารถให้ข้อมูลได้มากกว่าข้อมูลกำไร เนื่องจากมีแนวโน้มที่จะถูกบริหารจัดการ (managerial manipulation) น้อยกว่าข้อมูลกำไรตามเกณฑ์คงค้าง แต่จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ข้อมูลกระแสเงินสดจากการดำเนินงานกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ พบว่าไม่ได้มีความสัมพันธ์มากไปกว่า ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลกำไรกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์อย่างพอประเมินค่าได้ ในขณะที่ Wilson (1987) พบว่า ข้อมูลกระแสเงินสดจากการดำเนินงานและรายการคงค้างมีความสามารถในการอธิบายผลตอบแทนของหลักทรัพย์ได้ดีกว่ากำไรสุทธิ

Holthausen and Watts (2001) ได้จัดกลุ่มของงานวิจัยเกี่ยวกับความมีคุณค่าของข้อมูลไว้เป็น 3 ประเภท คือ

1. Relative association studies เป็นงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตลาดหรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์กับตัววัดผลการดำเนินงานที่คำนวณในแบบต่าง ๆ แล้วนำมาเปรียบเทียบกันว่าตัววัดผลการดำเนินงานแบบใดมีความสัมพันธ์กับมูลค่าตลาดหรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์มากกว่า

2. Incremental association studies เป็นงานวิจัยที่พิสูจน์ว่าตัวเลขทางการบัญชีที่สนใจสามารถช่วยอธิบายราคาหรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ได้หรือไม่ โดยตัวเลขทางการบัญชีที่ถือว่ามีความสำคัญ (Value relevance) จะต้องมีความสัมพันธ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (coefficient) ในสมการถดถอย (regression) แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. Marginal information content studies เป็นงานวิจัยเพื่อพิสูจน์ว่าตัวเลขทางการบัญชีตัวใดตัวหนึ่งโดยเฉพาะจะสามารถเพิ่มชุดของข้อมูลให้แก่ผู้ลงทุนได้หรือไม่ ซึ่งโดยปกติผู้วิจัยจะใช้ event studies (short window return studies) ในการตัดสินใจเมื่อการเปิดเผยตัวเลขทางการบัญชีมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์

ความสำคัญค่าของข้อมูลกำไรทางการบัญชีต่อตลาดทุนเริ่มได้รับความสนใจศึกษาในงานวิจัยทางการบัญชีเนื่องมาจากงานวิจัยของ Ball and Brown (1968) และ Beaver (1968) ซึ่งสรุปว่าข้อมูลกำไรให้ข้อมูลที่มีความสำคัญแก่ผู้ลงทุน ทำให้มีการขยายการศึกษาวิจัยในประเด็นนี้กันอย่างกว้างขวาง แต่อย่างไรก็ตาม งานวิจัยเกี่ยวกับความสำคัญค่าของข้อมูลก็ให้ผลการศึกษาที่หลากหลาย ในขณะที่งานวิจัยของ Brown, Lo, and Lys (1999) Lev and Zarowin (1999) และ Dontoh, Radhakrishnan, and Ronen (2004) บ่งชี้ว่าความสำคัญค่าของข้อมูลกำไรมีการลดลงตลอดเวลา แต่งานวิจัยของ Collins, Maydew, and Weiss (1997) Landsman and Maydew (2002) และ Collins, Li, and Xie (2009) กลับแสดงให้เห็นว่าความสำคัญค่าของข้อมูลกำไรเพิ่มขึ้นตลอดเวลา โดย Collins et al. (1997) พบว่า ความสำคัญค่าของข้อมูลกำไรและมูลค่าตามบัญชีนั้นมีการเพิ่มขึ้นอย่างเล็กน้อยตลอดระยะเวลา 40 ปี (ค.ศ. 1953-1993)

สรุปทฤษฎีความสำคัญค่าข้อมูลนั้น ถือว่าเป็นตัววัดคุณภาพของข้อมูลทางการบัญชี แสดงถึงความสำคัญค่าและความเที่ยงตรงของตัวเลขทางการเงินว่าสะท้อนผลการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด ข้อมูลทางการบัญชีที่เปิดเผยอยู่ในงบการเงินจะสามารถแสดงสถานะที่แท้จริงและมูลค่าของกิจการหากข้อมูลนั้นมีคุณค่าต่อนักลงทุน เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ ดังนั้น หากข้อมูลทางการเงินดังกล่าวเกิดขึ้นจากการจัดการกำไรของผู้บริหารตามเกณฑ์คงค้าง โดยใช้ดุลยพินิจและนโยบาย ข้อมูลดังกล่าวจะไม่สามารถสะท้อนผลการดำเนินงานที่แท้จริงได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธนวัฒน์ เงินลิ้ม, (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างคือ วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย คุณภาพกำไรของ Sloan (1999) วิธี Working capital accruals และวิธี Total Net Operation accruals ตัวแปรตาม ประกอบด้วย คุณภาพกำไร ผลการศึกษาพบว่าการประเมิน

คุณภาพกำไรด้วยวิธี Working capital accruals ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับการประเมินคุณภาพกำไรด้วยวิธี Total net operation accruals

นัตยา อภิปัญญาโสภณ, (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง และสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับกำไรในอนาคต ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่มีรายชื่อในดัชนี SET100 กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่มีรายชื่อในดัชนี SET100 จำนวน 79 บริษัท ปี พ.ศ.2550-2551 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง สินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ ตัวแปรตาม ประกอบด้วย กำไรในอนาคต ผลการศึกษาพบว่า กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรในอนาคตในทุกกลุ่มอุตสาหกรรมยกเว้นในกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น รายการคงค้างมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรในอนาคตในทุกกลุ่มอุตสาหกรรมยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมอื่น และสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิมีความสัมพันธ์เชิงลบกับกำไรในอนาคตในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

มณฑา สุทธิพงศ์, (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องกำไรสุทธิ กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน และรายการคงค้างทางบัญชีในการพยากรณ์กระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอนาคต กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่มีรายชื่อในดัชนี SET 100 จำนวน 70 บริษัท ปี พ.ศ. 2550-2551 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน ตัวแปรตาม ประกอบด้วย กระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอนาคต การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอนาคต ผลการศึกษาพบว่า กำไรสุทธิ กระแสเงินสดจากการดำเนินงานและรายการคงค้างสามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์กระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอนาคตได้ ส่วนการเปลี่ยนแปลงของกำไรสุทธิ การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการดำเนินงานไม่สามารถนำมาใช้พยากรณ์การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอนาคตได้

วิชณู ภูมิพานิช, (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยด้านคุณภาพของกำไรที่มีผลต่อการวัดผลการดำเนินงานด้วยเกณฑ์คงค้าง กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในดัชนี SET50 จำนวน 30 บริษัท เว้นกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน ปี พ.ศ.2546-2550 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านอัตราส่วนคุณภาพกำไร อัตราส่วนคุณภาพยอดขาย อัตราส่วนคุณภาพกำไรปัจจัยด้านอัตราส่วนผลตอบแทนเงินสด อัตราผลตอบแทนที่เป็นเงินสดต่อ

สินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนที่เป็นเงินสดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการวัดผลการดำเนินงานด้วยเกณฑ์คงค้าง มูลค่าตามบัญชีของกิจการ กำไรต่อหุ้น อัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไร เงินปันผลต่อหุ้น ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรจะมีค่าเฉลี่ยของผลการดำเนินงานด้วยเกณฑ์คงค้างสูงสุด และอัตราส่วนด้านคุณภาพกำไรของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในขณะที่แนวโน้มค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านคุณภาพกำไรของกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์จะมีการเพิ่มขึ้นมากที่สุด และกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรจะมีแนวโน้มลดน้อยลงมากที่สุด อีกทั้งปัจจัยด้านคุณภาพกำไร ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานด้วยเกณฑ์คงค้าง

ภณิดา สมบัติชัย, (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์คุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของสถาบันการเงินเฉพาะของรัฐและธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือ สถาบันการเงินเฉพาะของรัฐและธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย จำนวน 20 แห่ง ปี พ.ศ.2550-2554 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา สถิติทดสอบสมมติฐาน Paired Samples t-test ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย การค้นหาสัญญาณเตือนภัย การประเมินผลกระทบจากนโยบายบัญชีที่กิจการใช้อยู่ การประเมินฝ่ายบริหาร การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน การใช้อัตราส่วนจากงบกระแสเงินสด วัดความแปรปรวนของกำไรและความเสี่ยงจากการลงทุน ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ความสามารถของผู้บริหารในการหาเงินสดจากการดำเนินงาน ความสามารถของธนาคารในการหาเงินสดจากการดำเนินงาน ผลการศึกษาพบว่า ในการวิเคราะห์คุณภาพกำไรมี 3 เทคนิคส่งผลทางบวกต่อคุณภาพกำไรได้แก่ การประเมินผลกระทบของนโยบายการบัญชีที่กิจการใช้ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินและการวัดความแปรปรวนของกำไรและความเสี่ยงต่อการลงทุน ในขณะที่อีก 3 เทคนิคให้ผลขัดแย้งโดยส่งผลทางลบต่อคุณภาพกำไร ได้แก่ การค้นหาสัญญาณเตือนภัย การประเมินฝ่ายบริหารและการใช้อัตราส่วนจากงบกระแสเงินสดส่วนการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานพบว่าโดยรวมธนาคารมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่ดีแสดงให้เห็นว่าธนาคารมีความสามารถในการหาเงินสดจากการดำเนินงานได้มากเมื่อเทียบกับรายได้ ดอกเบี้ยและเงินปันผล และการลงทุนจากสินทรัพย์ ยกเว้นบางธนาคารในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางและขนาดเล็กเท่านั้นที่มีแนวโน้มต่ำลง ส่วนค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสดจากการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีแต่มีแนวโน้มในด้านการลงทุนต่อลดลง นอกจากนี้ยังพบว่าคุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานแตกต่างกันตามขนาดของธนาคารพาณิชย์

ธันยกร จันทรสาสน์, (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณภาพกำไรของบริษัทในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 24 บริษัท ปี พ.ศ.2550-2554 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย คุณภาพกำไรตามแบบจำลอง Kothari, Leone และ Wasley (2005) ตัวแปร

ตาม ประกอบด้วย การจดทะเบียนใน SET100 บริษัทตรวจสอบบัญชี ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผลการศึกษาพบว่า บริษัทในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มที่มีการจัดการกำไรอย่างเห็นได้ชัดโดยมีค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างที่ควบคุมได้ในรูปของค่าสมบูรณ์เท่ากับร้อยละ 5.56 ของสินทรัพย์รวม นอกจากนี้พบว่าบริษัทในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มมีระดับคุณภาพกำไรสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่เล็กน้อย แต่ต่ำกว่าตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อยู่ค่อนข้างมาก เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของรายการคงค้างที่ควบคุมได้ของบริษัทซึ่งจำแนกตามลักษณะพื้นฐานพบว่าบริษัทที่อยู่ใน SET100 มีระดับคุณภาพกำไรสูงกว่าบริษัทที่ไม่ได้อยู่ใน SET100 ในขณะที่บริษัทที่ใช้และไม่ใช้บริการตรวจสอบบัญชี Big 4 และบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลธรรมดาและบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นใหญ่เป็นนิติบุคคลมีระดับคุณภาพกำไรไม่แตกต่างกัน

ศิริมา แก้วเกิด, (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ จำนวน 21 บริษัท ปี พ.ศ.2551-2555 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย วิธี Working Capital Accruals วิธี Total Net Operation Accruals ตัวแปรตาม ประกอบด้วยคุณภาพกำไร ผลการศึกษาพบว่า บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์มีคุณภาพกำไรผันผวนไม่สม่ำเสมอ และมีอัตราส่วนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำกำไรของกิจการในเกณฑ์ดีแสดงให้เห็นว่าคุณภาพกำไรมีคุณภาพสูงและมีอัตราส่วนสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำกำไรของบริษัทในเกณฑ์ด้อย และคุณภาพกำไรมีคุณภาพต่ำ ถ้ากระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานมีมากกว่ากำไรสุทธิทางบัญชี จะส่งผลให้กำไรมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ในทางตรงข้ามหากกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานมีน้อยกว่ากำไรสุทธิทางบัญชี จะส่งผลให้กำไรด้อยคุณภาพ เพราะกำไรที่มีคุณภาพจะเป็นกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานปกติและเป็นกำไรที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้สะดวกรวดเร็ว

ศิริมา แก้วเกิด, (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 30 บริษัท ปี พ.ศ.2551-2555 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย วิธี Working Capital Accruals วิธี Total Net Operation Accruals ตัวแปรตาม ประกอบด้วยคุณภาพกำไร ผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์โดยวิธี Working Capital Accruals พบว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรสูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 60.00 ในขณะที่การวิเคราะห์คุณภาพกำไรด้วยวิธี Total Net Operation Accruals คุณภาพกำไรสูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 50.00 จะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์คุณภาพกำไรทั้งสองวิธีโดยใช้เกณฑ์คงค้างไม่มีความสัมพันธ์

กัน จึงเห็นว่าการวิเคราะห์คุณภาพกำไรควรใช้วิธีคงค้างทั้งสองวิธีควบคู่กันเพื่อให้การวิเคราะห์คุณภาพกำไรเป็นไปด้วยความระมัดระวังและควรวิเคราะห์ทั้งประสิทธิภาพจากการใช้เงินทุนหมุนเวียนและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน

พรรณทิพย์ อย่างกลั่น, (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 231 บริษัท ปี พ.ศ.2553-2556 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติ F-test (ANOVA) สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน(กำไรสุทธิ) ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน พบว่ากลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันมีคุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานไม่แตกต่างกันและหากเปรียบเทียบคุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิพบว่ากลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันมีคุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานแตกต่างกันและจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานพบว่าคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานในระดับที่ค่อนข้างสูงและเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุภารัตน์ หอมกลิ่น, (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) จำนวน 93 บริษัท ปี พ.ศ. 2552-2556 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน กำไรจากการดำเนินงาน กำไรต่อหุ้น อัตรากำไรขั้นต้น อัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น ตัวแปรตาม ประกอบด้วย รายการคงค้างของกิจการ ผลการศึกษาพบว่า ผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการมีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) คือ กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อรายการคงค้างของกิจการ กำไรจากการดำเนินงานและกำไรต่อหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

อรุณี ศรีธราพิพัฒน์, (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องรายได้และคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ก่อสร้าง กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 53 บริษัท ปี พ.ศ.2550-2555

วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (Oneway ANOVA) ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย รายได้หลักจากการดำเนินงาน กำไรทางบัญชี กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน ดัชนีกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน ตัวแปรตาม ประกอบด้วย คุณภาพกำไร แนวคิดของ Robinson, Munter, and Grant (2004) ผลการศึกษาพบว่า บริษัทในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานเพื่อก่อให้เกิดรายได้หลักและความสามารถในการทำกำไรไม่สม่ำเสมอ และรายได้หลักจากการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมสังหาริมทรัพย์มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรในทิศทางเดียวกันหรือมีความสัมพันธ์ทางบวกสะท้อนให้เห็นว่าคุณภาพกำไรขึ้นอยู่กับรายได้หลักจากการดำเนินงาน แต่บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างไม่พบความสัมพันธ์รวมทั้งพบว่าบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันและมีขนาดธุรกิจที่ต่างกันจะมีคุณภาพไม่แตกต่างกัน

ณัฐชรัตน์ สีนุชชัย, (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ จำนวน 29 บริษัท ปี พ.ศ.2555-2557 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย วิธี Working Capital Accruals วิธี Total Net Operation Accruals อัตราส่วนราคาต่อหุ้น Price/Earning Ratio อัตราส่วนวัดคุณภาพกำไร Quality of Earnings ตัวแปรตาม ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน อัตราส่วนวัดผลตอบแทนที่เป็นเงินสดต่อสินทรัพย์รวม ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความไม่สม่ำเสมอ โดยจากการวิเคราะห์กลุ่มธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์มีความผันผวนมากกว่ากลุ่มธุรกิจการแพทย์ และจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานพบว่าอัตราส่วนราคาต่อหุ้นกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์, (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยกเว้นกลุ่มธนาคาร เงินทุนหลักทรัพย์ ประกันชีวิต และประกันภัย ปี พ.ศ.2549-2554 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจ ขนาดกิจการ วัดจากสินทรัพย์เฉลี่ย อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ขนาดสำนักงานสอบบัญชี ประเภทรายงานของผู้สอบบัญชี ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ความเพียงพอของเงินสด ดัชนีเงินสดจากการดำเนินงาน รายการคงค้างรวม 2 วิธี ผลการศึกษาพบว่า ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรในทิศทางตรงข้ามเฉพาะการ

วัดคุณภาพกำไรจากรายการคงค้างรวม ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไรเฉพาะการวัดคุณภาพกำไรจากรายการคงค้างรวม และอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไรเฉพาะการวัดคุณภาพกำไรจากความเพียงพอของกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน ส่วนขนาดของสำนักงานสอบบัญชีและประเภทรายงานของผู้สอบบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร

ปฐมชัย กรเลิศ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนวิเคราะห์นโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร: กรณีศึกษาในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทสินค้าอุปโภคและบริโภคในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 105 บริษัท ปี พ.ศ.2555-2557 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยในการทดสอบสมมติฐานกับตัวแบบจำลอง ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนวัดความสามารถในการจ่ายชำระหนี้ ตัวแปรตาม ประกอบด้วย การจัดการกำไรตามแนวคิด Kothari et al (2005) ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการจัดการกำไรตามแนวคิด Kothari et al (2005)

ศิริมา แก้วเกิด, (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 30 บริษัท ปี พ.ศ.2551-2555 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย วิธี Working Capital Accruals วิธี Total Net Operation Accruals อัตราส่วนราคาต่อหุ้น Price/Earning Ratio อัตราส่วนวัดคุณภาพกำไร Quality of Earnings ตัวแปรตาม ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน อัตราส่วนวัดผลตอบแทนที่เป็นเงินสดต่อสินทรัพย์รวม ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานแต่ละวิธีแตกต่างกัน จากการประเมินราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น พบว่ามีมูลค่าสูง ปัจจัยด้านคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน นอกจากนี้อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพกำไรอย่างมีนัยสำคัญ

ดารานาถ พรหมอินทร์, (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี จำนวน 33 บริษัท ปี พ.ศ.2557-2559 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ผลการดำเนินงาน อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนเงินสดต่อการทำการกำไร คุณภาพกำไร วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ราคาหลักทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น คุณภาพกำไรวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน คุณภาพกำไรวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอลลาร์สหรัฐ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับราคาหลักทรัพย์

ดาวเรือง แสงคำ และจอมใจ แซมเพชร, (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณภาพของรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) จำนวน 70 บริษัท ปี พ.ศ.2552-2558 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์สถิติ Independent t-test ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย แบบจำลอง McNichols (2002) ใช้ในการวิจัยของ Francis et al. (2005) ตัวแปรตาม ประกอบด้วย คุณภาพกำไร ผลการศึกษาพบว่า เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณภาพของรายการคงค้างของบริษัทส่วนใหญ่มีคุณภาพของรายการคงค้างสูงกว่าค่าเฉลี่ยของตลาด เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดของบริษัทขนาดเล็กและขนาดใหญ่พบว่าไม่แตกต่างกัน

พิศมัย โกมลศรี, (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง และสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับ ความสามารถในการทำกำไรในอนาคตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 53 บริษัท ปี พ.ศ.2554-2560 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง ตามแนวคิดกระแสเงินสด (The Cash Flow Approach) สินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ความสามารถในการทำกำไรในอนาคต อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ผลการศึกษาพบว่า รายการคงค้างและกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับความสามารถในการทำกำไรในอนาคต ส่วน สินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิมีความสัมพันธ์ในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสามารถในการทำกำไรในอนาคต

ยศวัฒน์ พัฒนปัญญาวัฒน์, (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของข้อมูลทางการเงินบัญชีกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนีหลักทรัพย์

SET CLMV กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนีหลักทรัพย์ SET CLMV จำนวน 23 บริษัท ปี พ.ศ.2557-2561 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย กำไรก่อนหักดอกเบี้ยจ่าย และภาษีเงินได้ กำไรก่อนหักดอกเบี้ยจ่าย ภาษีเงินได้ ค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่าย อัตราส่วนกระแสเงินสดจากการดำเนินงานต่อหนี้สินหมุนเวียน ดัชนีกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย อัตราส่วนการนำเงินไปลงทุนต่อ อัตราส่วนค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายต่อกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน อัตราส่วนผลตอบแทนในรูปกระแสเงินสดจากการดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ตัวแปรตาม ประกอบด้วย แบบจำลอง Modified Jones Model (1995) ผลการศึกษาพบว่า กำไรก่อนหักดอกเบี้ยจ่าย และภาษีเงินได้ อัตราส่วนผลตอบแทนในรูปกระแสเงินสดจากการดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพกำไรที่วัดโดยใช้เกณฑ์รายการคงค้างที่ไม่ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้บริหาร

ศราวุธ สร้อยทอง, (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัท กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 53 บริษัท ปี พ.ศ.2554-2560 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนเงินสดต่อการทำกำไร ตัวแปรตาม ประกอบด้วย อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิ อัตราส่วนราคาตลาดต่อยอดขาย อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี อัตราส่วนราคาตลาดต่อกระแสเงินสด ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนเงินสดต่อการทำกำไรมีความสัมพันธ์กับการประเมินมูลค่าหุ้นด้านราคาตลาดต่อยอดขายและอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์มีความสัมพันธ์กับการประเมินมูลค่าหุ้นด้านราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีโดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้นและกำไรจากการดำเนินงานก่อนหักต้นทุนทางการเงิน ภาษีเงินได้ ค่าเสื่อมราคา และค่าใช้จ่ายตัดบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กับการประเมินราคาหุ้นด้านอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิ อัตราส่วนราคาตลาดต่อยอดขาย อัตราส่วนตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี และอัตราส่วนต่อกระแสเงินสด

ลักขณา คำชู, (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้า

อุตสาหกรรม จำนวน 90 บริษัท ปี พ.ศ.2561 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย อัตรากำไรขั้นต้น อัตราผลตอบแทนจากการดำเนินงาน อัตราผลกำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น ตัวแปรตาม ประกอบด้วย มูลค่ากิจการ ผลการศึกษาพบว่า อัตรากำไรขั้นต้น อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับมูลค่ากิจการ นอกจากนี้อัตราผลตอบแทนจากการดำเนินงาน อัตราผลกำไรสุทธิ และอัตราผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางลบกับมูลค่ากิจการ

Nuraddeen Usman Miko, (2014) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Detecting Earnings Management : Comparative Analysis of Models in Nigeria กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ NIGERIA ไม่รวมกลุ่มสถาบันการเงิน จำนวน 81 บริษัท ปี ค.ศ.2009-2013 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย - การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย แบบจำลอง Jones (1991) Modified Jones (1995) Kothari et al. (2005) Francis et al. (2005) Dechow and Dichev (2002) ตัวแปรตาม ประกอบด้วย การจัดการรายได้ ผลการศึกษาพบว่า การจัดการรายได้ด้วยการวิเคราะห์เปรียบเทียบแบบจำลองทั้งหมด 5 แบบ พบว่าแบบจำลอง Modified Jones (1995) สามารถตรวจจับการจัดการรายได้ได้ดีกว่าแบบจำลองอื่นๆ

Prakash Pinto, (2017) ได้ทำการศึกษาเรื่อง An Evaluation of Financial Performance of Commercial Banks กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ใน Bahrain ปี ค.ศ.2005-2015 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) t-tests ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย Return on Equity Return on Asset Capital Adequacy Ratio Cost to Income Ratio Liquidity to Total Asset Equity to Total asset Customer Deposits ตัวแปรตาม ประกอบด้วย กำไรขาดทุน ผลการศึกษาพบว่า ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าความสามารถในการทำกำไรมีผลต่อ CAR และ financial leverage ในขณะที่การศึกษาไม่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพของธนาคาร การศึกษานี้ยังแสดงให้เห็นว่าการใช้ CAR สูงขึ้นจะส่งผลทางลบกับความสามารถในการทำกำไรของธนาคาร ผลกระทบของเศรษฐกิจทางการเงินและอาจส่งผลกระทบต่อภาระหนี้ทางการเงินของธนาคารในทางลบต่อความสามารถในการทำกำไร

Ali Matar and Bilal Mohammad Eneizan, (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Determinants of Financial Performance in the Industrial Firms: Evidence from Jordan กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ Amman จำนวน 23 บริษัท ปี ค.ศ.2005-

2015 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย E.views software การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย Leverage Firm size Liquidity Revenue Profitability ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ROA ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตในจอร์แดน ตัวแปรสภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไร และรายได้มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ในทางกลับกันตัวแปร Leverage และขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ในเชิงลบ นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งหมดมีผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน การค้นพบนี้มีความสำคัญมากสำหรับฝ่ายต่างๆ เช่น ผู้กำหนดนโยบาย นักลงทุน และผู้มีส่วนได้เสีย

Mohammed Musah, (2019) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Exploring the Link between Operational Efficiency and Firms' Financial Performance: An Empirical Evidence from the Ghana Stock Exchange (GSE) กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ Ghana (GSE) ไม่รวมสถาบันการเงิน จำนวน 150 ตัวอย่าง ปี ค.ศ.2008-2017 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานทางการเงิน วัดค่าโดย Return on Equity Return on Asset Return on Capital Employed ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ผลการศึกษาพบว่า ROA มีผลการดำเนินงานทางการเงินสัมพันธ์กับบริษัท ส่วน ROE ไม่สัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัท นอกจากนี้ยังพบว่า ROCE มีความสัมพันธ์ผกผันอย่างไม่มีนัยยะสำคัญ จากการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานบริษัทควรวางแผนและคาดการณ์กิจกรรมอย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงความผันผวนของประสิทธิภาพการดำเนินงาน มีการพิสูจน์อย่างกว้างขวางว่าการจะบรรลุประสิทธิภาพนั้นการลดต้นทุน การปรับปรุงคุณภาพสินทรัพย์ การจ้างงาน กลยุทธ์การกระจายความเสี่ยง กลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการรักษาสินทรัพย์สภาพคล่องในปริมาณที่เหมาะสมให้ผลที่ดีกว่า

Maeia Elisabete and Duarte Neves, (2020) ได้ทำการศึกษาเรื่อง European Bank's Performance and Efficiency กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ Eurozone กลุ่มสถาบันการเงิน จำนวน 94 บริษัท ปี ค.ศ.2011-2016 วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย Data envelopment analysis (DER) ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย NLTA อัตราส่วนของสินทรัพย์สุทธิ ETA อัตราส่วนผู้ถือหุ้นต่อสินทรัพย์ CIR อัตราส่วนต้นทุนต่อรายได้ SIZE ขนาดของธนาคาร ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ROAA ผลตอบแทนจากสินทรัพย์เฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า การวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพของธนาคาร ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของธนาคารขึ้นอยู่กับข้อกำหนดลักษณะเฉพาะของธนาคารและผลกระทบของปัจจัยที่มีต่อประสิทธิภาพแตกต่างกันโดยพิจารณาจากสถานะเศรษฐกิจมหภาค

โดยผู้วิจัยได้จัดทำตารางสรุปการสังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 3 สรุปการสังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ลำดับ	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	NPM	ROA	ROE	DER	COR	WCA	NOA
1	ช่อทิพ โกกิม - 2547	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างของคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย				✓			
2	จิรบุษ สันโดษ - 2548	ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินและรายการคงค้างของกิจการ					✓		
3	อิสรี สุขสว่าง - 2550	คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์						✓	✓
4	ธนวัฒน์ เงินลิ้ม - 2552	การวิเคราะห์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์						✓	✓
5	พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น - 2558	ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย						✓	✓
6	สุดารัตน์ หอมกลิ่น - 2558	ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI)	✓	✓	✓				
7	โสภณ บุญถนอมวงศ์ - 2558	ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์	✓						
8	อรวรรณ เชื้อเมืองพาน - 2558	ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และนโยบายทางการเงิน กับการจัดการกำไร		✓	✓	✓			

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	NPM	ROA	ROE	DER	COR	WCA	NOA
9	ณัฐชรัตน์ สินธุชัย - 2559	ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์				✓		✓	✓
10	ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ - 2559	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย				✓		✓	✓
11	ศิริมา แก้วเกิด - 2559	การวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร		✓	✓	✓		✓	✓
12	ดารานาถ พรหมอินทร์ - 2560	ความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี		✓	✓			✓	✓
13	พิศมัย โภมลศรี - 2561	ความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานรายการคงค้าง และสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับความสามารถในการทำกำไรในอนาคต ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร		✓	✓				
14	ยศพัฒน์ พัฒนปัญญาวัฒน์ - 2562	ความสัมพันธ์ของข้อมูลทางการบัญชีกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนีหลักทรัพย์ SET CLMV				✓			

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	NPM	ROA	ROE	DER	COR	WCA	NOA
15	ศราวุธ สร้อยทอง - 2562	ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัท กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย		✓	✓				
16	ลักขณา คำชู - 2563	ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม		✓	✓				
17	Park and Ro - 2004	The effect of firm-industry earnings correlation and announcement timing on firms' accrual decision					✓		
18	Prakash Pinto, Iqbal Thonse Hawaldar, Habeeb Ur Rahiman, Rajesha T.M. and Adel Sarea - 2017	An Evaluation of Financial Performance of Commercial Banks		✓	✓				
19	Ali Matar and Bilal Mohammad Eneizan - 2018	Determinants of Financial Performance in the Industrial Firms: Evidence from Jordan		✓					
20	Mohammed Musah - 2019	Exploring the Link between Operational Efficiency and Firms' Financial Performance: An Empirical Evidence from the Ghana Stock Exchange (GSE)		✓	✓				

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ในการทดสอบข้อมูลของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ

ทั้งนี้ สำหรับการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THE RELATIONSHIP BETWEEN OPERATING EFFICIENCY AND ACCOUNTING ACCRUALS OF SERVICE INDUSTRY GROUP AT REGISTERED IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND) เป็นการศึกษาวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ ประกอบด้วย ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม ซึ่งได้จากการศึกษาหลักฐานการมีอยู่จริง ที่มีต่อรายการคงค้างของกิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งวัดค่ารายการคงค้างของกิจการ โดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนและวิธีคงค้างจากการดำเนินงาน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอระเบียบวิธีการวิจัยโดยเรียงตามลำดับและแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ข้อมูลในงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และงบกระแสเงินสด จากข้อมูลเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวม 8 กลุ่ม อุตสาหกรรม ได้แก่ เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร สินค้าอุปโภคบริโภค ธุรกิจการเงิน สินค้าอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ทรัพยากร บริการ และ เทคโนโลยี รวมบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 611 บริษัท

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ เพื่อให้ผลการศึกษาในครั้งนี้ช่วยให้ผู้บริหารนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการตัดสินใจและปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงานและรายการคงค้างของกิจการของบริษัท และนอกจากเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการ ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลการดำเนินงาน แนวโน้มและความเสี่ยงของกิจการได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เนื่องจากประชากรที่ใช้ในการศึกษาผ่านตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเมื่อผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้น (ซึ่งไม่รวมถึงบริษัทที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูผลการดำเนินงาน บริษัทที่อยู่ในกลุ่ม MAI industry หรือธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม บริษัทที่ไม่แจ้งว่าประสงค์จะให้เปิดเผยข้อมูลและบริษัทที่ไม่มีความสมบูรณ์ของข้อมูลหรือบริษัทที่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในระหว่างปี) โดยกลุ่มตัวอย่างจะจำกัดเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมบริการติดต่อกันระหว่างปี พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563 จำนวน 72 บริษัท รวมทั้งสิ้น 216 ตัวอย่าง (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ,2564)

ตารางที่ 4 ประชากรที่นำมาใช้ในการศึกษา

กลุ่มประชากร/กลุ่มหมวดธุรกิจในอุตสาหกรรมบริการ	จำนวนบริษัท (ราย)
หมวดธุรกิจพาณิชย์	16
หมวดธุรกิจการแพทย์	21
หมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์	18
หมวดธุรกิจบริการเฉพาะกิจ	2
หมวดธุรกิจการท่องเที่ยวและสันทนาการ	4
หมวดธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์	11
รวมประชากรที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น	72

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยในครั้งนี้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1

1. กำหนดปัญหาที่จะดำเนินการวิจัย คือ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิจัย และในการเลือกปัญหาในการวิจัย จะต้องพิจารณาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถของผู้วิจัย แหล่งความรู้ที่จะเป็นส่วนเสริมให้งานวิจัยสำเร็จ ประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่างการรวบรวมข้อมูล รวมทั้งเงินทุน เวลาที่จะทำให้งานวิจัยสำเร็จ ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ

2. กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย คือ เป็นการกำหนดข้อความที่เป็นปัญหาและวัตถุประสงค์ในการวิจัยให้ชัดเจน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ

3. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ

4. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และตั้งสมมติฐานการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ คือ การแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ใช้ศึกษาในการวิจัยครั้งนั้น โดยมีที่มาจากทบทวนเอกสารวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเขียนเป็นแผนภาพเชื่อมโยงเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่

ศึกษาในงานวิจัย จากนั้นกำหนดสมมติฐาน โดยการเขียนข้อความที่เป็นข้อคาดหวังเกี่ยวกับความแตกต่างที่อาจเป็นไปได้ระหว่างตัวแปร และให้คำนิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยทุกตัวเป็นการให้คำนิยามเชิงปฏิบัติการที่ใช้ในการวิจัยเรื่องนั้น

5. กำหนดแบบการวิจัย คือ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ

6. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ส่วนที่ 2

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็นหลายชนิด แต่ละชนิดจะเหมาะกับข้อมูลแต่ลักษณะ ผู้ทำวิจัยจึงจำเป็นต้องศึกษาเครื่องมือแต่ละชนิดทั้งลักษณะเครื่องมือ วิธีการสร้างและข้อดีข้อเสีย เพื่อให้สามารถใช้ได้เหมาะสมกับการวิจัยของตน ประกอบไปด้วยตัวแปรและการวัดค่าที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย 6 ตัวแปร ได้แก่

1. ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM)

แทนค่าตัวแปรด้วย NPM (ร้อยละ)

วัดค่าโดย

$$\text{ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ยอดขาย}}$$

2. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)

แทนค่าตัวแปรด้วย ROA (ร้อยละ)

วัดค่าโดย

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

3. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

แทนค่าตัวแปรด้วย ROE (ร้อยละ)

วัดค่าโดย

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

4. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER)

แทนค่าตัวแปรด้วย DER (เท่า)

วัดค่าโดย

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER)} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

5. ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR)

แทนค่าตัวแปรด้วย COR (ร้อยละ)

วัดค่าโดย

$$\text{ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR)} = \frac{\text{กำไรสุทธิของกิจการ} \times 100}{\text{กำไรสุทธิของอุตสาหกรรม}}$$

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่

1. วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA)

แทนค่าตัวแปรด้วย WCA (ร้อยละ)

วัดค่าโดย

$$\begin{aligned} \text{วิธีรายการคงค้างจาก} &= \text{การเพิ่มขึ้นในบัญชีลูกหนี้} \\ \text{เงินทุนหมุนเวียน (WCA)} &+ \text{การเพิ่มขึ้นของสินค้าคงเหลือ} \\ &+ \text{การลดลงในบัญชีเจ้าหนี้และค้างจ่าย} \\ &+ \text{การลดลงในภาษีค้างจ่าย} \\ &+ \text{การเพิ่มขึ้นในสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น ๆ} \\ &+ \text{การลดลงหนี้สินหมุนเวียนอื่น ๆ} \\ & \hline & \text{สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย} \end{aligned}$$

2. วิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ (NOA)

แทนค่าตัวแปรด้วย NOA (ร้อยละ)

วัดค่าโดย

$$\text{วิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ (NOA)} = \frac{\text{กำไรก่อนรายการพิเศษ} - \text{กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน}}{\text{สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย}}$$

เมื่อหาค่ารายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) และรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ (NOA) แล้ว ต้องนำค่าทั้งสองข้างต้นไปหารด้วยสินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย เพื่อให้เปรียบเทียบกันได้บริษัทที่แตกต่างกัน (ดารานาถ พรหมอินทร์, 2560)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เนื่องจากประชากรที่ใช้ในการศึกษาผ่านตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเมื่อผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้น (ซึ่งไม่รวมถึงบริษัทที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูผลการดำเนินงาน บริษัทที่อยู่ในกลุ่ม MAI industry หรือธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม บริษัทที่ไม่แจ้งว่าประสงค์จะให้เปิดเผยข้อมูลและบริษัทที่ไม่มีความสมบูรณ์ของข้อมูลหรือบริษัทที่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในระหว่างปี)

3. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล คือ จำแนกข้อมูลออกเป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อจัดข้อมูลให้เป็นระบบหมวดหมู่ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐาน จากนั้นนำค่าสถิติที่ได้นำมาสรุปในลักษณะของรูปแบบข้อมูลให้ตรงตามลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ มีนัยสำคัญทางสถิติ และระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 คือ มีนัยสำคัญทางสถิติอย่างสูง โดยใช้วิธีการทดสอบทางสถิติ ดังนี้ (1) การวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) (2) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) (3) การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis)

4. เขียนรายงานสรุปผลการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการศึกษาเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการจัดทำวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อสืบค้นและค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ

ตัวแปรและการวัดค่าที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ได้แก่

1. ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) ใช้วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานในการทำกำไร โดยพิจารณาหลังจากหักต้นทุนค่าใช้จ่ายและภาษีเงินได้ แสดงความสามารถในการทำกำไรสุทธิของกิจการมีก็เปอร์เซ็นต์ต่อยอดขาย ถ้าอัตราส่วนที่ได้มีค่าสูงย่อมแสดงถึงประสิทธิภาพใน

การดำเนินงานของกิจการว่ามีกำไรสุทธิเป็นจำนวนมาก (ลักขณา คำชู, 2563) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร NPM ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ จากผลการศึกษาของ โสภณ บุญถนอมวงศ์ (2558) อย่างไรก็ตามการศึกษาของ สุดารัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) เป็นไปในทิศทางเดียวกับการศึกษาของ ลักขณา คำชู (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม สอดคล้องกับการศึกษาของ อรรวรรณ เชื้อเมืองพาน (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และนโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร

แทนค่าตัวแปรด้วย NPM (ร้อยละ)

วัดค่าโดย

$$\text{ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ยอดขาย}}$$

2. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ใช้วัดประสิทธิภาพในการทำกำไรจากสินทรัพย์ทั้งหมดของกิจการ โดยพิจารณาเปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิ กับ สินทรัพย์รวม ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ ยิ่งมีค่ามากเท่าไร ยิ่งแสดงว่า กิจการสามารถใช้สินทรัพย์ได้อย่างคุ้มค่าเท่านั้น กล่าวคือ ยิ่งมาก ยิ่งดี ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร ROA ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ จากผลการศึกษาของ ณัฐชรัตน์ สินธุ์ชัย (2559) ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี สัมพันธ์กับการศึกษาของ พิศมัย โภมลศรี (2561) ศึกษาความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง และสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับ ความสามารถในการทำกำไรในอนาคต ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราวุธ สร้อยทอง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัท กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในทำนองเดียวกันผลการวิจัยของ ลักขณา คำชู (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม เป็นไปทิศทางเดียวกับผลการศึกษาของ ปาริฉัตร ศิลปะเทศ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร ของ บริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไรก็ตามก็ ตามงานวิจัยของ สุดารัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการดำเนินงานทางการเงินกับ รายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) เช่นเดียวกับผล การศึกษาของ พรทิพา ขาวสอาด (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการจัดการ กำไร: กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

แทนค่าตัวแปรด้วย ROA (ร้อยละ)

วัดค่าโดย

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

3. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ใช้วัดความสามารถในการสร้าง ผลตอบแทนจากเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นนำมาลงทุนให้ผลตอบแทนมากน้อยแค่ไหน หากมีค่ายิ่งมาก หมายความว่า กิจการใช้เงินลงทุนจากผู้ถือหุ้นไปสร้างกำไรได้มาก ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร ROE ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ จากผล การศึกษาของ ณิชชรัตน์ สินธุชัย (2559) สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริมา แก้วเกิด (2559) ได้ ทำการศึกษาเรื่องการวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพ กำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรม เทคโนโลยี สัมพันธ์กับการศึกษาของ พิศมัย โภมลศรี (2561) ศึกษาความสัมพันธ์ของกระแสเงินสด สุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง และสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับ ความสามารถในการทำ กำไรในอนาคต ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร อย่างไรก็ตามการศึกษาของ สุดารัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราวุธ สร้อยทอง (2562) ได้ ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัท กลุ่ม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในทำนองเดียวกัน ผลการวิจัยของ ลักขณา คำชู (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการ

ดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้า
อุตสาหกรรม

แทนค่าตัวแปรด้วย ROE (ร้อยละ)

วัดค่าโดย

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

4. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) ใช้วัดความเสี่ยงในด้านหนี้สินต่อส่วนของผู้
ถือหุ้น เป็นอัตราที่บ่งบอกว่าหนี้สินคือแหล่งเงินทุนจากภายนอกที่กิจการต้องมีภาระผูกพันในการ
จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าผลการดำเนินงานของกิจการจะเป็นเช่นไร หากอัตราส่วนนี้มีค่าสูงย่อมแสดงให้เห็น
ว่ากิจการมีความเสี่ยงจากการกู้ยืมเงินมาใช้ในการดำเนินงานซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพกำไรของ
กิจการ (ณัฐชรัตน์ สินธุชัย, 2559) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร DER ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีต
ได้นำมาใช้วัดค่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ของ ณัฐชรัตน์ สินธุชัย (2559) สัมพันธ์กับ
งานวิจัยของ ปฐมชัย กรเลิศ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนวิเคราะห์
นโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ พิมพ์ชนก ต้นตะนา (2554) ได้
ศึกษาเรื่อง การจัดการกำไรผ่านรายการพึงรับพึงจ่ายของบริษัทที่เสนอขายหุ้นใหม่แก่สาธารณชนเป็น
ครั้งแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กฤษณา กัมปนาทโกศล
(2550) ได้ศึกษาเรื่อง การตกแต่งกำไรกับสัดส่วนการก่อหนี้ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ นาริรัตน์
เทียมรัตน์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับการจัดการกำไร:
กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในขณะที่ ช่อทิพ โกกิม (2547) ได้
ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความแตกต่างของคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สัมพันธ์กับงานวิจัยของ ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ (2559) ได้ทำการศึกษา
เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ยศพัฒน์ พัฒนปัญญาวัฒน์ (2562) ศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลทางการ
บัญชีกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนีหลักทรัพย์
SET CLMV

แทนค่าตัวแปรด้วย DER (เท่า)

วัดค่าโดย

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER)} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

5. ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) ใช้วัดกิจการที่มีลักษณะเป็นผู้นำของอุตสาหกรรมกล่าวคือมีระดับความสัมพันธ์ของกำไรสุทธิของกิจการกับกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมสูง ถึงแม้ว่าผลการดำเนินงานจะประสบภาวะขาดทุนหรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามภาวะของอุตสาหกรรมแล้วนั้นน่าจะมีแนวโน้มในการปรับปรุงรายการคงค้างเพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามภาวะอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อรักษาความเป็นผู้นำของตลาดและประโยชน์ต่อราคาหลักทรัพย์ของกิจการ (จิริบุช สันโดษ, 2548) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร COR ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดอิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างกำไรกิจการ กำไรอุตสาหกรรม ระยะเวลาการประกาศผลการดำเนินงานของกิจการและรายการคงค้างที่ผู้บริหารควบคุมได้ ของ Park and Ro (2004) สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิริบุช สันโดษ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินและรายการคงค้างของกิจการ

แทนค่าตัวแปรด้วย COR (ร้อยละ)

วัดค่าโดย

$$\text{ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการ} = \frac{\text{กำไรสุทธิของกิจการ} \times 100}{\text{กำไรสุทธิของอุตสาหกรรม}}$$

กับกำไรอุตสาหกรรม (COR)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่

1. วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) ใช้วัดรายการคงค้าง (Accruals component) โดยจะพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์หมุนเวียนที่เพิ่มขึ้นและหนี้สินหมุนเวียนที่ลดลง (ศิริมา แก้วเกิด, 2559) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร WCA ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากผลการศึกษาของ อิศรี สุขสว่าง (2550) ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ พรรณทิพย์ อย่างกลั่น (2558) ได้ทำการศึกษาคุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ศิริมา แก้วเกิด (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สัมพันธ์กับงานวิจัยของ ณัฐชรัตน์ สินธุชัย (2559) ได้ทำการศึกษา

เรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ การศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี อย่างไรก็ตามการศึกษาของ ธนวัฒน์ เงินลิ้ม (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เช่นเดียวกับการศึกษาของ ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

แทนค่าตัวแปรด้วย WCA (ร้อยละ)

วัดค่าโดย

$$\begin{aligned}
 \text{วิธีรายการคงค้างจาก} &= \text{การเพิ่มขึ้นในบัญชีลูกหนี้} \\
 \text{เงินทุนหมุนเวียน (WCA)} &+ \text{การเพิ่มขึ้นของสินค้าคงเหลือ} \\
 &+ \text{การลดลงในบัญชีเจ้าหนี้และค้างจ่าย} \\
 &+ \text{การลดลงในภาษีค้างจ่าย} \\
 &+ \text{การเพิ่มขึ้นในสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น ๆ} \\
 &+ \text{การลดลงหนี้สินหมุนเวียนอื่น ๆ} \\
 \hline
 &\text{สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย}
 \end{aligned}$$

2. วิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ (NOA) ใช้วัดองค์ประกอบที่ใช้ในการปรับปรุงกำไรก่อนรายการพิเศษที่จัดทำตามหลักเกณฑ์คงค้าง เพื่อคำนวณหากระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (ศิริมา แก้วเกิด, 2559) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร NOA ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากผลการศึกษาของ อีสรี สุขสว่าง (2550) สัมพันธ์กับงานวิจัยของ พรหมทิพย์ อย่างกลั่น (2558) ได้ทำการศึกษาคูณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ศิริมา แก้วเกิด (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สัมพันธ์กับงานวิจัยของ ณัฐชรัตน์ สินธุชัย (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์

(2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี อย่างไรก็ตาม การศึกษาของ ธนวัฒน์ เงินลิ้ม (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เช่นเดียวกับการศึกษาของ ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

แทนค่าตัวแปรด้วย NOA (ร้อยละ)

วัดค่าโดย

วิธีรายการคงค้างจาก

กำไรก่อนรายการพิเศษ – กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน

ดำเนินงานสุทธิ (NOA)

=

สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย

การหาค่ารายการคงค้างเป็นตัวปรับกำไรตามเกณฑ์คงค้างให้เป็นกำไรที่เป็นกระแสเงินสด กรณีที่บริษัทมีรายการคงค้างสูงย่อมหมายความว่าบริษัทได้มีการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวังน้อยซึ่งแสดงว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรต่ำ ในทางตรงข้ามถ้ามีรายการคงค้างที่มีค่าต่ำ แสดงว่าบริษัทได้มีการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวังมากแสดงว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรสูง (ดารานาถ พรหมอินทร์, 2560)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้จากรายงานทางการเงิน ประกอบไปด้วย งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และงบกระแสเงินสดจากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยบันทึกไว้ใน Microsoft Office Excel เพื่อให้สามารถนำตัวแปรตามที่กำหนดไว้ไปวิเคราะห์ข้อมูลในโปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเบื้องต้น ซึ่งเป็นเครื่องมือหลักสำหรับการวิจัยตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ทั้งในส่วน of ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) โดยมุ่งเน้นวัดความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ โดยที่ :

ตัวแปรอิสระ คือ ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ประกอบด้วย ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม โดยทำการสำรวจ

หลักฐานการมีอยู่จริงซึ่งได้จากการค้นคว้าจากฐานข้อมูลที่มีการเปิดเผยจากเว็บไซต์ของ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย <https://www.setsmart.com/> ประกอบด้วยรายงานทางการเงิน ของที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ในปี พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563

1. ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) ใช้วัดประสิทธิภาพในการ ดำเนินงานในการทำกำไร โดยพิจารณาหลังจากหักต้นทุนค่าใช้จ่ายและภาษีเงินได้ แสดง ความสามารถในการทำกำไรสุทธิของกิจการมีกี่เปอร์เซ็นต์ต่อยอดขาย ถ้าอัตราส่วนที่ได้มีค่าสูงย่อม แสดงถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการว่ามีกำไรสุทธิเป็นจำนวนมาก (ลักขณา คำชู, 2563) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร NPM ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ จากผล การศึกษาของ โสภณ บุญถนอมวงศ์ (2558) อย่างไรก็ตามการศึกษาของ สุดารัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) เป็นไปในทิศทางเดียวกับการศึกษาของ ลักขณา คำชู (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม สอดคล้องกับการศึกษาของ อรรวรรณ เชื้อเมืองพาน (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และนโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร

2. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ใช้วัดประสิทธิภาพในการทำกำไรจาก สินทรัพย์ทั้งหมดของกิจการ โดยพิจารณาเปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิ กับ สินทรัพย์รวม ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ ยิ่งมีค่ามากเท่าไร ยิ่งแสดงว่า กิจการสามารถใช้สินทรัพย์ได้อย่างคุ้มค่าเท่านั้น กล่าวคือ ยิ่งมาก ยิ่งดี ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร ROA ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัด ค่าความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ จากผลการศึกษาของ ณัฐชรัตน์ สิ้นธุ ชัย (2559) ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ทำการศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี สัมพันธ์กับการศึกษาของ พิศมัย โภมลศรี (2561) ศึกษาความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง และ สินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับ ความสามารถในการทำกำไรในอนาคต ของบริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ศราวุธ สร้อยทอง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการ ประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัท กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่ง

ประเทศไทย ในทำนองเดียวกันผลการวิจัยของ ลักขณา คำชู (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม เป็นไปทิศทางเดียวกับผลการศึกษาของ ปาริฉัตร ศิลปะเทศ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร ของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไรก็ตามงานวิจัยของ สุदारัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ พรทิพา ขาวสอาด (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการจัดการกำไร: กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ใช้วัดความสามารถในการสร้างผลตอบแทนจากเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นนำมาลงทุนให้ผลตอบแทนมากน้อยแค่ไหน หากมีค่ายิ่งมากหมายความว่า กิจการใช้เงินลงทุนจากผู้ถือหุ้นไปสร้างกำไรได้มาก ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร ROE ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ จากผลการศึกษาของ ณิชชรัตน์ สินธุชัย (2559) สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริมา แก้วเกิด (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี สัมพันธ์กับการศึกษาของ พิศมัย โภมลศรี (2561) ศึกษาความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง และสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับ ความสามารถในการทำกำไรในอนาคต ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร อย่างไรก็ตามการศึกษาของ สุदारัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราวุธ สร้อยทอง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัท กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในทำนองเดียวกันผลการวิจัยของ ลักขณา คำชู (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม

4. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) ใช้วัดความเสี่ยงในด้านหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นอัตราที่บ่งบอกว่าหนี้สินคือแหล่งเงินทุนจากภายนอกที่กิจการต้องมีภาระผูกพันในการจ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าผลการดำเนินงานของกิจการจะเป็นเช่นไร หากอัตราส่วนนี้มีค่าสูงย่อมแสดงให้เห็นว่ากิจการมีความเสี่ยงจากการกู้ยืมเงินมาใช้ในการดำเนินงานซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพกำไรของกิจการ (ณัฐชรัตน์ สินธุชัย, 2559) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร DER ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ของ ณัฐชรัตน์ สินธุชัย (2559) สัมพันธ์กับงานวิจัยของ ปฐมชัย กรเลิศ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนวิเคราะห์นโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ พิมพ์ชนก ตันตะนา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการกำไรผ่านรายการพึงรับพึงจ่ายของบริษัทที่เสนอขายหุ้นใหม่แก่สาธารณชนเป็นครั้งแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กฤษณา กัมปนาทโกศล (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การตกแต่งกำไรกับสัดส่วนการก่อหนี้ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ นาริรัตน์ เทียมรัตน์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับการจัดการกำไร: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในขณะที่ ช่อทิพ โกกิม (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างของคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สัมพันธ์กับงานวิจัยของ ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ยศพัฒน์ พัฒนปัญญาวัฒน์ (2562) ศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลทางการเงินบัญชีกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนีหลักทรัพย์ SET CLMV

5. ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) ใช้วัดกิจการที่มีลักษณะเป็นผู้นำของอุตสาหกรรมกล่าวคือมีระดับความสัมพันธ์ของกำไรสุทธิของกิจการกับกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมสูง ถึงแม้ว่าผลการดำเนินงานจะประสบภาวะขาดทุนหรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามภาวะของอุตสาหกรรมแล้วนั้นน่าจะมีแนวโน้มในการปรับปรุงรายการคงค้างเพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามภาวะอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อรักษาความเป็นผู้นำของตลาดและประโยชน์ต่อราคาหลักทรัพย์ของกิจการ (จิรบุษ สันโดษ, 2548) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร COR ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดอิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างกำไรกิจการ กำไรอุตสาหกรรม ระยะเวลาการประกาศผลการดำเนินงานของกิจการและรายการคงค้างที่ผู้บริหารควบคุมได้ ของ Park and Ro (2004) สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรบุษ สันโดษ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินและรายการคงค้างของกิจการ

ตัวแปรตาม คือ รายการคงค้างของกิจการของบริษัท ซึ่งวัดค่าจากรายการคงค้างของกิจการโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนและวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ซึ่งเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้ในการประเมินผล และสามารถสะท้อนถึงรายการคงค้างของกิจการของที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ สำหรับการวัดรายการคงค้างของกิจการนั้นมีหลายแนวคิดและเทคนิคมากมาย ซึ่งสามารถวัดได้ทั้งในรูปของข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ หรือแม้กระทั่งการผสมผสานข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อสะท้อนถึงรายการคงค้างจากการดำเนินงานของกิจการแท้จริงและเป็นฐานข้อมูลที่ช่วยให้วิเคราะห์คุณภาพกำไรของกิจการวัดด้วยรายการคงค้าง ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นตัวรายการคงค้างตามตัวแบบของ Sloan et al. (1999) ที่ได้รับการยอมรับจากนักวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศสำหรับใช้ในการประเมินรายการคงค้างของกิจการของบริษัทซึ่งจะประกอบด้วย 1) วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน และ 2) วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

1. วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) ใช้วัดรายการคงค้าง (Accruals component) โดยจะพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์หมุนเวียนที่เพิ่มขึ้นและหนี้สินหมุนเวียนที่ลดลง (ศิริมา แก้วเกิด, 2559) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร WCA ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากผลการศึกษาของ อีสรี สุขสว่าง (2550) ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาคูณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ศิริมา แก้วเกิด (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สัมพันธ์กับงานวิจัยของ ณัฐชรัตน์ สินธุชัย (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ การศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี อย่างไรก็ตามการศึกษาของ ธนวัฒน์ เงินลิ้ม (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เช่นเดียวกับการศึกษาของ ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ (NOA) ใช้วัดองค์ประกอบที่ใช้ในการปรับปรุงกำไรก่อนรายการพิเศษที่จัดทำตามหลักเกณฑ์คงค้าง เพื่อคำนวณหากระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรม

ดำเนินงาน (ศิริมา แก้วเกิด, 2559) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร NOA ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากผลการศึกษาของ อิศรี สุขสว่าง (2550) สัมพันธ์กับงานวิจัยของ พรหมทิพย์ อย่างกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาคูณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ศิริมา แก้วเกิด (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สัมพันธ์กับงานวิจัยของ ณัฐชรัตน์ สินธุชัย (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี อย่างไรก็ตามการศึกษาของ ธนวัฒน์ เงินลิ้ม (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เช่นเดียวกับการศึกษาของ ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การหาค่ารายการคงค้างเป็นตัวปรับกำไรตามเกณฑ์คงค้างให้เป็นกำไรที่เป็นกระแสเงินสด กรณีที่บริษัทมีรายการคงค้างสูงย่อมหมายความว่าบริษัทได้มีการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวังน้อยซึ่งแสดงว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรต่ำ ในทางตรงข้ามถ้ามีรายการคงค้างที่มีค่าต่ำแสดงว่าบริษัทได้มีการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวังมากแสดงว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรสูง (ดารานาถ พรหมอินทร์, 2560)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วางแผนการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจะนำข้อมูลที่ได้รวบรวมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ ประกอบด้วย ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม และวิเคราะห์โดยการวัดค่าด้วย วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน และวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ มาทำการลงรหัสและประมวลผลข้อมูล เพื่อการวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือมี

นัยสำคัญทางสถิติ และระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 คือมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างสูง โดยใช้วิธีการทดสอบทางสถิติ ดังนี้:

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อศึกษาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) และค่าต่ำสุด (Minimum) ของประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ประกอบด้วย ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม ใช้พิจารณาเกี่ยวกับรายการคงค้างของกิจการของบริษัทซึ่งวัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนและวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

2. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ประกอบด้วย ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม ใช้พิจารณาโดยกำหนดค่าความสัมพันธ์ไว้ถ้าหากมีค่ามากกว่า 0.80 (Field, 2000) แสดงว่าจะเกิดปัญหาจากการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก (Multicollinearity)

3. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์และทดสอบสมมติฐานของประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ประกอบด้วย ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม กับรายการคงค้างของกิจการ ซึ่งวัดค่า โดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนและวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ โดยแสดงเป็นตัวแทนสมการ regression เพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้:

$$WCA_{it} = \beta_0 + \beta_1 NPM_{it} + \beta_2 ROA_{it} + \beta_3 ROE_{it} + \beta_4 DER_{it} + \beta_5 COR_{it} + \epsilon$$

$$NOA_{it} = \beta_0 + \beta_1 NPM_{it} + \beta_2 ROA_{it} + \beta_3 ROE_{it} + \beta_4 DER_{it} + \beta_5 COR_{it} + \epsilon$$

โดยที่

NPM_{it} แทน ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมของบริษัท i ในปี t

ROA_{it} แทน อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของบริษัท i ในปี t

ROE_{it} แทน อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท i ในปี t

DER_{it} แทน อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท i ในปี t

COR_{it}	แทน	ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม ของบริษัท i ในปีที่ t
WCA_{it}	แทน	วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนของบริษัท i ในปีที่ t
NOA_{it}	แทน	วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิของบริษัท i ในปีที่ t

ค่าทางสถิติ

β_0	แทน	ค่าคงที่
β_{1-5}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่ 1 ถึง 5
ϵ	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน สำหรับบริษัท i

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นการศึกษาวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ ประกอบด้วย ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนและวิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานทางการเงิน ประกอบไปด้วยงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และงบกระแสเงินสด จากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการนำตัวแปรต่าง ๆ มาทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2561 - พ.ศ. 2563 รวมระยะเวลา 3 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จำนวน 72 บริษัท รวมทั้งสิ้น 216 ตัวอย่าง ด้วยวิธีการทางสถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) โดยทำการวิเคราะห์ผลแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)
2. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)
3. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา เป็นสถิติที่ใช้ในการสรุปลักษณะเบื้องต้นของข้อมูลแต่ละตัวแปร ได้แก่ ค่าต่ำสุดของข้อมูล (Minimum) ค่าสูงสุดของข้อมูล (Maximum) ค่าเฉลี่ยของข้อมูล (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล (Standard Deviation) เพื่อให้เห็นถึงภาพรวมทั่วไปของข้อมูล และลักษณะการแจกแจงค่าทางสถิติเบื้องต้นจากกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งหมด 72 บริษัท จำนวน 216 ข้อมูล มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงค่าสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปร กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ

ตัวแปร	หน่วย (N)	ค่าต่ำสุด (Minimum)	ค่าสูงสุด (Maximum)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าส่วนเบี่ยง มาตรฐาน (Std. Deviation)
ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM)	ร้อยละ	-125.13	51.13	7.04	16.26
อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)	ร้อยละ	-31.38	59.98	7.95	9.22
อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	ร้อยละ	-85.29	174.55	10.27	19.11
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER)	เท่า	0.06	8.78	0.80	0.86
ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR)	ร้อยละ	-15.70	22.99	0.64	3.52
วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA)	ร้อยละ	-11.88	46.34	1.76	5.43
วิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ (NOA)	ร้อยละ	-43.32	67.07	-1.50	7.52

จากตารางที่ 5 สามารถอธิบายสรุปได้ ดังนี้

ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -125.13 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 51.13 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 7.04 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 16.26

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -31.38 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 59.98 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 7.95 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 9.22

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -85.29 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 174.55 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 10.27 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 19.11

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 0.06 เท่า มีค่าสูงสุดอยู่ที่ 8.78 เท่า มีค่าเฉลี่ย 0.80 เท่า และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.86 เท่า

ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -15.70 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 22.99 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 0.64 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 3.52

วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -11.88 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 46.34 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 1.76 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 5.43

วิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ (NOA) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -43.32 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 67.07 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ -1.50 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 7.52

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)

ในเบื้องต้นจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษา เพื่อป้องกันการเกิด Multicollinearity คือ การมีสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระมากกว่า 2 ตัว ซึ่งการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูง อาจส่งผลให้สมการตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรตามมีความคลาดเคลื่อน ดังนั้นจึงต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเพื่อให้แน่ใจว่าตัวแปรอิสระ สามารถคงอยู่ในสมการตัวแบบได้ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในทางตรงกันข้าม หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน หลังจากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (อโนทัย ตรีวานิช, 2552)

เมื่อ r แทนค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$r < 0.20$	ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรน้อย
$0.21 < r \leq 0.40$	ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่อนข้างน้อย
$0.41 < r \leq 0.60$	ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปานกลาง
$0.61 < r \leq 0.80$	ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่อนข้างมาก
$r > 0.80$	ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมาก

ตารางที่ 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ

(N=216)

ตัวแปรอิสระ		NPM	ROA	ROE	DER	COR
NPM	Pearson Correlation	1				
ROA	Pearson Correlation	0.701**	1			
ROE	Pearson Correlation	0.516**	0.766**	1		
DER	Pearson Correlation	-0.145*	-0.079	0.309**	1	
COR	Pearson Correlation	0.104	0.087	0.075	0.063	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาค่า Sig. (2-tailed) ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งประกอบด้วย (1) ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (2) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (3) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (4) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (5) ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม สามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) กับ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.701 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างมาก

ความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) กับ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.516 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) กับ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.145 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) กับ ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่

ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.104 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) กับ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.766 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างมาก

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) กับ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) ไม่มีมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.079 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) กับ ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) ไม่มีมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.087 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) กับ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.309 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) กับ ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) ไม่มีมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.075 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) กับ ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) ไม่มีมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.063 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) ไม่มีมีความสัมพันธ์กันสูง นั่นคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วงระหว่าง -0.145-0.766 ซึ่งน้อยกว่า 0.80 ซึ่งไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงนำตัวแปรอิสระที่กล่าวข้างต้นเข้าสมการถดถอย เพื่อวิเคราะห์การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis)

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Independent Variable) กับตัวแปรตาม (Dependent Variable) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ โดยมีแบบจำลองการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน

การวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) เพื่อทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแสดงเป็นตัวแบบสมการ regression เพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้:

$$WCA_{it} = \beta_0 + \beta_1 NPM_{it} + \beta_2 ROA_{it} + \beta_3 ROE_{it} + \beta_4 DER_{it} + \beta_5 COR_{it} + \epsilon$$

โดยสมมติฐานที่ 1 จะประกอบด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน

สมมติฐานที่ 1.2 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน

สมมติฐานที่ 1.3 อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน

สมมติฐานที่ 1.4 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน

สมมติฐานที่ 1.5 ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน

Variable	Coefficients			T	Sig.	Coefficients	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	0.259	0.667		0.387	0.699		
NPM	0.060	0.031	0.178	1.947	0.053	0.497	2.013
ROA	0.002	0.078	0.004	0.031	0.975	0.240	4.163
ROE	-0.019	0.035	-0.067	-0.543	0.588	0.276	3.626
DER	1.256	0.506	0.199	2.480	0.014	0.649	1.541
COR	0.399	0.100	0.259	3.972	0.000	0.981	1.019

ค่าสำคัญทางสถิติ $R = 0.355$ (35.50%) $R^2 = 0.126$ (12.60%)

ค่า Adjusted R Square = 0.105 (10.50%) ค่า Durbin-Watson = 2.310

จากการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) พบว่ามีค่า VIF น้อยกว่า 10 (Bowerman, O'Connell, Orris, & Murphree, 2010) กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 1.019-4.163 นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่า Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 2.310 ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง 1.50 - 2.50 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอย ตารางที่ 7

จากการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ดังที่แสดงในตารางที่ 7 เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 35.50 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (adjusted R square) มีค่าเท่ากับ

ร้อยละ 10.50 แสดงว่าวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) จะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับ การเปรียบเทียบระหว่างการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์หมุนเวียนที่เพิ่มขึ้นและหนี้สินหมุนเวียนที่ลดลงกับ สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย ซึ่งหมายความว่า ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) อัตรา ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วน ของผู้ถือหุ้น (DER) และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) จะสามารถ อธิบายความเปลี่ยนแปลงของวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) คิดเป็นร้อยละ 35.50 และมีอำนาจการตัดสินใจ (R square) มีค่าเท่ากับ 0.126 หมายความว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัว แบบนี้ สามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงของวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) คิดเป็น ร้อยละ 12.60

จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ของความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือ หุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม) กับรายการคงค้างของกิจการ วัด ค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ดังที่แสดงในตารางที่ 7

จากสมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของ กิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมมติฐานที่ 1.1 ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมี ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย คະແນนປກດີ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.060 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคະແນนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.178 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.947 โดยมี ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.053 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.053 > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.1

สมมติฐานที่ 1.2 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมี ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย คະແນນປກດີ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.002 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคະແນน มาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.004 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.031 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.975 ซึ่งมากกว่าระดับ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.975 > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับ ตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.2

สมมติฐานที่ 1.3 อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ -0.019 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ -0.067 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.543 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.588 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = $0.588 > 0.05$) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมติฐานที่ 1.3

สมมติฐานที่ 1.4 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 1.256 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.199 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.480 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = $0.014 < 0.05$) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมติฐานที่ 1.4

สมมติฐานที่ 1.5 ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.399 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.259 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.972 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Sig. = $0.000 < 0.01$) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมติฐานที่ 1.5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปได้ว่า ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1.1 สมมติฐานที่ 1.2 สมมติฐานที่ 1.3 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1.4 สมมติฐานที่ 1.5 ตามลำดับ หมายความว่า มีความสัมพันธ์กับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) ของกลุ่มอุตสาหกรรม บริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับ รายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

การวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของ กิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ ผลตอบแทนจากกำไร สุทธิต่อรายได้รวม (NPM) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไร อุตสาหกรรม (COR) กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ (NOA) เพื่อทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 2 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแสดงเป็นตัวแบบสมการ regression เพื่อทดสอบสมมติฐานได้ ดังนี้:

$$NOA_{it} = \beta_0 + \beta_1 NPM_{it} + \beta_2 ROA_{it} + \beta_3 ROE_{it} + \beta_4 DER_{it} + \beta_5 COR_{it} + \varepsilon$$

โดยสมมติฐานที่ 2 จะประกอบด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมี ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

สมมติฐานที่ 2.2 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมี ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

สมมติฐานที่ 2.3 อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมี ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

สมมติฐานที่ 2.4 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมี ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

สมมติฐานที่ 2.5 ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ

Variable	Coefficients			T	Sig.	Coefficients	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	1.560	0.891		1.750	0.082		
NPM	0.076	0.041	0.165	1.872	0.063	0.497	2.013
ROA	-0.223	0.104	-0.273	-2.152	0.033	0.240	4.163
ROE	0.116	0.047	0.294	2.480	0.014	0.276	3.626
DER	-3.404	0.676	-0.389	-5.032	0.000	0.649	1.541
COR	-0.468	0.134	-0.219	-3.491	0.001	0.981	1.019

ค่าสำคัญทางสถิติ $R = 0.432$ (43.20%) $R^2 = 0.187$ (18.70%)
 ค่า Adjusted R Square = 0.167 (16.70%) ค่า Durbin-Watson = 2.225

จากการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ (NOA) พบว่ามีค่า VIF น้อยกว่า 10 (Bowerman, O'Connell, Orris, & Murphree, 2010) กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 1.019-4.163 นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่า Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 2.225 ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง 1.50 - 2.50 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอย ตารางที่ 8

จากการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ดังที่แสดงในตารางที่ 8 เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) กับรายการคงค้างของกิจการ วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ (NOA) ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 43.20 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (adjusted R square) มีค่าเท่ากับร้อยละ 16.70 แสดงว่าวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ (NOA) จะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับเปรียบเทียบระหว่าง องค์ประกอบที่ใช้ในการปรับปรุงกำไรก่อนรายการพิเศษที่จัดทำตามหลักเกณฑ์คงค้าง เพื่อกำหนดหากระแสเงินสดสุทธิจาก

กิจกรรมดำเนินงานกับสินทรัพย์รวมแล้วเฉลี่ย ซึ่งหมายความว่า ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) จะสามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงของวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ (NOA) คิดเป็นร้อยละ 43.20 และมีอำนาจการตัดสินใจ (R square) มีค่าเท่ากับ 0.187 หมายความว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงของวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ (NOA) คิดเป็นร้อยละ 18.70

จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ของความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม) กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ดังที่แสดงในตารางที่ 8

จากสมมติฐานที่ 2 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมมติฐานที่ 2.1 ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.076 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.165 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.872 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.063 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.063 > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2.1

สมมติฐานที่ 2.2 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ -0.223 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ -0.273 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.152 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.033 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.033 < 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมติฐานที่ 2.2

สมมติฐานที่ 2.3 อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย

คะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.116 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.294 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.480 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.014 < 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมติฐานที่ 2.3

สมมติฐานที่ 2.4 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ -3.404 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ -0.389 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -5.032 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Sig. = 0.000 < 0.01) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมติฐานที่ 2.4

สมมติฐานที่ 2.5 ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ -0.468 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ -0.219 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -3.491 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Sig. = 0.001 < 0.01) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมติฐานที่ 2.5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปได้ว่า ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) ไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ (NOA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2.1 อย่างไรก็ตามอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ (NOA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตาม สมมติฐานที่ 2.3 นอกจากนี้ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการ

ดำเนินงานสุทธิ (NOA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2.2 ตามสมมติฐานที่ 2.4 ตามสมมติฐานที่ 2.5 ตามลำดับ หมายความว่า มีความสัมพันธ์กับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ (NOA) ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 9 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการวัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย		
สมมติฐานที่ 1.1	ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.2	อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.3	อัตราผลตอบแทน ส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.4	อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน	สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.5	ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน	สนับสนุนสมมติฐาน

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 2 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย		
สมมติฐานที่ 2.1	ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมี ความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ใน ทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากการ ดำเนินงานสุทธิ	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2.2	อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม กับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ	สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2.3	อัตราผลตอบแทน ส่วน ของ ผู้ถือหุ้น มี ความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ใน ทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากการ ดำเนินงานสุทธิ	สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2.4	อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมี ความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ใน ทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการ ดำเนินงานสุทธิ	สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2.5	ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไร อุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมี ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการ คงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ	สนับสนุนสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สำหรับการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นการศึกษาวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ ประกอบด้วย ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนและวิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานทางการเงิน ประกอบไปด้วยงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และงบกระแสเงินสด จากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการนำตัวแปรต่าง ๆ มาทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563 รวมระยะเวลา 3 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จำนวน 72 บริษัท รวมทั้งสิ้น 216 ตัวอย่าง ด้วยวิธีการทางสถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) การวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) โดยทำการวิเคราะห์ผลแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา
2. อภิปรายผลการศึกษา
3. ข้อจำกัดของการศึกษา
4. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

1. ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

จากการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ผู้วิจัยได้ใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย โดยได้สรุปสถิติเชิงพรรณนา ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาตามตารางที่ 5 พบว่า จำนวนตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม มีจำนวนรวม 7 ตัวแปร ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ มีจำนวนทั้งสิ้น 5 ตัวแปร ได้แก่

ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (NPM) ค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -125.13 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 51.13 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมร้อยละ 7.04 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยธุรกิจส่วนใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรสุทธิภายหลังจากหักค่าใช้จ่ายและภาษีทั้งหมดแล้ว ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าสูง แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรที่สูงหลังหักภาษีและมีประสิทธิภาพในการจัดการที่ดี หากค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าน้อย แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรที่น้อยหลังหักภาษีและอาจมีปัญหาจากการดำเนินงาน เช่น ภาวะการแข่งขันที่สูง ภัยธรรมชาติ และผลกระทบจากเศรษฐกิจ ดังนั้นนักลงทุนจะต้องเปรียบเทียบกับผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมจากอดีตจนถึงปัจจุบัน และไม่ควรรนำไปเปรียบเทียบกับกลุ่มอุตสาหกรรมหรือหมวดธุรกิจอื่น

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -31.38 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 59.98 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ร้อยละ 7.95 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่มีความสามารถหรือประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดกำไรได้อย่างคุ้มค่า ยิ่งผลลัพธ์ที่ได้ยิ่งมีค่ามากเท่าไร ยิ่งแสดงว่า กิจการสามารถใช้สินทรัพย์ได้อย่างคุ้มค่าเท่านั้น หมายความว่า ยิ่งมาก ยิ่งดี ทั้งนี้หากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีค่าน้อยหรือมีค่าลดลงหลายปีติดต่อกัน เป็นสัญญาณบ่งบอกได้ว่าบริษัทบริหารงานและสินทรัพย์ของกิจการได้ไม่ดี ดังนั้นถ้าต้องการทราบค่าอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ที่ควรเป็นต้องศึกษาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยกลุ่มอุตสาหกรรมหรือหมวดธุรกิจอื่น เนื่องจากบางอุตสาหกรรมมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -85.29 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 174.55 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นร้อยละ 10.27 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรของเงินทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งเปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิ กับส่วนผู้ถือหุ้น ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าสูง แสดงว่าผลตอบแทนที่จะให้กับผู้ถือหุ้นมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูง หากค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าน้อย แสดงว่าผลตอบแทนที่จะให้กับผู้ถือหุ้น มีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่น้อย ดังนั้นนักลงทุนจึงต้องศึกษา เพื่อให้มั่นใจว่าเงินที่ลงทุนสามารถสร้างผลกำไรกลับมาเท่าไร

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 0.06 เท่า มีค่าสูงสุดอยู่ที่ 8.78 เท่า โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 0.80 เท่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่ม

อุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่มีความเสี่ยงในด้านหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นค่อนข้างน้อย หากอัตราส่วนนี้มีค่าสูงย่อมแสดงให้เห็นว่ากิจการมีความเสี่ยงจากการกู้ยืมเงินมาใช้ในการดำเนินงานซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถชำระดอกเบี้ยสูงไปด้วย ยังเป็นอัตราที่บ่งบอกว่าหนี้สินคือแหล่งเงินทุนจากภายนอกที่กิจการต้องมีภาระผูกพันในการจ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าผลการดำเนินงานของกิจการจะเป็นเช่นไร

ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม (COR) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -15.7 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 22.99 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมร้อยละ 0.64 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่เมื่อเปรียบเทียบกับกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมมีกำไรสุทธิอยู่ในระดับปานกลาง โดยบริษัทที่มีลักษณะเป็นผู้นำของอุตสาหกรรมกล่าวคือมีระดับความสัมพันธ์ของกำไรสุทธิของกิจการกับกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมสูง มีแนวโน้มในการปรับปรุงรายการคงค้างเพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามภาวะอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น เพื่อรักษาความเป็นผู้นำของตลาดและประโยชน์ต่อราคาหลักทรัพย์ของกิจการ ทั้งนี้ผู้ลงทุนควรคำนึงถึงผลการดำเนินงานของบริษัทประสพภาวะขาดทุนหรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามภาวะของอุตสาหกรรมด้วย

ตัวแปรตาม มีจำนวนทั้งสิ้น 2 ตัวแปร ดังนี้

วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -11.88 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 46.34 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนร้อยละ 1.76 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า รายการคงค้างซึ่งเป็นตัวปรับกำไรตามเกณฑ์คงค้างให้เป็นกำไรที่เป็นกระแสเงินสดของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่มีรายการคงค้างในระดับค่อนข้างน้อย แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวังมากแสดงว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรสูง กรณีที่บริษัทมีรายการคงค้างสูงย่อมหมายความว่าบริษัทได้มีการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวังน้อยซึ่งแสดงว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรต่ำ ดังนั้น ถ้าต้องการทราบค่ารายการคงค้าง วัดค่าโดย วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ไม่ควรศึกษาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยกลุ่มอุตสาหกรรมหรือหมวดธุรกิจอื่น เนื่องจากบางอุตสาหกรรมมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง

วิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ (NOA) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -43.32 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 67.07 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยวิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธির้อยละ -1.50 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า รายการคงค้างซึ่งเป็นตัวปรับกำไรตามเกณฑ์คงค้างให้เป็นกำไรที่เป็นกระแสเงินสดของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่มีรายการคงค้างในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวัง กรณีที่

บริษัทมีรายการคงค้างสูงย่อมหมายความว่าบริษัทได้มีการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวังน้อยซึ่งแสดงว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรต่ำ ในทางตรงข้ามถ้ามีรายการคงค้างที่มีค่าต่ำแสดงว่าบริษัทได้มีการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวังมากแสดงว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรสูง ดังนั้น ถ้าต้องการทราบค่ารายการคงค้าง วัดค่าโดย วิธีรายการคงค้างจากดำเนินงานสุทธิ ไม่ควรศึกษาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยกลุ่มอุตสาหกรรมหรือหมวดธุรกิจอื่น เนื่องจากบางอุตสาหกรรมมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง

2. ผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ทำการศึกษา ประกอบด้วย (1) ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (2) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (3) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (4) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (5) ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม หากตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันมากกว่า 0.80 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันมาก จะทำให้เกิด Multicollinearity

ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปรที่เลือกใช้ข้างต้น ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity โดยผลการวิเคราะห์ค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.019-4.163 ซึ่งไม่เกิน 10 และค่า Tolerance ของตัวแปรอิสระที่มีค่าน้อยที่สุดมีค่า 0.240 ซึ่งไม่ต่ำกว่า 0.20 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน การศึกษาในครั้งนี้ จึงไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่า Durbin-Watson มีค่าอยู่ระหว่าง 2.225 - 2.310 ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง 1.50 - 2.50 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้น จึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอย

3. ผลของการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis)

การทดสอบสมมติฐานในครั้งนี้ มีตัวแปรอิสระ จำนวน 5 ตัวแปร ซึ่งประกอบไปด้วย ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม โดยผลการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ดังนี้

3.1 สรุปผลการวิจัยสมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ของกลุ่มอุตสาหกรรม

บริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 1.1 ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.053 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.1 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า การเกิดผลกระทบอย่างรุนแรงจากเศรษฐกิจในปัจจุบัน เป็นผลทำให้กำไรสุทธิ และรายได้มีความผันผวนเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรรวรรณ เชื้อเมืองพาน (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และนโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร พบว่า ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง เป็นไปในทิศทางเดียวกับการศึกษาของ ลักขณา คำชู (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม พบว่าผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 1.2 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.975 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.2 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า การวัดมูลค่าของผลตอบแทนจากสินทรัพย์ของกิจการยังไม่มีครอบคลุมสินทรัพย์บางส่วน ยกตัวอย่างเช่น ความสามารถของบุคลากร ความรับผิดชอบของบุคลากร เป็นต้น เนื่องจากสินทรัพย์ดังกล่าวไม่มีการวัดมูลค่าที่น่าเชื่อถือ ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์นั้นมีความคาดเคลื่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุดารัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) พบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อตัวแปรรายการคงค้างของกิจการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิภา ขาวสะอาด (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการจัดการกำไร: กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ผลการดำเนินงาน ซึ่งวัดจากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับระดับการจัดการกำไร

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 1.3 อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.588 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้

ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.3 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า จำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ไม่ได้ผันแปรตามวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุดารัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) พบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อตัวแปรรายการคงค้างของกิจการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราวุธ สร้อยทอง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัท กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลับพบว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับการประเมินมูลค่าหุ้นด้านราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี ในทำนองเดียวกันผลการวิจัยของ ลักขณา คำชู (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม พบว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 1.4 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 1.4 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า หากกิจการที่มีภาระผูกพันทางการเงินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นจะทำให้เกิดการจัดการกำไร เป็นผลทำให้ผู้บริหารมีโอกาสใช้ดุลยพินิจในรายการคงค้างมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปฐมชัย กรเลิศ (2559) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนวิเคราะห์นโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการจัดการกำไรตามแนวคิด Kothari et al (2005) เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ พิมพ์ชนก ตันตะนา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการกำไรผ่านรายการพึงรับพึงจ่ายของบริษัทที่เสนอขายหุ้นใหม่แก่สาธารณชนเป็นครั้งแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ช่วงหลังการเสนอขาย IPOs อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการจัดการกำไร สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณิชฐรัตน์ สินธุชัย (2559) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 1.5 ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน พบว่า ค่า

Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 1.5 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า กิจการที่มีลักษณะเป็นผู้นำของอุตสาหกรรม ถึงแม้ว่าประสิทธิภาพขาดทุนหรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามภาวะของอุตสาหกรรม มีแนวโน้มสูงในการปรับปรุงรายการคงค้าง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Park and Ro (2004) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างกำไรกิจการ กำไรอุตสาหกรรม ระยะเวลาการประกาศผลการดำเนินงานของกิจการและรายการคงค้างที่ผู้บริหารควบคุมได้ พบว่า กิจการที่ความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมสูงมีแนวโน้มที่ผู้บริหารจะมีการจัดการรายการคงค้างของกิจการ มากกว่ากิจการในลักษณะอื่น

3.2 สรุปผลการวิจัยสมมติฐานที่ 2 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 2.1 ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.063 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2.1 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า การเกิดผลกระทบอย่างรุนแรงจากเศรษฐกิจในปัจจุบัน เป็นผลทำให้กำไรสุทธิ และรายได้มีความผันผวนเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรรวรรณ เชื้อเมืองพาน (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และนโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร พบว่า ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง สอดคล้องกับการศึกษาของ สุदारัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) พบว่าผลการดำเนินงานทางการเงิน คือ ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการ

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 2.2 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.033 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 2.2 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า กิจการที่มีความสามารถในการทำกำไรจากการลงทุนในสินทรัพย์ จะมีผลตอบแทนจากการนำสินทรัพย์ไปลงทุนสูง ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการศึกษา ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ พบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปาโรฉัตร ศิลปะเทศ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร ของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือทิศทางตรงข้ามกับการจัดการกำไรฝ่ายรายการคงค้างในดุลยพินิจของฝ่ายบริหารตามแบบจำลอง Modified Jones (1995) กรณีทดสอบการจัดการกำไรทั้ง 2 กลุ่มบริษัท

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 2.3 อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 2.3 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า การระดมทุนที่ได้รับส่วนหนึ่งมาจากนักลงทุนที่สนใจลงทุนในกิจการที่มีผลการดำเนินงานที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐชรัตน์ สีนุชชัย (2559) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรประกอบด้วย อัตราส่วนราคาต่อหุ้นกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริมา แก้วเกิด (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน นอกจากนี้อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพกำไรอย่างมีนัยสำคัญ ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาหลักทรัพย์ พบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ สัมพันธ์กับการศึกษาของ พิศมัย โภมลศรี (2561) ศึกษาความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้างและสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับ ความสามารถในการทำกำไรในอนาคต ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร พบว่า รายการคงค้างมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสามารถในการทำกำไร ประกอบไปด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นในอนาคต

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 2.4 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วน

ของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 2.4 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า การที่กิจการมีรายได้เพิ่มขึ้นหรือมีผลกำไรสูงขึ้นส่งผลให้มีส่วนของผู้ถือหุ้นสูงขึ้น มีฐานะการเงินและผลการดำเนินงานที่มั่นคง ไม่เกิดปัญหาการก่อหนี้ที่สูงเกินไปจนส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน จินพยายามที่จะรักษาสัดส่วนของเงินทุนที่ได้มาจากการก่อหนี้ให้ต่ำ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนผู้บริหารจึงอาจจะเลือกวิธีการทางบัญชีที่ช่วยเพิ่มผลกำไรเพื่อทำให้อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นต่ำลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กฤษณา กัมปนาทโกศล (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การตกแต่งกำไรกับสัดส่วนการก่อหนี้ พบว่า การตกแต่งกำไรตามแบบจำลอง Jones (1991) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับสัดส่วนการก่อหนี้วัดจากอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอยู่ในระดับสูง เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ นารีรัตน์ เทียมรัตน์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับการจัดการกำไร: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า หนี้สินในโครงสร้างเงินทุนวัดจากอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารหรือการจัดการกำไร

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 2.5 ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 2.5 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า กิจการดังกล่าวพยายามบริหารจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง เพื่อรักษาสถานะของกิจการในการเป็นผู้นำของอุตสาหกรรมและจูงใจให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในกิจการ หรือบุคคลอื่น อาทิ เจ้าหนี้ในการพิจารณาให้สินเชื่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิรบุษ สันโดษ (2548) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินและรายการคงค้างของกิจการ พบว่า ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อรายการคงค้างของกิจการ

อภิปรายผลการศึกษา

ผลจากการศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการศึกษิตตามสมมติฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานที่ 1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จด

ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปฐมชัย กรเลิศ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนวิเคราะห์นโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร พบว่า หากกิจการมีระดับหนี้สินสูงโดยวัดจากอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นก็จะส่งผลให้เกิดระดับการจัดการกำไรตามแนวคิด Kothari et al (2005) สูงตาม เป็นผลทำให้ผู้บริหารกิจการมีโอกาสใช้ดุลยพินิจในรายการคงค้างมากขึ้น เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ พิมพ์ชนก ต้นตะนา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการกำไรผ่านรายการพึงรับพึงจ่ายของบริษัทที่เสนอขายหุ้นใหม่แก่สาธารณชนเป็นครั้งแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ช่วงหลังการเสนอขาย IPOs อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการจัดการกำไร สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฐชรัตน์ สินธุชัย (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ Park and Ro (2004) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างกำไรกิจการ กำไรอุตสาหกรรม ระยะเวลาการประกาศผลการดำเนินงานของกิจการและรายการคงค้างที่ผู้บริหารควบคุมได้ พบว่า กิจการที่ความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมสูงมีแนวโน้มที่ผู้บริหารจะมีการจัดการรายการคงค้างของกิจการ มากกว่ากิจการในลักษณะอื่น ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า กิจการที่มีลักษณะเป็นผู้นำของอุตสาหกรรม ถึงแม้ว่าประสิทธิภาพขาดทุนหรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามภาวะของอุตสาหกรรม มีแนวโน้มสูงในการปรับปรุงรายการคงค้าง ถ้ากิจการที่มีระดับอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมสูง จะส่งผลให้องค์ประกอบของรายการคงค้างวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนสูง ถ้ากิจการที่มีระดับอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมต่ำ จะส่งผลให้องค์ประกอบของรายการคงค้างวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนต่ำ เป็นไปตามหลักทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) เนื่องจากผู้บริหารมีส่วนสำคัญในการกำหนดนโยบายการบัญชี รวมถึงการปรับปรุงรายการต่าง ๆ ดังนั้นเพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นไปเพื่อเอื้อประโยชน์แก่ตนเองและองค์กรจึงอาจใช้ข้อสมมติทางการบัญชีปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ

นอกจากนี้ยังพบว่าผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรรพรรณ เชื้อเมืองพาน

(2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และนโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร พบว่า ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง เป็นไปในทิศทางเดียวกับการศึกษาของ ลักขณา คำชู (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม พบว่าผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมและอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ พรทิภา ขาวสอาด (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการจัดการกำไร: กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ผลการดำเนินงาน ซึ่งวัดจากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับระดับการจัดการกำไร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราวุธ สร้อยทอง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัท กลุ่มสิ่งทอและสิ่งทอสำเร็จรูปและก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับการประเมินมูลค่าหุ้นด้านราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี เป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการศึกษาของ สุดารัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) พบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อตัวแบบรายการคงค้างของกิจการ ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า กำไรสุทธิของกิจการอาจได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน และการวัดมูลค่าของผลตอบแทนจากสินทรัพย์ของกิจการยังไม่มี ความครอบคลุมสินทรัพย์บางส่วน ยกตัวอย่างเช่น ความสามารถของบุคลากร ความรับผิดชอบของบุคลากร เป็นต้น เนื่องจากสินทรัพย์ดังกล่าวไม่มีการวัดมูลค่าที่น่าเชื่อถือ ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์นั้นมีความคาดเคลื่อน

สมมติฐานที่ 2 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐชรัตน์ สินธุชัย (2559) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรประกอบด้วย อัตราส่วนราคาต่อหุ้นกับคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริมา แก้วเกิด (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านคุณภาพกำไรมี

ความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน นอกจากนี้อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพกำไรอย่างมีนัยสำคัญ ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไร ต่อราคาหลักทรัพย์ พบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อวิธี รายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ สัมพันธ์กับการศึกษาของ พิศมัย โภมลศรี (2561) ศึกษา ความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง และสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับ ความสามารถในการทำกำไรในอนาคต ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร พบว่า รายการคงค้างมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสามารถในการทำกำไร ประกอบไปด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วน ของผู้ถือหุ้นในอนาคต ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า การระดมทุนที่ได้รับส่วนหนึ่งมาจากนักลงทุนที่สนใจลงทุนใน กิจกรรมที่มีผลการดำเนินงานที่ดี และมีผลตอบแทนจากการนำสินทรัพย์ไปลงทุนสูง ถ้าอัตรา ผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าต่ำ จะส่งผลให้องค์ประกอบของรายการคงค้างวิธีรายการคงค้างจาก การดำเนินงานสุทธิต่ำ สะท้อนถึงราคาตลาดหลักทรัพย์ที่สูงขึ้นตามคุณภาพกำไร ถ้าอัตรา ผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าสูง จะส่งผลให้องค์ประกอบของรายการคงค้างวิธีรายการคงค้างจาก การดำเนินงานสุทธิสูงขึ้น สะท้อนถึงราคาตลาดหลักทรัพย์ที่ต่ำลงตามคุณภาพกำไร เป็นไปตามหลัก ทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Market Hypothesis) ซึ่งไม่มีใครสามารถทำกำไรเกินปกติ ได้ ผลกำไรที่ได้รับจะเป็นกำไรในระดับปกติเท่านั้น กล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าการเปลี่ยนแปลงในราคา หลักทรัพย์จะสอดคล้องกับข่าวสารข้อมูลของการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันพื้นฐานของกิจการ

นอกจากนี้ยังพบว่าอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือมี ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการ ดำเนินงานสุทธิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไร ต่อราคาหลักทรัพย์ พบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อวิธี รายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ เป็นไปทิศทางเดียวกับผลการศึกษาของ ปาริฉัตร ศิลปเทศ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร ของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตรา ผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือทิศทางตรงข้ามกับการจัดการกำไรฝ่ายรายการ คงค้างในดุลยพินิจของฝ่ายบริหารตามแบบจำลอง Modified Jones (1995) กรณีทดสอบการจัดการ กำไรทั้ง 2 กลุ่มบริษัท สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กฤษณา กัมปนาทโกศล (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การตกแต่งกำไรกับสัดส่วนการก่อหนี้ พบว่า การตกแต่งกำไรตามแบบจำลอง Jones (1991) มี

ความสัมพันธ์ในเชิงลบกับสัดส่วนการก่อหนี้วัดจากอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอยู่ในระดับสูง เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ นาริรัตน์ เทียมรัตน์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้างเงินทุนกับการจัดการกำไร: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า หนี้สินในโครงสร้างเงินทุนวัดจากอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารหรือการจัดการกำไร ในทำนองเดียวกับผลการศึกษาของ จิรบุษ สันโดษ (2548) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินและรายการคงค้างของกิจการ พบว่า ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อรายการคงค้างของกิจการ ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า การที่กิจการมีรายได้เพิ่มขึ้นหรือมีผลกำไรสูงขึ้นส่งผลให้มีส่วนของผู้ถือหุ้นสูงขึ้น มีฐานะการเงินและผลการดำเนินงานที่มั่นคง ไม่เกิดปัญหาการก่อหนี้ที่สูงเกินไปจนส่งผลกระทบต่อการทำงานกิจการ จึงพยายามที่จะรักษาสัดส่วนของเงินทุนที่ได้มาจากการก่อหนี้ให้ต่ำ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน ผู้บริหารจึงอาจจะเลือกวิธีการทางบัญชีที่ช่วยเพิ่มผลกำไรเพื่อให้อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นต่ำลง อีกทั้งเพื่อรักษาสถานะของกิจการในการเป็นผู้นำของอุตสาหกรรมและจูงใจให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในกิจการ หรือบุคคลอื่น อาทิ เจ้าหนี้ในการพิจารณาให้สินเชื่อ กิจการดังกล่าวอาจพยายามบริหารจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง ถ้าอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีค่าสูง จะส่งผลให้องค์ประกอบของรายการคงค้างวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิต่ำ ถ้าอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรมมีค่าต่ำ จะส่งผลให้องค์ประกอบของรายการคงค้างวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิสูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม ยังพบว่าผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรวรรณ เชื้อเมืองพาน (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และนโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร พบว่า ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง สอดคล้องกับการศึกษาของ สุดารัตน์ หอมกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) พบว่าผลการดำเนินงานทางการเงิน คือ ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการ ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า การเกิดผลกระทบอย่างรุนแรงจากเศรษฐกิจในปัจจุบัน เป็นผลทำให้กำไรสุทธิ และรายได้มีความผันผวนเป็นอย่างมาก

ข้อจำกัดของการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งอาจมีลักษณะการประกอบธุรกิจ และรายการคงค้างของกิจการที่แตกต่างจากหมวดธุรกิจอื่น จึงมีข้อจำกัดเกี่ยวกับขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างนี้ ซึ่งไม่สามารถใช้เป็นตัวแทนสำหรับทุกบริษัทในประเทศไทย จึงอาจไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงได้กับธุรกิจอื่น รวมถึงการนำไปใช้อ้างอิงกับประเทศอื่นได้ รวมทั้งข้อจำกัดและขอบเขตของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาปี พ.ศ.2561 – พ.ศ.2563 อาจไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงในช่วงเวลาอื่นได้ เนื่องจากในแต่ละช่วงเวลาอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางบัญชี รวมถึงปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ที่มีส่วนสำคัญในการประกอบธุรกิจที่อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 กิจการควรให้ความสำคัญและตระหนักถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการ ประกอบด้วย รายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม รายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม เนื่องจากเป็นกลไกสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำกำไรในด้านต่าง ๆ เพิ่มมูลค่าให้แก่กิจการ สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน และทำให้มีผลประกอบการที่ดีในระยะยาวซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของกิจการ เป็นไปตามหลักทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Market Hypothesis) ที่เชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงในราคาหลักทรัพย์จะสอดคล้องกับข่าวสารข้อมูลการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยพื้นฐานของกิจการ โดยตลาดที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารจะเป็นตลาดที่นักลงทุนใช้คาดการณ์ผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ได้ การตกแต่งกำไรโดยการใส่รายการคงค้าง ส่งผลให้รายได้หรือค่าใช้จ่ายสามารถเพิ่มขึ้นหรือลดลงชั่วคราว เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลให้กำไรของกิจการไม่อยู่ในรูปของกระแสเงินสด ดังนั้นผู้บริหารจึงมักใช้ดุลพินิจในการตั้งรายการคงค้าง เป็นไปตามหลักทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) เนื่องจากกิจการที่มีรายการคงค้างสูงที่เป็นผลจากการเลือกใช้นโยบายและข้อสมมติต่าง ๆ ของผู้บริหารย่อมหมายความว่าอาจมีการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้างที่มีความระมัดระวังน้อย ส่งผลให้กิจการมีคุณภาพกำไรต่ำ กิจการที่มีคุณภาพกำไรสูงย่อมมีความเสี่ยงน้อยกว่า กิจการที่มีคุณภาพกำไรต่ำเนื่องจากกิจการเหล่านี้จะจัดทำตัวเลขกำไรโดยใช้นโยบายบัญชีที่ยืดหลักความระมัดระวัง

2. ผลการศึกษาวิจัยจะช่วยสนับสนุนให้ผู้ใช้งบการเงิน

2.1 นักลงทุน ผู้ให้กู้ยืม และผู้ใช้งบการเงินทั่วไป สามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นประโยชน์ในประกอบการวิเคราะห์ตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ และการให้กู้ยืมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมูลค่าหลักทรัพย์ของบริษัทเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจ รวมถึงงานวิจัยนี้ช่วยสนับสนุนให้เห็นว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน และ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ โดยธุรกิจที่มีรายการคงค้างสูงย่อมหมายความว่าบริษัทมีการแสดงกำไรที่มีความระมัดระวังน้อยส่งผลให้คุณภาพกำไรต่ำ

2.2 ภาคธุรกิจ สามารถนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการตัดสินใจและปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงานและรายการคงค้างของกิจการของบริษัท โดยให้ความสำคัญและตระหนักถึงการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ทำให้บริษัทมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานมากขึ้น เพื่อผลประโยชน์ที่ดีในระยะยาว

2.3 ภาครัฐและนักการวิเคราะห์ สามารถนำผลการศึกษาไปใช้พิจารณาวิเคราะห์แนวโน้มประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้าง สำหรับการวางแผนพัฒนาในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบของรายการคงค้างโดยวิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียนและวิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิสามารถนำมาใช้วิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานได้ แต่อย่างไรก็ดีการใช้เทคนิคที่กล่าวมาช่วยในการตัดสินใจเบื้องต้นเท่านั้นการตัดสินใจต่างๆ ผู้ใช้ข้อมูลและผู้ลงทุนจำเป็นจะต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องเช่นสภาพแวดล้อมทางการเงิน สภาพแวดล้อมทางการดำเนินงาน สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับข้อเสนอแนะและการศึกษาในครั้งนี้

3.1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการเป็นเพียงการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเป็นข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้นดังนั้นควรนำข้อมูลดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงิน เช่น ประวัติและประสบการณ์ของผู้บริหารของบริษัท สภาพแวดล้อมการแข่งขันในธุรกิจของบริษัท เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจได้ดีขึ้น

3.2 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีการศึกษาเฉพาะขอบเขตซึ่งการวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการขยายกลุ่มตัวอย่างกว้างขึ้น เก็บกลุ่มตัวอย่างในอุตสาหกรรมอื่น ๆ หรือประชากรที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับงานวิจัยในครั้งนี้อย่างต่อเนื่องต่อไป

3.3 เทคนิคการวิเคราะห์คุณภาพกำไรด้วยรายการคงค้างมีหลายวิธี ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาจากแบบจำลองของ Kothari et al (2005) และแบบจำลอง Dechow et al (1995) เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับงานวิจัยในครั้งนี้อย่างต่อเนื่องต่อไป

3.4 การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มตัวแปรอิสระให้มากขึ้นเพื่อดูความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระอื่น ๆ ที่จะมีผลกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานนอกจากตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

บรรณานุกรม

- กฤษณา กัมปนาทโกศล. (2550). การตกแต่งกำไรกับสัดส่วนการก่อหนี้. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- กัลยาณี สนธิสุวรรณ. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ กับผลการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคม เครือเจริญโภคภัณฑ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- จิรบุษ สันโดด. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินและรายการคงค้างของกิจการ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ช่อทิพ โกกิม. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างของคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ณัฐชรัตน์ สิ้นธุชัย. (2559). ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจการแพทย์และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย, 6(2), 111-120.
- ณัฐชานนท์ โกมุตพิพิงศ์. (2557). การวัดคุณภาพกำไรเพื่อการวิเคราะห์หลักทรัพย์. วารสารจุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, 139, 1-18.
- ดารานาถ พรหมอินทร์. (2560). ความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ดาวเรือง แสงดำ และจอมใจ แชมเพชร. (2562). คุณภาพของรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 8(1), 57-63. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2564). ข้อมูลเปรียบเทียบหมวดอุตสาหกรรม 2561. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2564, จากเว็บไซต์ : <https://www.setsmart.com/ism/sectorComparisonFinancial.html>.
- ทัศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างค่าตอบแทนของผู้บริหารกับการจัดการกำไร: กรณีศึกษาบริษัทในกลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี, 9(19), 146-157.

- ธงชัย สันติวงษ์. (2541). **ทฤษฎีองค์การและการออกแบบองค์การ**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชนวัฒน์ เงินลิ้ม. (2552). การวิเคราะห์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ฉันทกร จันทร์สาส์น. (2556). คุณภาพกำไรของบริษัทในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. **วารสาร BU Academic Review มหาวิทยาลัยกรุงเทพ**, 12(2), 29-44.
- ฉันทกร จันทร์สาส์น. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินและคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) ของประเทศไทย. **วารสาร BU Academic Review มหาวิทยาลัยกรุงเทพ**, 14(1), 71-87.
- นภพรรณ ลิมตั้ง. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- นาดยา อภิปัญญาโสภณ. (2553). ความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้าง และสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับกำไรในอนาคต ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่มีรายชื่อในดัชนี SET100. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- นาริรัตน์ เทียมรัตน์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับการจัดการกำไร: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- ปฐมชัย กรเลิศ. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนวิเคราะห์นโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร: กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมประเภทสินค้าอุปโภคและบริโภคในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. **วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ**, 26(2), 167-183.
- ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทิร์นเอเชีย**, 10(1), 143-155.
- ปาริฉัตร ศิลปเทศ. (2563). การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร ของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. **วารสารบริหารธุรกิจ นิด้า**, 26, 36-66.
- พรทิวา ขาวสอาด. (2555). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการจัดการกำไร: กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. **วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี**, 9(2), 29-34.

- พรรณทิพย์ อย่างกลั่น. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *การประชุมวิชาการระดับชาติประจำปี 2558*, 10, 388-398.
- พิจิตรา ไข่เอกปัญญา. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการบริหารผลปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานของพนักงานปฏิบัติการของโรงพยาบาลเอกชน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม).
- พิมพ์ชนก ต้นตะนะ. (2554). การจัดการกำไรผ่านรายการพึงรับพึงจ่ายของบริษัทที่เสนอขายหุ้นใหม่แก่สาธารณชนเป็นครั้งแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- พิศมัย โกมลศรี. (2561). ความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้างและสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับความสามารถในการทำกำไรในอนาคต ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ภคสุนาท จิตมั่นชัยธรรม. (2545). คุณภาพกำไรกับผลตอบแทนของหุ้น: การศึกษาจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ภณิดา สมบัติชัย. (2555). การวิเคราะห์คุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของสถาบันการเงินเฉพาะของรัฐและธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- มณฑา สุทธิพงศ์. (2553). กำไรสุทธิ กระแสเงินสดจากการดำเนินงานและรายการคงค้างทางบัญชี ในการพยากรณ์กระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอนาคต. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- ยศพัฒน์ พัฒนปัญญาวัฒน์. (2562). ความสัมพันธ์ของข้อมูลทางการบัญชีกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนีหลักทรัพย์ SET CLMV. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).
- ยุวดี วงศ์แว่น้อย. (2563). ผลกระทบของกระแสเงินสดและคุณภาพงานสอบบัญชีที่มีผลต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 5(8), 175-195.
- รพี แก้วเจริญ และทิตยา สุวรรณะชฎ. (2510). การแบ่งเวลาปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนในระดับบริหารอาวุโส. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนัก นายกรัฐมนตรี.

- ลักษณ์ คำชู. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม. **การประชุมสังคมศาสตร์วิชาการระดับชาติ ความมั่นคงทางอาหารสู่สังคมไทยที่ยั่งยืน**, 16, 71-87.
- วรศักดิ์ ทุมมานนท์. (2543). **คุณรู้จัก Creative Accounting และคุณภาพกำไรแล้วหรือยัง?**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- วสุนันท์ ปุกเสาร์. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานกับผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- วัชร เลิศพงษ์วรพันธ์. (2553). **ปัจจัยที่อิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายบริการบุคลากรของบริษัทสายการบินแห่งหนึ่ง**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- วิชญ์ ภูมิพานิช. (2553). ปัจจัยด้านคุณภาพของกำไรที่มีผลต่อการวัดผลการดำเนินงานด้วยเกณฑ์ค่าง. **วารสารวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์**, 4(2), 75-92.
- ศราวุธ สร้อยทอง. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัท กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีปทุม).
- ศิริมา แก้วเกิด. (2557). **คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ).
- ศิริมา แก้วเกิด. (2557). **คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- ศิริมา แก้วเกิด. (2559). **การวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร**. (คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ).
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2521). **การบริหาร**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมยศ นาวิการ. (2529). **การเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหาร: MPO**. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2564). **รายงานภาวะเศรษฐกิจในประเทศรายไตรมาส**. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2564, จากเว็บไซต์ : <https://www.nesdc.go.th/main.php?file name>.
- สุภารัตน์ แจ้งใจดี. (2559). **คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง**. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).

- สุดารัตน์ หอมกลิ่น. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI). **วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์**, 10(1), 69-75.
- โสภณ บุญถนอมวงศ์. (2558). **ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์**. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- อโนทัย ตริวานิช. (2552). **สถิติธุรกิจ**. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.
- อรฤดี ศรีธราพิพัฒน์. (2558). รายได้และคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ก่อสร้าง. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย**, 35(1), 162-181.
- อรวรรณ เชื้อเมืองพาน. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และนโยบายทางการเงินกับการจัดการกำไร. **วารสารราชชมงคลล้านนา**, 3(2), 22-31.
- อิสรี สุขสว่าง. (2550). **คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์**. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

BIBLIOGRAPHY

- Al-Fayoumi, N., Abuzayed, B. and Alexander, D. (2010). **Ownership Structure and Earnings Management in Emerging market: The Case of Jordan.** *Journal of Finance and Economics*, 38, 28-47.
- Ali Matar and Bilal Mohammad Eneizan. (2018). **Determinants of Financial Performance in the Industrial Firms: Evidence from Jordan.** *Asian Journal of Agricultural Extension, Economics & Sociology*, 22(1), 1-10.
- Banderlpe M.R. (2009). **The impact of select corporate governance variable in mitigating earning management in Philippines.** *DLSU Business & Economics Review*, 19, 17-29
- Bellovary, J. L., Giacomino, D.E., and Michael, D. (2005). **Earning Quality: It is Time to Measure and Report.** *The CPA Journal*, 75(11), 32-37.
- Bowerman, B., O'Connell, R., Orris, J., & Murphree, E. (2010). **Essentials of business statistic.** New York: Mc Graw-Hill.
- Hsu, Chin-Chun and Pereira, Arun. (2008). **Internationalization and performance: The moderating effects of organizational learning.** *Omega*, Elsevier, 36(2), 188-205.
- Kee H. Chung and Stephen W. Pruitt. (1994). **A Simple Approximation of Tobin's q.** *Financial Management*, 23(3), 70-74.
- Cormier, D., and Magnan, M. (1996). **Decision, decisions.** *CA Magazine*, 129(7), 38.
- De Angelo, L. E. (1986). **Accounting number as market valuation substitutes: a study of manament buyouts of public stockholders.** *The Accounting Review*, 61(3), 400-420.
- Dechow, M. P. and Dichev, I. D. (2002). **The Quality of Accruals and Earnings: The Role of Accrual Estimation Errors.** *The Accounting Review*, 77(2002), 35-59.
- Dechow, P. M., Sloan, R. G. and Sweeney. A. (1995). **Detecting earnings management.** *The Accounting Review*, 70, 193-225.

- Dechow, P., Ge, W., and Schrand, C. (2010). **Understanding earnings quality: A review of the proxies, their determinants and their consequences.** *Journal of Accounting and Economics*, 50, 344-401.
- DuCharme, L., Malatesta, P. H., and Sefcik, S E. (2000). **Earnings Management, Stock Issues, and Shareholder Lawsuits.** Working Paper, University of Washington.
- Field, A. (2000). **Discovering statistic using SPSS for windows.** London: Sage.
- Francis, J., Olsson, P., & Schipper, K. (2008). **Earnings quality.** *Fundamental and Trend in Accounting*, 1(4), 259-340.
- Graham, B., and Dodd, D.L. (1934). **Security Analysis.** New York: McGraw Hill, Book Company
- Healy, P. M., and Wahlen, J. M. (1999). **A Review of the Earnings Management Literature and Its Implications for Standard Setting.** *Accounting Horizons*, 13(4), 365-383.
- Jensen, M. C., and Meckling, W. H. (1976). **Theory of firm: Managerial behavior, agency costs and ownership structure.** *Journal of Financial Economics*, 3, 305-360.
- Jones, J. (1991). **Earnings management during import relief investigations.** *Journal of Accounting Research*, 29, 193-228
- Kothari, S. P., A. J. and Wasley. C. E. (2005). **Performance matched discretionary accrual measures.** *Journal of Accounting & Economics*, 39, 163-197.
- Maeia Elisabete and Duarte Neves. (2020). **European Bank's Performance and Efficiency.** *Journal of Risk and Financial Management*, 13(67), 1-17.
- McNichols, M. F. (2002). **Discussion of the Quality of Accruals and Earnings: The Role of Accrual Estimation Errors.** *The Accounting Review*, 77, 61-69.
- Miller and Friesen. (1982) **Innovation in Conservative and Entrepreneurial Firms: Two Models of Strategic Momentum.** *Strategic Management Journal*, 3, 1-25.
- Mohammed Musah. (2019). **Exploring the Link between Operational Efficiency and Firms' Financial Performance: An Empirical Evidence from the Ghana Stock Exchange (GSE).** *International Journal of Trend in Scientific Research and Development*, 3(4), 842-848.

- Mulford, C. W. and Comiskey, E. E. (1996). **Financial Warnings**. New Jersey: John Wiley & sons.
- Nuraddeen Usman Miko. (2014). **Detecting Earnings Management: Comparative Analysis of Models in Nigeria**. *Journal of Accounting Frontier*, 16(2), 68-76.
- O'Glove, T.L. (1987). **Quality of Earnings: The Investor's Guide to How Much Money A Company is Really Making**. Publisher: Free Press.
- Park, Myung Seok and Byung T. Ro. (2004). **The effect of firm-industry earnings correlation and announcement timing on firms' accrual decision**. *The British Accounting Review*, 36, 269-289.
- Penman Stephen, H. (2003). **Financial Statement Analysis and Security Valuation**. New York. NY.
- Peterson, E. & Plowman, G. E. (1953). **Business Organization and Management**. (3rd ed.). Ill: Irwin.
- Prakash Pinto, Iqbal Thonse Hawaldar, Habeeb Ur Rahiman, Rajesha T.M. and Adel Sarea. (2017). **An Evaluation of Financial Performance of Commercial Banks**. *International Journal of Applied Business and Economic Research*, 15(2), 605-618.
- Pratt, J. (2000). **Financial Accounting in an Economic**. (4th Edition). Cincinnati, OH: South-Western College Publishing.
- Schipper, K., and Vincent, L. (2003). **Earnings quality**. *Accounting Horizons*, 17, 97-100.
- Simon, H. A. (1960). **Administration behavior**. New York: The Mcmillian.
- Sloan, R. G. (1996). **Do stock prices fully reflect information in accruals and cash flows about future earnings?**. *The Accounting Review*, 71, 289-315.
- Xie, H. (2002). **The mispricing of abnormal accrual**. *The Accounting Review*, 76(3), 357-373.
- Yoder, D. and P.D. Staudlhar. (1982). **Personnal Management & Industrial Relations**. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ใช้ในการศึกษา

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ใช้ในการศึกษา

ระหว่าง ปี พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563 จำนวน 72 บริษัท รวมทั้งสิ้น 216 ตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อ หลักทรัพย์	ชื่อบริษัท	หมวดธุรกิจ
1.	BEAUTY	บริษัท บิวตี้ คอมมูนิตี้ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
2.	BJC	บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
3.	COM7	บริษัท คอมเซเว่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
4.	CPALL	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
5.	CSS	บริษัท คอมมิวนิเคชั่น แอนด์ ซิสเต็มส์ โซลูชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
6.	FN	บริษัท เอฟเอ็น แฟคตอรี่ เอ๊าท์เลท จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
7.	FTE	บริษัท ไฟร์เทรคเอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
8.	HMPRO	บริษัท โฮม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
9.	KAMART	บริษัท คาร์มาร์ท จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
10.	MAKRO	บริษัท สยามแม็คโคร จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
11.	MC	บริษัท แม็คกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
12.	MEGA	บริษัท เมก้า ไลฟ์สไตล์เอ็นซ์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
13.	MIDA	บริษัท ไมต้า แอสเซ็ท จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
14.	RS	บริษัท อาร์เอส จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
15.	RSP	บริษัท ริช สปอร์ต จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
16.	SPC	บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
17.	AHC	บริษัท โรงพยาบาลเอกชล จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
18.	BCH	บริษัท บางกอก เซน ฮอสปิทอล จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
19.	BDMS	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด(มหาชน)	การแพทย์
20.	CHG	บริษัท โรงพยาบาลจุฬารัตน์ จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
21.	CMR	บริษัท เชียงใหม่รามธุรกิจการแพทย์ จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
22.	EKH	บริษัท เอกชัยการแพทย์ จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
23.	KDH	บริษัท ธนบุรี เมดิเคิล เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	การแพทย์

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ใช้ในการศึกษา

ระหว่าง ปี พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563 จำนวน 72 บริษัท รวมทั้งสิ้น 216 ตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อ หลักทรัพย์	ชื่อบริษัท	หมวดธุรกิจ
24.	LPH	บริษัท โรงพยาบาล ลาดพร้าว จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
25.	M-CHAI	บริษัท โรงพยาบาลมหาชัย จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
26.	NEW	บริษัท วัฒนาการแพทย์ จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
27.	NTV	บริษัท โรงพยาบาลนนทเวช จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
28.	PR9	บริษัท โรงพยาบาลพระรามเก้า จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
29.	RAM	บริษัท โรงพยาบาลรามคำแหง จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
30.	RJH	บริษัท โรงพยาบาลราชธานี จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
31.	RPH	บริษัท โรงพยาบาลราชพฤกษ์ จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
32.	SKR	บริษัท ศิครินทร์ จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
33.	SVH	บริษัท สมิตีเวช จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
34.	THG	บริษัท ธนบุรี เฮลท์แคร์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
35.	VIBHA	บริษัท โรงพยาบาลวิภาวดี จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
36.	VIH	บริษัท ศรีวิชัยเวชวิวัฒน์ จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
37.	WPH	บริษัท โรงพยาบาลวัฒนแพทย์ ตรัง จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
38.	AMARIN	บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
39.	AS	บริษัท เอเชียซอฟต์แวร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
40.	FE	บริษัท ฟาร์อีสท์ เฟมไลน์ ดีตีปี จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
41.	GPI	บริษัท กรังด์ปรีซ์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
42.	MACO	บริษัท มาสเตอร์ แอด จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
43.	MAJOR	บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
44.	MATCH	บริษัท แม็ทซิ่ง แม็กซีไมซ์ โซลูชั่น จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
45.	MATI	บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
46.	MCOT	บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ใช้ในการศึกษา

ระหว่าง ปี พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563 จำนวน 72 บริษัท รวมทั้งสิ้น 216 ตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อ หลักทรัพย์	ชื่อบริษัท	หมวดธุรกิจ
47.	NMG	บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
48.	PLANB	บริษัท แพลน บี มีเดีย จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
49.	PRAKIT	บริษัท ประกิต โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
50.	SE-ED	บริษัท ซีเอดียูเคชั่น จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
51.	TBSP	บริษัท ทีบีเอสพี จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
52.	TKS	บริษัท ที.เค.เอส. เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
53.	VGI	บริษัท วีจีไอ จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
54.	WAVE	บริษัท เวฟ เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
55.	WORK	บริษัท เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
56.	GENCO	บริษัทบริหารและพัฒนาเพื่อการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม จำกัด(มหาชน)	บริการเฉพาะกิจ
57.	PRO	บริษัท โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (1999) จำกัด (มหาชน)	บริการเฉพาะกิจ
58.	CENDEL	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่า จำกัด (มหาชน)	การท่องเที่ยวและ สันทนาการ
59.	CSR	บริษัท เทพธานีกรีฑา จำกัด (มหาชน)	การท่องเที่ยวและ สันทนาการ
60.	LRH	บริษัท ลากูน่า รีสอร์ท แอนด์ โฮเทล จำกัด (มหาชน)	การท่องเที่ยวและ สันทนาการ
61.	ROH	บริษัท โรงแรมรอยัล ออคิด (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	การท่องเที่ยวและ สันทนาการ
62.	AAV	บริษัท เอเชีย เอวิเอชั่น จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์
63.	AOT	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์
64.	ASIMAR	บริษัท เอเชีย มาร์ีน เซอร์วิสเซส จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ใช้ในการศึกษา

ระหว่าง ปี พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563 จำนวน 72 บริษัท รวมทั้งสิ้น 216 ตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อ หลักทรัพย์	ชื่อบริษัท	หมวดธุรกิจ
65.	BEM	บริษัท ทางด่วนและรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์
66.	III	บริษัท ทริฟเฟิล ไอ โลจิสติกส์ จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์
67.	JWD	บริษัท เจดับเบิ้ลยูดี อินโฟโลจิสติกส์ จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์
68.	KWC	บริษัท กรุงเทพโสภณ จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์
69.	PRM	บริษัท ปริมา มารีน จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์
70.	RCL	บริษัท อาร์ ซี แอล จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์
71.	TSTE	บริษัท ไทยซูการ์ เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์
72.	WICE	บริษัท ไวส์ โลจิสติกส์ จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2564). รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2564, จากเว็บไซต์: <https://www.setsmart.com/ism/sector-ComparisonFinancial.html>.

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean		Std. Deviation
	Statistic	Statistic	Statistic	Statistic	Std. Error	Statistic
NPM	216	-125.13	51.13	7.0398	1.10614	16.25691
ROA	216	-31.38	59.98	7.9495	.62715	9.21724
ROE	216	-85.29	174.55	10.2680	1.30030	19.11043
DER	216	.06	8.78	.7977	.05843	.85879
COR	216	-15.70	22.99	.6430	.23968	3.52259
WCA	216	-11.88	46.34	1.7603	.36950	5.43050
NOA	216	-43.32	67.07	-1.5027	.51174	7.52095
Valid N (listwise)	216					

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)

		NPM	ROA	ROE	DER	COR
NPM	Pearson Correlation	1	.701**	.516**	-.145*	.104
	Sig. (2-tailed)		.000	.000	.033	.129
	N	216	216	216	216	216
ROA	Pearson Correlation	.701**	1	.766**	-.079	.087
	Sig. (2-tailed)	.000		.000	.249	.201
	N	216	216	216	216	216
ROE	Pearson Correlation	.516**	.766**	1	.309**	.075
	Sig. (2-tailed)	.000	.000		.000	.270
	N	216	216	216	216	216
DER	Pearson Correlation	-.145*	-.079	.309**	1	.063
	Sig. (2-tailed)	.033	.249	.000		.356
	N	216	216	216	216	216
COR	Pearson Correlation	.104	.087	.075	.063	1
	Sig. (2-tailed)	.129	.201	.270	.356	
	N	216	216	216	216	216

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis)

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากเงินทุนหมุนเวียน (WCA)

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
WCA	1.7603	5.43050	216
NPM	7.0398	16.25691	216
ROA	7.9495	9.21724	216
ROE	10.2680	19.11043	216
DER	.7977	.85879	216
COR	.6430	3.52259	216

		WCA	NPM	ROA	ROE	DER	COR
Pearson Correlation	WCA	1.000	.145	.085	.109	.168	.285
	NPM	.145	1.000	.701	.516	-.145	.104
	ROA	.085	.701	1.000	.766	-.079	.087
	ROE	.109	.516	.766	1.000	.309	.075
	DER	.168	-.145	-.079	.309	1.000	.063
	COR	.285	.104	.087	.075	.063	1.000
	Sig. (1-tailed)	WCA		.017	.107	.055	.007
NPM		.017		.000	.000	.016	.065
ROA		.107	.000		.000	.124	.100
ROE		.055	.000	.000		.000	.135
DER		.007	.016	.124	.000		.178
COR		.000	.065	.100	.135	.178	
N		WCA	216	216	216	216	216
	NPM	216	216	216	216	216	216
	ROA	216	216	216	216	216	216
	ROE	216	216	216	216	216	216
	DER	216	216	216	216	216	216
	COR	216	216	216	216	216	216

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	COR, DER, ROA, NPM, ROE ^b		Enter

a. Dependent Variable: WCA

b. All requested variables entered.

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.355 ^a	.126	.105	5.13722	.126	6.050	5	210	.000	2.310

a. Predictors: (Constant), COR, DER, ROA, NPM, ROE

b. Dependent Variable: WCA

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	798.305	5	159.661	6.050	.000 ^b
	Residual	5542.109	210	26.391		
	Total	6340.413	215			

a. Dependent Variable: WCA

b. Predictors: (Constant), COR, DER, ROA, NPM, ROE

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics		
	B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	.259	.667		.387	.699					
	NPM	.060	.031	.178	1.947	.053	.145	.133	.126	.497	2.013
	ROA	.002	.078	.004	.031	.975	.085	.002	.002	.240	4.163
	ROE	-.019	.035	-.067	-.543	.588	.109	-.037	-.035	.276	3.626
	DER	1.256	.506	.199	2.480	.014	.168	.169	.160	.649	1.541
	COR	.399	.100	.259	3.972	.000	.285	.264	.256	.981	1.019

a. Dependent Variable: WCA

Collinearity Diagnostics^a

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions					
				(Constant)	NPM	ROA	ROE	DER	COR
1	1	3.288	1.000	.02	.02	.01	.01	.01	.01
	2	1.011	1.804	.04	.12	.01	.01	.13	.10
	3	.931	1.879	.01	.01	.00	.00	.03	.88
	4	.439	2.738	.25	.08	.00	.21	.06	.00
	5	.257	3.579	.08	.71	.10	.04	.33	.01
	6	.075	6.631	.61	.07	.88	.72	.44	.00

a. Dependent Variable: WCA

Residuals Statistics^a

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	-4.6712	11.9242	1.7603	1.92693	216
Residual	-14.98703	46.77602	.00000	5.07713	216
Std. Predicted Value	-3.338	5.275	.000	1.000	216
Std. Residual	-2.917	9.105	.000	.988	216

a. Dependent Variable: WCA

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ วัดค่าโดยใช้วิธีรายการคงค้างจากการดำเนินงานสุทธิ (NOA)

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
NOA	-1.5027	7.52095	216
NPM	7.0398	16.25691	216
ROA	7.9495	9.21724	216
ROE	10.2680	19.11043	216
DER	.7977	.85879	216
COR	.6430	3.52259	216

		NOA	NPM	ROA	ROE	DER	COR
Pearson Correlation	NOA	1.000	.159	.079	.033	-.314	-.228
	NPM	.159	1.000	.701	.516	-.145	.104
	ROA	.079	.701	1.000	.766	-.079	.087
	ROE	.033	.516	.766	1.000	.309	.075
	DER	-.314	-.145	-.079	.309	1.000	.063
	COR	-.228	.104	.087	.075	.063	1.000
Sig. (1-tailed)	NOA		.010	.123	.313	.000	.000
	NPM	.010		.000	.000	.016	.065
	ROA	.123	.000		.000	.124	.100
	ROE	.313	.000	.000		.000	.135
	DER	.000	.016	.124	.000		.178
	COR	.000	.065	.100	.135	.178	
N	NOA	216	216	216	216	216	216
	NPM	216	216	216	216	216	216
	ROA	216	216	216	216	216	216
	ROE	216	216	216	216	216	216
	DER	216	216	216	216	216	216
	COR	216	216	216	216	216	216

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	COR, DER, ROA, NPM, ROE ^b		Enter

a. Dependent Variable: NOA

b. All requested variables entered.

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.432 ^a	.187	.167	6.86291	.187	9.641	5	210	.000	2.225

a. Predictors: (Constant), COR, DER, ROA, NPM, ROE

b. Dependent Variable: NOA

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	2270.516	5	454.103	9.641	.000 ^b
Residual	9890.907	210	47.100		
Total	12161.423	215			

a. Dependent Variable: NOA

b. Predictors: (Constant), COR, DER, ROA, NPM, ROE

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1 (Constant)	1.560	.891		1.750	.082					
NPM	.076	.041	.165	1.872	.063	.159	.128	.117	.497	2.013
ROA	-.223	.104	-.273	-2.152	.033	.079	-.147	-.134	.240	4.163
ROE	.116	.047	.294	2.480	.014	.033	.169	.154	.276	3.626
DER	-3.404	.676	-.389	-5.032	.000	-.314	-.328	-.313	.649	1.541
COR	-.468	.134	-.219	-3.491	.001	-.228	-.234	-.217	.981	1.019

a. Dependent Variable: NOA

Collinearity Diagnostics^a

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions					
				(Constant)	NPM	ROA	ROE	DER	COR
1	1	3.288	1.000	.02	.02	.01	.01	.01	.01
	2	1.011	1.804	.04	.12	.01	.01	.13	.10
	3	.931	1.879	.01	.01	.00	.00	.03	.88
	4	.439	2.738	.25	.08	.00	.21	.06	.00
	5	.257	3.579	.08	.71	.10	.04	.33	.01
	6	.075	6.631	.61	.07	.88	.72	.44	.00

a. Dependent Variable: NOA

Residuals Statistics^a

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	-20.1466	3.4329	-1.5027	3.24970	216
Residual	-40.47993	63.63711	.00000	6.78264	216
Std. Predicted Value	-5.737	1.519	.000	1.000	216
Std. Residual	-5.898	9.273	.000	.988	216

a. Dependent Variable: NOA

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาว สุทัศนีย์ แก้วพนม
วัน เดือน ปีเกิด	7 พฤษภาคม 2538
สถานที่เกิด	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วุฒิการศึกษา	ปี พ.ศ.2556 - มัธยมศึกษา (ม.6) จากโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2560 - ปริญญาตรี บัญชีบัณฑิต สาขาบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประสบการณ์การทำงาน	ปี พ.ศ.2560 - ผู้ช่วยตรวจสอบบัญชี บริษัท สอบบัญชี ดี ไอ เอ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ปี พ.ศ.2561 - นักวิชาการเงินและบัญชี องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านป้อม
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	นักวิชาการเงินและบัญชี องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านป้อม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	51/1 หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000